

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.6.2011
KOM(2011) 319 endelig

2009/0165 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus

(omarbejdning)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Som annonceret i den strategiske plan på asylområdet¹ forelagde Kommissionen den 21. oktober 2009 et forslag til ændring af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne², i det følgende benævnt "asylproceduredirektivet".

Forslaget blev udarbejdet på grundlag af evalueringen af gennemførelsen af det nuværende direktiv i medlemsstaterne. Det indarbejdede også resultaterne af en bred høring af medlemsstaterne, De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge, ikke-statslige organisationer og andre relevante aktører. Oplysningerne om anvendelsen af det nuværende direktiv blev efterfølgende konsolideret i en beretning³, som blev offentliggjort i september 2009, og hvis konklusioner yderligere styrker grundlaget for dette forslag.

Den 6. april 2011 vedtog Europa-Parlamentet i forbindelse med førstebehandlingen en holdning til Kommissionens forslag, hvori det generelt tilsluttede sig de foreslåede ændringer.

Forslaget blev også drøftet i Rådet, primært under det spanske formandskab i 2010. Drøftelserne viste sig imidlertid vanskelige, og Rådet nåede ikke frem til en holdning.

Ved at forelægge et ændret forslag agter Kommissionen at benytte sig af sin initiativret til at sætte skub i arbejdet med at opnå et reelt fælles europæisk asylsystem, som vil komme såvel medlemsstater som flygtninge til gode. Kommissionen har et politisk ansvar for at skabe reelle muligheder for, at Unionen kan overholde sin forpligtelse til at indføre et fælles europæisk asylsystem senest i 2012 som anført i Stockholmprogrammet. Vedtagelsen af det ændrede direktiv om fastboende udlændinge, som dækker personer, der nyder international beskyttelse, var et stort skridt i denne retning.

En fælles asylprocedure bør være hurtig og retfærdig. For at nå disse mål har Kommissionen løbende indhentet oplysninger om, hvordan bedste praksis på nationalt plan kan konsolideres og samles i et system, der er sammenhængende og let at gennemføre i hele Unionen. Det ændrede forslag samler den nye viden og de ekstra erfaringer, der er høstet under drøftelserne om det tidligere forslag.

Det system, der foreslås i det ændrede forslag, er både **effektivt og beskyttende**. Det er **omkostningseffektivt** og bidrager til at **tackle potentielt uretmæssige ansøgninger**. Det sikrer, at ansøgninger **behandles ens** i alle medlemsstater. Det respekterer fuldt ud de **grundlæggende rettigheder** og den relevante retspraksis, der er under udvikling, hvilket også bidrager til at sikre, at det kan stå for en prøvelse ved domstolene. Samtidig er det

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Strategisk plan på asylområdet - En integreret tilgang til beskyttelse i EU, KOM(2008) 360 af 17.6.2008.

² EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

³ Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, KOM(2010) 465 af 8.9.2010.

tilstrækkeligt **fleksibelt** til at tage hensyn til særlige forhold i de nationale retssystemer. Dets regler er mere **præcise og enkle** for at sikre effektiv gennemførelse.

Det ændrede forslag bør ses i sammenhæng med det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold. Forslaget har blandt andet til formål at sikre bedre og mere ensartede modtagelsesstandarder for asylansøgere i hele Unionen.

Det ændrede forslag har også relation til forordningen om oprettelse af Det Europæiske Asylstøttekontor, der blev vedtaget den 19. maj 2010. Nu, hvor asylstøttekontoret har indledt sit virke, kan det tildeles en mere specifik rolle, således at det kan hjælpe medlemsstaterne til en mere effektiv gennemførelse af fælles regler.

1.2. Generel baggrund

Forslaget fra 2009 og dette ændrede forslag indgår en lovgivningspakke med henblik på oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem.

Navnlig vedtog Kommissionen i 2008 sammen med forslaget om ændring af direktivet om modtagelsesforhold også forslagene om ændring af Dublinforordningen og Eurodacforordningen. I 2009 vedtog Kommissionen forslag om ændring af asylproceduredirektivet og anerkendelsesdirektivet. Endelig blev Det Europæiske Asylstøttekontor oprettet ved forordning af 19. maj 2010 for at øge koordineringen af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne, således at fælles regler på asylområdet gennemføres effektivt.

Lovgivningspakken er i overensstemmelse med den europæiske pagt om indvandring og asyl⁴ fra 2008, som bekræftede målene i Haagprogrammet og opfordrede Kommissionen til senest i 2012 at fremsætte forslag til en fælles asylprocedure med fælles garantier. I den forbindelse understregedes i Stockholmprogrammet, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 10.-11. december 2009, nødvendigheden af at oprette et "fælles område for beskyttelse og solidaritet baseret på en fælles asylprocedure og en ensartet status for de personer, der er blevet indrømmet international beskyttelse", og som bygger på "høje beskyttelsesstandarder" samt "retfærdige og effektive procedurer" senest i 2012. Stockholmprogrammet bekræfter navnlig, at personer, der har behov for international beskyttelse, skal sikres adgang til retligt sikre og effektive asylprocedurer. I overensstemmelse med Stockholmprogrammet, skal personer, uanset i hvilken medlemsstat deres asylansøgning er indgivet, tilbydes lige vilkår med hensyn til proceduremæssige ordninger og fastlæggelse af status. Målet bør være, at sager, der svarer til hinanden, behandles ens og fører til samme resultat.

Der er foretaget en konsekvensanalyse som led i udarbejdelsen af det tidligere forslag. Det ændrede forslag bygger på samme principper som det tidligere forslag. Derudover sigter det på at reducere omkostningerne og de administrative byrder, samtidig med at visse bestemmelser forenkles og præciseres for at gøre deres gennemførelse lettere. Den konsekvensanalyse, der blev foretaget i forbindelse med det tidligere forslag, gælder derfor stadig for det ændrede forslag.

⁴ Den europæiske pagt om indvandring og asyl, rådsdokument 13440/08.

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Tammerfors i 1999, Haagprogrammet fra 2004, den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 17. oktober 2008, og Stockholmprogrammet fra 2009, hvoraf det fremgår, at der bør indføres et fælles europæisk asylsystem senest i 2012.

Forslaget er også i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien, navnlig med hensyn til en bedre integration af lovlige indvandrere. Ved at fremme hurtigere og mere robuste asylprocedurer gør forslaget flygtninge og personer med behov for subsidiær beskyttelse mere attraktive for arbejdsmarkedet, idet deres færdigheder lider mindre under en lang periode uden fuld adgang til arbejdsmarkedet. Det tilstræber også at mindske medlemsstaternes modtagelsesudgifter og fremmer derved de offentlige finansers bæredygtighed.

2. HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Som led i det forberedende arbejde forud for det tidligere forslag fremlagde Kommissionen en grønbog, afholdt adskillige møder med eksperter, herunder med UNHCR og civilsamfundspartere, fik foretaget en ekstern undersøgelse og indhentede data som følge af adskillige detaljerede spørgeskemaer. Kommissionen vedtog beretningen om anvendelsen af det nuværende direktiv den 8. september 2010. Konklusionerne styrkede resultaterne af det forberedende arbejde.

Efter fremlæggelsen af det tidligere forslag i oktober 2008 fortsatte drøftelserne på teknisk plan i Rådet, især under det spanske formandskab. Under drøftelserne modsatte mange medlemsstater sig bestemte bestemmelser i forslaget på grund af deres eget asylsystems og/eller retssystems særlige karakter. Det lykkedes ikke Rådet at nå frem til en tilfredsstillende løsning.

Det blev klart, at for at undgå at skulle indarbejde mange undtagelser for bestemte medlemsstater og dermed bringe den overordnede sammenhæng i det foreslåede system i fare skulle Kommissionen have lejlighed til at se på forslaget igen for at foreslå en mere overordnet løsning på de problemer, der var blevet rejst, og samtidig sikre forslagets merværdi. En præcisering og forenkling af de foreslåede bestemmelser med henblik på at gøre gennemførelsen af dem lettere for medlemsstaterne burde sætte nyt liv i drøftelserne. Kommissionen meddelte derfor Rådet (retlige og indre anliggender), at den ville fremlægge et ændret forslag til direktivet inden starten på det polske formandskab i 2011.

Som led i det forberedende arbejde med dette forslag gennemførte Kommissionen en række tekniske høringsmøder i januar-april 2010. I det ændrede forslag tages der også hensyn til drøftelserne i forbindelse med den ministerkonference om asylprocessens kvalitet og effektivitet, som det belgiske formandskab organiserede den 13.-14. september 2010. Konferencen fokuserede blandt andet på spørgsmål som samtaler, undervisning, oplysninger om hjemland, prioritetsprocedurer og gentagne ansøgninger.

Europa-Parlamentet vedtog sin holdning ved førstebehandlingen den 6. april 2011. Beslutningen bakkede generelt op om Kommissionens forslag. De fleste af de foreslåede ændringer havde til formål at styrke ansøgernes garantier. Nogle skulle give medlemsstaterne større fleksibilitet eller forbedre den overordnede sammenhæng i teksten.

Der blev taget højde for beslutningens indhold ved udarbejdelsen af det ændrede forslag, som således indarbejder mange ændringer enten i deres ordlyd eller indhold.

Europa-Parlamentets holdning indeholder også en række vigtige ændringer, som kunne føre til væsentlige forandringer med hensyn til de forskellige versioner af begrebet sikkert tredjeland. Kommissionen vurderede omhyggeligt denne ændring og konkluderede, at forslaget om at slette nationale lister over sikre tredjelands og vedtage fælles EU-lister kunne overvejes i fremtiden. Det er dog først realistisk, når asylstøttekontoret har tilstrækkelig kapacitet til varigt at erstatte de nationale lister og selv udarbejde rapporter om oprindelseslande på grundlag af relevante, pålidelige, præcise og ajourførte oplysninger om oprindelseslande, der er indsamlet på en gennemsigtig og upartisk måde. Der skal udarbejdes et fælles format og en fælles metode til præsentation, kontrol, analyse og anvendelse af oplysninger om oprindelseslande.

Skønt Parlamentets ændringer vedrørende de forskellige versioner af begrebet tredjeland ikke er indarbejdet i det ændrede forslag, anerkender Kommissionen behovet for yderligere harmonisering af reglerne. Derfor påtager Kommissionen sig at organisere en passende og regelmæssig evaluering af, hvordan disse begreber anvendes, i samarbejde med medlemsstaterne og med inddragelse af Parlamentet. Denne regelmæssige evalueringsproces bør bidrage til at bane vejen for yderligere harmoniseringer i fremtiden.

Det ændrede forslag er velafbalanceret og skulle dermed lette forhandlingerne mellem de to lovgivere.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Resumé af forslaget

Hovedsigtet med det ændrede forslag er dels at forenkle og præcisere reglerne, således at de i højere grad bliver forenelige med de mange forskellige nationale retssystemer, dels at hjælpe medlemsstaterne med at anvende dem på en måde, som er mere omkostningseffektiv for den enkelte medlemsstat.

Som det var tilfældet med det tidligere forslag, er det samlede mål fortsat at skabe procedurer, som er effektive og retfærdige. Forslaget sikrer fortsat fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, da det bygger på den retspraksis, der er under udvikling i Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, særlig for så vidt angår retten til effektive retsmidler. I sammenligning med det gældende direktiv er de proceduremæssige garantier, der sikrer retfærdige og effektive procedurer, blevet revideret med henblik på en mere ensartet anvendelse af de proceduremæssige principper. Det foreslås også at anvende mere konsekvente og forenklede proceduremæssige begreber og værktøjer, hvorved asylmyndighederne får de fornødne proceduremæssige værktøjer til at forhindre misbrug og hurtigt behandle åbenlyst grundløse ansøgninger.

For at gøre det lettere at opnå en ensartet anvendelse af asylovgivningen og at forenkle gældende ordninger indeholder forslaget én enkelt procedure, således at det står klart, at ansøgninger skal behandles i lyset af begge de former for international beskyttelse, der er omhandlet i direktivet om anerkendelse. Forslaget øger sammenhængen med det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold og forordningen om asylstøttekontoret.

3.1.1. *Lettere gennemførelse for medlemsstaterne*

En række ændringer har til formål at gøre forslaget mere foreneligt med de mange forskellige retssystemer og andre ordninger i de enkelte medlemsstater. Eksempelvis kan nævnes reglerne for afgørelser om retten til indrejse, muligheden for at udsætte afgørelser på grund af en kortvarig usikker situation i hjemlandet og grundlaget for at behandle ansøgninger ved grænserne. Flere bestemmelser er desuden blevet gjort mere fleksible, så de er lettere at gennemføre.

For at sætte medlemsstaterne i stand til at håndtere et stort antal samtidige asylansøgninger er reglerne blevet revideret for så vidt angår adgang til procedurer, afholdelse af personlige samtaler og maksimal varighed af asylprocedurerne.

Endelig er alle tekstens bestemmelser blevet gennemgået med henblik på at præcisere og forenkle reglerne, således at drøftelserne fremmes og en effektiv gennemførelse sikres.

3.1.2. *Bedre bekæmpelse af potentielt misbrug*

Det ændrede forslag giver medlemsstaterne bedre muligheder for at bekæmpe potentielt misbrug af asylsystemet. I de nye regler fastsættes det, at medlemsstaterne kan fremskynde procedurerne og behandle sådanne sager ved grænsen, hvor ansøgeren har afgivet klart usande eller åbenbart usandsynlige forklaringer, som er i modstrid med tilstrækkeligt kontrollerede oplysninger om oprindelseslandet, hvorved ansøgningen fremtræder åbenlyst utroværdig. Det samme gælder ansøgere, som udgør en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Reglerne om implicit tilbagetrækning er også blevet ændret for bedre at kunne håndtere ansøgere, som forsvinder eller undlader at opfylde deres forpligtelser. Reglerne giver medlemsstaterne mulighed for at afslå en ansøgning, der implicit trækkes tilbage, såfremt myndighederne allerede råder over tilstrækkeligt med elementer til at foretage en korrekt vurdering af ansøgningen. Med henblik på at øge ansøgernes kendskab til konsekvenserne af tilbagetrækningen skal medlemsstaterne nu informere ansøgerne om de pågældende regler ved procedurens begyndelse.

3.1.3. *"Frontloading": hurtige, retfærdige og effektive procedurer*

Frontloading betyder, at der anvendes tilstrækkelige ressourcer på at træffe afgørelse i første instans, således at procedurerne gøres mere retfærdige og effektive. En standardasylprocedure på højst seks måneder er et vigtigt mål i forslaget. Samtidig indeholder det ændrede forslag en række præciseringer, der gør det lettere at gennemføre dette koncept under hensyntagen til den enkelte medlemsstats særlige forhold.

Et vigtigt aspekt ved frontloading er, at ansøgeren på et tidligt tidspunkt får adgang til støtte og hjælp til at forstå proceduren. Det ændrede forslag præciserer, hvad der basalt set forstås ved denne grundlæggende støtte til forskel fra den gratis juridiske bistand, der ydes i forbindelse med klageprocedurer. Medlemsstaterne har frihed til at selv at beslutte, hvordan det er hensigtsmæssigt at yde støtten, f.eks. gennem ikke-statslige organisationer, embedsmænd eller særlige statslige tjenester. Ændringerne skulle gøre gennemførelsen af denne vigtige bestemmelse mere omkostningseffektiv og bortvejre misforståelser, som kunne føre til, at reglerne karambolerer med flere medlemsstats almindelige forvaltningsret.

Forslaget forenkler endvidere reglerne for medlemsstaternes obligatoriske uddannelse af det personale, der behandler og træffer afgørelse om ansøgningerne. På den ene side fastholdes målet om et personale med højt kompetenceniveau, da det er den eneste måde, hvorpå asylmyndighederne kan træffe solidt funderede afgørelser, der kan forsvares. På den anden side gøres proceduren enklere og mere sammenhængende i forhold til andre dele af EU-retten på asylområdet.

Endelig forenkles bestemmelserne om ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier. De nye regler er mere overordnede for at give medlemsstaterne større frihed og fleksibilitet til at tage det rette hensyn til de forskellige situationer, som den enkelte ansøger måtte befinde sig i. Samtidig sikrer reglerne fortsat de pågældende personer et højt niveau for garantier.

3.1.4. Sikring af adgang til beskyttelse

Med henblik på at sikre, at en person, som udtrykker ønske om at søge om international beskyttelse, reelt har mulighed for det, indeholder det ændrede forslag forbedringer af reglerne om de indledende skridt i asylproceduren.

Navnlig fjernes risikoen for sammenblanding af indgivelsen af en fuldstændig asylansøgning og den grundlæggende registrering af en person som søger. Dermed bliver det lettere for medlemsstaterne at overholde den foreslåede 72-timersfrist for registrering af en person som søger, efter at vedkommende har givet udtryk for sit ønske om at indgive en ansøgning. Fristen kan forlænges, hvis det i praksis er umuligt at overholde den.

Endvidere indeholder forslaget enkle regler om, hvordan grænsevagter og andre myndighedspersoner, der kan forventes at komme i kontakt med potentielle ansøgere, skal uddannes og instrueres. De nye regler skulle være lettere at gennemføre for medlemsstaterne og tage hensyn til de forskelligartede situationer, de befinder sig i.

3.1.5. Klare regler for gentagne ansøgninger

Selv efter at en ansøgning om international beskyttelse er blevet afslået, skal det være muligt at indgive en ny ansøgning, hvis en persons forhold har ændret sig, og der kan gøres brug af muligheden for ansøgninger "på stedet" i overensstemmelse med direktivet om anerkendelse. Det ændrede forslag tydeliggør reglerne for sådanne ansøgninger, så de ikke misbruges.

I reglerne fastsættes, at en fornyet ansøgning skal underkastes en hurtig og effektiv indledende behandling for at afgøre, hvorvidt der er fremkommet nye elementer, som berettiger yderligere behandling. Hvis der er fremkommet nye elementer, skal den fornyede ansøgning behandles i overensstemmelse med de almindelige regler. Hvis ikke, afvises ansøgningen. For at forhindre misbrug kan medlemsstater i så fald gøre en undtagelse fra retten til at forblive på medlemsstatens område, selv om personen skulle indgive yderligere ansøgninger om international beskyttelse.

3.1.6. Større sammenhæng med de øvrige instrumenter i EU-retten på asylområdet

Det ændrede forslag går en række værktøjer efter i sømmene med henblik på at skabe større sammenhæng i forhold til andre EU-asylinstrumenter, og ikke mindst med det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold. Dette vedrører navnlig bestemmelserne om særlige behov, sårbare personer og grænseprocedurer.

Det ændrede forslags bestemmelser om uddannelse lægger sig desuden op ad de tilsvarende bestemmelser i forordningen om asylstøttekontoret. I bestemmelserne om uddannelse og adgang til procedurer foreslås det også, at asylstøttekontoret skal spille en mere konkret rolle. Målet er et at give medlemsstaterne fleksibilitet, men også støtte. Asylstøttekontoret skulle endvidere skabe større sammenhæng i gennemførelsen i Unionen.

For at gøre det lettere at opnå en ensartet anvendelse af asylretten og at forenkle gældende ordninger indeholder forslaget én enkelt procedure, således at det står klart, at ansøgninger skal undersøges ud fra begge de former for international beskyttelse, der er omhandlet i direktivet om anerkendelse.

3.2. Retsgrundlag

Det ændrede forslag ændrer direktiv 2005/85/EF og anvender som retsgrundlag artikel 78, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det stilles i udsigt, at der skal vedtages fælles procedurer for tildeling og fratagelse af ensartet status for asyl eller subsidiær beskyttelse.

3.3. Territorialt anvendelsesområde

Det foreslåede direktiv vil blive rettet til medlemsstaterne. Anvendelsen af direktivet på Det Forenede Kongerige og Irland vil blive fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 21, som er knyttet som bilag til TEUF.

I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, som er knyttet som bilag til TEUF, er direktivet ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

3.4. Nærhedsprincippet

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Retsgrundlaget for Unionens indsats er fastlagt i artikel 78 i TEUF. Det hedder heri, at Unionen "udformer en fælles politik for asyl, subsidiær beskyttelse og midlertidig beskyttelse med henblik på at tilbyde en passende status til enhver tredjelandsborger, der har behov for international beskyttelse, og på at sikre overholdelse af non-refoulement-princippet. Denne politik skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen af 28. juli 1951, protokollen af 31. januar 1967 om flygtnings retsstilling og andre relevante traktater."

På grund af den grænseoverskridende karakter af problemerne i forbindelse med asyl og beskyttelse af flygtninge er det oplagt at lade EU foreslå løsninger inden for rammerne af det fælles europæiske asylsystem, særlig med hensyn til procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, ikke mindst for at undgå sekundære bevægelser. Selv om der blev opnået en høj grad af harmonisering med vedtagelsen af direktivet i 2005, er der behov for en yderligere EU-indsats for at opnå højere og mere ensartede standarder for asylprocedurer og for at bevæge sig i retning af fælles asylprocedurer. Disse standarder

må også anses for afgørende for at sikre, at ansøgere om international beskyttelse, som er omfattet af Dublinprocedurerne, får deres ansøgninger behandlet på lige vilkår i medlemsstaterne.

3.5. Proportionalitetsprincippet

I den konsekvensanalyse af ændringen af asylproceduredirektivet⁵, der blev gennemført som led i forarbejdet til det tidligere forslag, blev der foretaget en vurdering af de forskellige muligheder for at løse de konstaterede problemer, så der kan ske den bedst mulige afvejning af hensynet til den praktiske værdi og den indsats, der skal gøres, og det konkluderedes, at EU's indsats ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet, nemlig at løse de kortlagte problemer. Dette ændrede forslag er tro mod grundprincipperne i det tidligere forslag, men giver samtidig medlemsstaterne større fleksibilitet, hvorved det bidrager til overholdelsen af proportionalitetsprincippet.

3.6. Indvirkning på de grundlæggende rettigheder

Der er foretaget en indgående undersøgelse af forslaget med henblik på at sikre, at dets bestemmelser er i fuld overensstemmelse med:

- de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder
- forpligtelser i henhold til folkeretten, navnlig Genèvekonventionen, den europæiske konvention om menneskerettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder.

At sikre højere standarder for asylprocedurer samt en ensartet anvendelse af dem i hele Unionen vil få overordnede, positive konsekvenser for asylansøgere og vil gøre den grundlæggende asylret, der er fastsat i chartrets artikel 18, mere reel. Forslaget vil navnlig mindske risikoen for administrative fejl i asylprocedurer og dermed sikre bedre respekt for det princip om non-refoulement, der er nedfældet i chartrets artikel 19, og forbedre adgangen til beskyttelse og retfærdighed, fordi alle ansøgere i overensstemmelse med chartrets artikel 47 garanteres ret til et effektivt retsmiddel ved en domstol i tilfælde af en negativ afgørelse. Forslaget øger også ligestillingen mellem kønnene som fastsat i chartrets artikel 23, fremmer princippet om barnets tarv i asylprocedurer i overensstemmelse med chartrets artikel 24 og styrker princippet om ikke-forskelsbehandling i overensstemmelse med chartrets artikel 21.

⁵ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsagede forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – konsekvensanalyse, SEK(2009) 1376 af 21.10.2009.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus****(omarbejdning)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁷,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

↓ ny

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om fastlæggelse af minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus⁸. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2005/85/EF betragtning 1 (tilpasset)
⇒ ny

- (2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som tvunget af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Unionen Fællesskabet. ⇒ Politikken bør være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår dens finansielle virkninger. ⇐

⁶ EUT C [...] [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] [...], s. [...].

⁸ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

↓ 2005/85/EF betragtning 2

- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde for oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genève-konventionen"), og bekræfter dermed "non-refoulement"-princippet og sikrer, at ingen sendes tilbage til forfølgelse.

↓ 2005/85/EF betragtning 3 (tilpasset)

- (4) I konklusionerne fra Tammerfors hedder det, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør omfatte fælles standarder for en retfærdig og effektiv asylprocedure i medlemsstaterne, og på længere sigt ~~fællesskabsbestemmelser~~ EU-bestemmelser , der fører til en fælles asylprocedure i ~~Det Europæiske Fællesskab~~ Den Europæiske Union .

↓ 2005/85/EF betragtning 4

⇒ ny

- (5) ⇒ Første fase i oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem gennemførtes med vedtagelsen af relevante retlige instrumenter som fastsat i traktaten, herunder direktiv 2005/85/EF, som var ~~De i dette direktiv fastlagte minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus~~ er en første foranstaltning vedrørende asylprocedurer.

↓ ny

- (6) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsatte de mål, der skulle nås på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. Kommissionen opfordredes i Haagprogrammet til at afslutte evalueringen af de retlige instrumenter, som blev vedtaget i første fase, og at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet anden faser instrumenter og foranstaltninger. I overensstemmelse med Haagprogrammet er formålet med det fælles europæiske asylsystem at få indført en fælles asylprocedure og en ensartet status, der har gyldighed overalt i Unionen.
- (7) I den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget den 16. oktober 2008, bemærkede Det Europæiske Råd, at der stadig er betydelige forskelle fra medlemsstat til medlemsstat med hensyn til tildeling af beskyttelse og opfordrede til, at der blev iværksat nye initiativer, herunder et forslag om indførelse af en ensartet asylprocedure med fælles garantier med henblik på at færdiggøre indførelsen af et fælles europæisk asylsystem som omhandlet i Haagprogrammet.
- (8) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 10.-11. december 2009 Stockholmprogrammet, som på ny bekræftede forpligtelsen til i 2012 at oprette et fælles område for beskyttelse og solidaritet baseret på en fælles asylprocedure og en ensartet status for de personer, der indrømmes international beskyttelse, på grundlag af høje beskyttelsesstandarder samt

retfærdige og effektive procedurer. I Stockholmprogrammet erklæredes det, at mennesker, der har behov for international beskyttelse, skal sikres adgang til retligt sikre og effektive asylprocedurer. I overensstemmelse med Stockholmprogrammet bør enkeltpersoner, uanset i hvilken medlemsstat deres asylansøgning indgives, tilbydes samme serviceniveau med hensyn til proceduremæssige ordninger og fastlæggelse af status. Målet bør være, at sager, der ligner hinanden, behandles ens og fører til samme resultat.

- (9) Der bør mobiliseres ressourcer fra Den Europæiske Flygtningefond og Det Europæiske Asylstøttekontor, der oprettedes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010⁹, for at støtte medlemsstaternes indsats tilstrækkeligt med hensyn til gennemførelsen af de standarder, der fastsættes i den anden fase af det fælles europæiske asylsystem, ikke mindst de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asylsystem, navnlig på grund af deres geografiske beliggenhed eller demografiske situation.
- (10) For at sikre en alsidig og effektiv vurdering af ansøgernes behov for international beskyttelse, jf. direktiv [...]/EU [om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som berettigede til international beskyttelse, deres status og indholdet af en sådan beskyttelse (direktivet om anerkendelse)] bør EU-rammen for procedurer for tildeling af international beskyttelse baseres på begrebet ensartet asylprocedure.

↓ 2005/85/EF betragtning 5
⇒ ny

- (11) Hovedformålet med dette direktiv er ⇒ yderligere ⇐ at ⇒ udvikle standarderne for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse med henblik på at få indført en fælles asylprocedure i Unionen ⇐ ~~indføre minimumsrammer i Fællesskabet for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 6
⇒ ny

- (12) Den indbyrdes tilnærmelse af reglerne vedrørende procedurerne for tildeling og fratagelse af ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~flygtningestatus~~ bør medvirke til at begrænse ⇒ de ⇐ ~~asylansøgeres~~ sekundære bevægelser mellem medlemsstaterne ⇒ af ansøgere om international beskyttelse ⇐, hvor sådanne bevægelser forårsages af forskelle i de retlige rammer ⇒, og at skabe tilsvarende vilkår for anvendelsen af direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] i medlemsstaterne ⇐.

⁹ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11.

↓ 2005/85/EF betragtning 7
⇒ ny

- (13) ~~Da der er tale om minimumsstandarder, ligger det i sagens natur, at medlemsstaterne~~
~~Medlemsstaterne har bør have~~ beføjelser til at indføre eller opretholde gunstigere
bestemmelser for tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der ansøger en medlemsstat om
international beskyttelse, når en sådan ansøgning anses for at være begrundet med, at
vedkommende ~~den pågældende har er~~ ⇒ behov for international beskyttelse ⇐ ~~flygtning~~
efter ⇒ direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] ⇐ ~~Genève-konventionens artikel 1,~~
~~afsnit A.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 9
⇒ ny

- (14) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af direktivets
anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelser i henhold til folkeretlige
instrumenter, som de er part i, ~~og som forbyder forskelsbehandling.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 10
⇒ ny

- (15) Det er væsentligt, at der i alle ~~asyl~~ansøgninger ~~om~~ ⇒ international beskyttelse ⇐ træffes
afgørelse på grundlag af de faktiske omstændigheder og i første instans af myndigheder,
hvis personale har den relevante viden eller ~~har modtaget modtager~~ den nødvendige
uddannelse i ~~spørgsmål vedrørende~~ asyl= og ⇒ international beskyttelse ⇐
~~flygtningsspørgsmål.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 11
⇒ ny

- (16) ~~Det er i både~~ ~~Både~~ medlemsstaternes og ~~asyl~~ansørgernes ~~om~~ ⇒ international beskyttelse ⇐
~~har~~ interesse i, at der træffes hurtig afgørelse om ~~asyl~~ansøgninger ~~om~~ ⇒ international
beskyttelse, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet
sagsbehandling ⇐. ~~Tilrettelæggelsen af behandlingen af asylansøgninger bør overlades til~~
~~medlemsstaterne, så de i overensstemmelse med deres nationale behov kan prioritere eller~~
~~fremskynde behandlingen af enhver ansøgning under hensyn til de i dette direktiv fastsatte~~
~~standarder.~~

- (17) Det er endvidere i både medlemsstaternes og ansørgernes interesse at sikre en korrekt
anerkendelse af behovet for international beskyttelse allerede i første instans. Ansørgerne bør
derfor i første instans have adgang til gratis retlig og procedurmæssig information, der
tager hensyn til deres særlige situation. Den bibragte information bør blandt andet sætte
ansørgerne i stand til bedre at forstå proceduren og dermed bidrage til, at de kan opfylde de
relevante forpligtelser. Det ville være ude af proportioner at pålægge medlemsstaterne
udelukkende at lade jurister informere ansørgerne. Det bør derfor overlades medlemsstaterne

at finde frem til den mest hensigtsmæssige måde at bibringe informationen, det være sig gennem ikke-statslige organisationer, embedsmænd eller særlige statslige tjenester.

- (18) Når en afgørelse påklages, bør ansøgerne, på visse betingelser, have gratis juridisk bistand og repræsentation af en person, som i henhold national ret har kompetence hertil. På alle trin i proceduren bør ansøgerne have ret til, for egen regning, at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret har tilladelse til at virke som sådan.

↓ 2005/85/EF betragtning 12
⇒ ny

- (19) Begrebet offentlig orden kan ⇒ blandt andet ⇐ omfatte en dom for en grov forbrydelse.

↓ 2005/85/EF betragtning 13 (tilpasset)
⇒ ny

- (20) For at gøre det muligt at identificere dem, der har behov for beskyttelse som flygtninge efter Genève-konventionens artikel 1 ⇒ eller personer, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse ⇐, bør alle asylansøgere ~~med visse undtagelser~~ have effektiv adgang til procedurene, mulighed for at samarbejde og kommunikere på en passende måde med de kompetente myndigheder, så de kan fremlægge de relevante oplysninger i sagen, og tilstrækkelige proceduremæssige garantier ~~proceduregarantier~~ til, at de kan gå videre med sagen i alle faser af proceduren. Proceduren for behandling af en asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ bør desuden under normale forhold som et minimum sikre ansøgeren retten til at forblive i landet, indtil den besluttende myndighed træffer afgørelse, adgang til tolkebistand ved fremlæggelsen af sagen under samtaler med myndighederne, mulighed for at kommunikere med en repræsentant for De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissær (UNHCR) ⇒ og med organisationer, der vejleder eller rådgiver ansøgere om international beskyttelse ⇐ ~~eller med en organisation, der arbejder på UNHCR's vegne~~, retten til passende underretning om en afgørelse, begrundelse af afgørelsen, både hvad angår de faktiske og retlige spørgsmål, mulighed for at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver og retten til at blive orienteret om deres retsstilling på afgørende tidspunkter i proceduren på et sprog, som de ⇒ kan forstå eller⇐ med rimelighed ~~kan~~ formodes at forstå ⇒ , og i tilfælde af en negativ afgørelse retten til et effektivt restmiddel ved en domstol ⇐.

↓ 2005/85/EF betragtning 14

~~Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduregarantier for uledsagede mindreårige på grund af deres sårbarhed. I den forbindelse bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv.~~

- (21) For at sikre en effektiv adgang til behandlingsproceduren bør de instanser, der først kommer i kontakt med personer, der søger om international beskyttelse, især de, der foretager overvågning af lande- eller søgrænser, eller som udfører grænsekontrol, have instruktioner og nødvendig uddannelse i, hvordan de genkender og håndterer anmodninger om international beskyttelse. De bør være i stand til at give tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som befinder sig på medlemsstaternes område, herunder ved grænsen, i søterritoriet eller i transitområder, og som ønsker at anmode om international beskyttelse, alle relevante oplysninger om, hvor og hvordan ansøgninger om international beskyttelse kan indgives. Hvis disse personer befinder sig i en medlemsstats søterritorium, bør de sættes i land og få deres ansøgninger behandlet i overensstemmelse med dette direktiv.
- (22) Med henblik på at lette adgangen til behandlingsproceduren ved grænseovergangssteder og i forvaringscentre, bør der være adgang til information om muligheden for at søge om international beskyttelse. Det bør gennem tolkebistand sikres, at der kan kommunikeres tilstrækkeligt til, at de kompetente myndigheder forstår, hvorvidt en person udtrykker ønske om at søge om international beskyttelse.
- (23) Ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier, eksempelvis mindreårige, uledsagede mindreårige, personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige voldshandlinger, og handicappede, bør gives tilstrækkelig støtte, således at der skabes de nødvendige betingelser for, at de har effektiv adgang til procedurerne og til at fremlægge de elementer, der skal til for at underbygge ansøgningen om international beskyttelse.
- (24) Nationale foranstaltninger, hvor der ses på identifikation og dokumentation af symptomer og tegn på tortur eller anden alvorlig fysisk eller psykisk vold, herunder seksuelle overgreb, i procedurer omfattet af dette direktiv, bør blandt andet være baseret på manualen om effektiv efterforskning og dokumentation af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (Istanbulprotokollen).
- (25) For at sikre reel lighed mellem kvindelige og mandlige ansøgere bør behandlingsprocedurerne være kønssensitive. Blandt andet bør de personlige samtaler være tilrettelagt på en sådan måde, at både kvindelige og mandlige ansøgere har mulighed for at tale om deres tidligere erfaringer i tilfælde, hvor der er tale om kønsbaseret forfølgelse. Der bør tages hensyn til de meget komplicerede aspekter af kønsrelaterede sager i de procedurer, der er baseret på begrebet sikkert tredjeland, begrebet sikkert hjemland eller begrebet fornyede ansøgninger.
- (26) Medlemsstaterne bør først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved gennemførelsen af dette direktiv, i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 1989.
- (27) Procedurerne for, hvordan behovet for international beskyttelse undersøges, bør udformes således, at det er muligt for de kompetente myndigheder at foretage en meget stringent behandling af ansøgninger om international beskyttelse.

↓ 2005/85/EF betragtning 15
⇒ ny

- (28) Indgiver en ansøger en fornyet ansøgning uden at fremlægge nyt bevismateriale eller nye argumenter, vil det være ude af proportioner at pålægge medlemsstaterne at gennemføre en ny behandlingsprocedure. I så fald bør medlemsstaterne ⇒ kunne afvise en ansøgning ud fra princippet om res judicata ⇐ ~~kunne vælge mellem forskellige procedurer, der omfatter undtagelser fra de garantier, ansøgeren normalt er omfattet af.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 16
⇒ ny

- (29) Mange ~~asyl~~ansøgninger ⇒ om international beskyttelse ⇐ fremsættes ved grænsen eller i en medlemsstats transitområde, inden det besluttet, om ansøgeren kan rejse ind i landet. Medlemsstaterne bør kunne ⇒ indføre procedurer for antagelse af sager og/eller egentlig behandlingsprocedurer, således at det bliver muligt at træffe afgørelse om ansøgninger, der indgives ved grænsen eller i transitområder under nærmere definerede omstændigheder ⇐ ~~bibeholde de eksisterende procedurer tilpasset den særlige situation for disse ansøgere ved grænsen. Der bør med henblik på sådanne situationer fastsættes fælles regler om eventuelle undtagelser fra de garantier, ansøgere normalt er omfattet af. Grænseprocedurer bør først og fremmest gælde for ansøgere, der ikke opfylder betingelserne for indrejse på medlemsstatens område.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 17
⇒ ny

- (30) Et afgørende kriterium for, om en ~~asyl~~ansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐ er velbegrunder, er, om ansøgeren er i sikkerhed i sit oprindelsesland. Hvis et tredjeland kan betragtes som et sikkert oprindelsesland, bør medlemsstaterne kunne betragte det som sikkert for en given ansøger, medmindre vedkommende ~~den pågældende~~ fremlægger ~~alvorlige~~ oplysninger om det modsatte.

↓ 2005/85/EF betragtning 18

- (31) I betragtning af den harmonisering, der er opnået vedrørende tredjelandstatsborgeres og statsløses flygtningestatus, bør der etableres fælles kriterier for tredjelandes status som sikre oprindelseslande.

↓ 2005/85/EF betragtning 19

~~Hvis Rådet har konstateret, at et bestemt oprindelsesland opfylder disse kriterier, og derfor har medtaget det på den fælles minimumsliste over sikre oprindelseslande, der skal vedtages i henhold til dette direktiv, bør det betyde, at medlemsstaterne skal behandle ansøgninger fra landets statsborgere eller fra statsløse, der tidligere har haft sædvanligt~~

~~opholdssted i landet, ud fra den simple formodning, at landet er sikkert. Da det har politisk betydning, at et land udpeges som et sikkert oprindelsesland, navnlig fordi det er en vurdering af menneskerettighedssituationen i landet og på grund af betydningen for Den Europæiske Unions politik over for tredjelande, bør beslutninger om etablering eller ændring af listen træffes af Rådet efter høring af Europa Parlamentet.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 20 (tilpasset)

- (32) ~~Det følger af Bulgariens og Rumæniens status som lande, der er kandidater til at tiltræde Den Europæiske Union, og af de fremskridt, disse lande har gjort hen imod medlemskab, at de bør betragtes som sikre oprindelseslande med henblik på dette direktiv indtil datoen for deres tiltrædelse af Den Europæiske Union.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 21

⇒ ny

- (33) Udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland som omhandlet i dette direktiv kan ikke give dette lands statsborgere en absolut garanti for sikkerhed. Det siger sig selv, at den vurdering, der ligger til grund for udpegelsen, kun kan tage hensyn til de generelle civile, lovgivningsmæssige og politiske forhold i dette land og til, om aktører, der står bag forfølgelse, tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, i praksis bliver straffet, hvis de bliver fundet skyldige i det pågældende land. Det er derfor vigtigt, at såfremt en ansøger påviser, at der er ⇒ gyldige ⇐ ~~tungtvøgende~~ grunde til ikke at anse landet som sikkert i vedkommendes ~~hans/hendes~~ særlige situation, kan udpegelsen af landet som sikkert ikke længere betragtes som relevant for vedkommende ~~ham/hende~~.

↓ 2005/85/EF betragtning 22 (tilpasset)

⇒ ny

- (34) Medlemsstaterne bør undersøge substansen i samtlige ansøgninger, dvs. vurdere om den pågældende ansøger kan betragtes som indrømmes ☒ international beskyttelse ☒ ~~flygtning~~ i henhold til direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] ~~Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv, navnlig hvis det med rimelighed kan antages, at et andet land vil foretage undersøgelsen eller yde tilstrækkelig beskyttelse. Især bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at vurdere substansen i en asylansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐, hvis et første asylland har givet ansøgeren flygtningestatus eller på anden vis ydet tilstrækkelig beskyttelse, og ansøgeren vil kunne tilbagetages til det pågældende land.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 23
⇒ ny

- (35) Medlemsstaterne bør heller ikke være forpligtet til at vurdere substansen i en asylansøgning ⇒ om international beskyttelse ⇐, hvis ansøgeren på grund af en ⇒ tilstrækkelig ⇐ tilknytning til et tredjeland i henhold til national ret med rimelighed kan forventes at søge beskyttelse i det pågældende tredjeland ⇒, og der er grund til at formode, at ansøgeren vil få tilladelse til at indrejse eller genindrejse i tredjelandet ⇐. Medlemsstaterne bør kun følge denne fremgangsmåde, hvis ansøgeren vil være i sikkerhed i det pågældende tredjeland. Der bør fastsættes fælles principper for, hvordan medlemsstaterne kan betragte eller udpege tredjelande som sikre, for dermed at undgå asylansøgere sekundære bevægelser.

↓ 2005/85/EF betragtning 24
⇒ ny

- (36) Med hensyn til visse europæiske tredjelande, der opfylder særlig høje standarder på menneskerettighedsområdet og for beskyttelse af flygtninge, bør medlemsstaterne endvidere kunne undlade at behandle eller ikke foretage nogen fuldstændig behandling af asylansøgninger ⇒ om international beskyttelse ⇐ fra ansøgere, som rejser ind på deres asylansøgninger fra ansøgere, som rejser ind på deres område fra disse europæiske tredjelande. ~~I betragtning af de følger, det kan få for ansøgeren, at behandlingen undlades eller indskrænkes, bør denne betydning af begrebet sikkert tredjeland kun anvendes i forbindelse med tredjelande, hvor Rådet har konstateret, at de høje standarder for status som sikkert tredjeland som omhandlet i dette direktiv er opfyldt. Rådet bør træffe afgørelse herom efter høring af Europa-Parlamentet.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 25

~~Det følger af de nævnte fælles standarder, at den praktiske anvendelse af de to betydninger af begrebet sikkert tredjeland som omhandlet i dette direktiv afhænger af, om det pågældende tredjeland tillader ansøgeren at rejse ind på dets område.~~

↓ ny

- (37) Med henblik på at lette regelmæssig udveksling af oplysninger om anvendelsen af begreberne sikkert hjemland, sikkert tredjeland og europæisk sikkert tredjeland og med henblik på at forberede en eventuel yderligere harmonisering i fremtiden bør medlemsstaterne underrette og regelmæssigt informere Kommissionen om, hvilke tredjelande begreberne anvendes på.

↓ 2005/85/EF betragtning 26
⇒ ny

- (38) Med hensyn til fratagelse af flygtningestatus ⇒ eller subsidiær beskyttelsesstatus ⇐ bør medlemsstaterne sikre, at de personer, der nyder ~~er omfattet af~~ ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~flygtningestatus~~, underrettes behørigt om en eventuel fornyet overvejelse af deres status og får mulighed for at forelægge deres synspunkt, inden myndighederne kan træffe begrundet afgørelse om at fratage dem deres status. ~~Det bør imidlertid tillades at fravige disse garantier, hvis årsagerne til fratagelse af flygtningestatus ikke har forbindelse til en ændring af vilkårene for anerkendelsen.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 27 (tilpasset)
⇒ ny

- (39) Det afspejler et grundlæggende princip i EU-retten ~~fællesskabsretten~~, at de afgørelser, der træffes vedrørende en ~~asylansøgning om~~ ⇒ international beskyttelse, afslag på genoptagelse af behandlingen af en ansøgning, efter at den er afbrudt, ⇐ og afgørelser om fratagelse af flygtningestatus ⇒ eller subsidiær beskyttelsesstatus ⇐ omfattes af et effektivt retsmiddel ved en ret i den betydning, som anvendes i artikel 234 i traktaten. ~~Retsmidlets effektivitet, også for så vidt angår behandling af de relevante omstændigheder, afhænger af den enkelte medlemsstats administrative og retlige system betragtet som en helhed.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 28

- (40) I henhold til artikel ~~72~~ ~~64~~ i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde berører dette direktiv ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

↓ 2005/85/EF betragtning 29
⇒ ny

- (41) Dette direktiv omhandler ikke de procedurer ⇒ mellem medlemsstaterne ⇐, der er reguleret ved ~~Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003~~ forordning (EU) nr. [.../...][om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ~~asylansøgning~~ ⇒ om international beskyttelse ⇐, der er indgivet af en tredjelandstatsborger ⇒ eller statsløs ⇐ i en af medlemsstaterne] (Dublinforordningen).

↓ ny

- (42) Ansøgere, som forordning EU nr. [.../...] [Dublinforordningen] gælder over for, bør have adgang til de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i dette direktiv, og til de særlige garantier i henhold til forordning EU nr. [.../...] [Dublinforordningen].

↓ 2005/85/EF betragtning 30

- (43) Anvendelsen af dette direktiv bør evalueres med regelmæssige mellemrum ~~og mindst hvert andet år.~~
-

↓ 2005/85/EF betragtning 31 (tilpasset)

- (44) Målet for dette direktiv, ~~nemlig at indføre minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus,~~ kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre opfyldes på EU-plan fællesskabsplan. Unionen Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. ~~traktatens~~ artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
-

↓ 2005/85/EF betragtning 32

~~Det Forenede Kongerige har i henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 24. januar 2001 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.~~

↓ 2005/85/EF betragtning 33

~~Irland har i henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 14. februar 2001 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.~~

↓ ny

- (45) I medfør af artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, jf. dog artiklens stk. 2, er Det Forenede Kongerige og Irland, så længe de ikke i overensstemmelse med protokollens artikel 4 har meddelt, at de ønsker at acceptere foranstaltningen, ikke bundet af den, og de er fortsat bundet af direktiv 2005/85/EF.

↓ 2005/85/EF betragtning 34

- (46) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ~~om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

↓ 2005/85/EF betragtning 8

⇒ ny

- (47) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som ~~blev~~ anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. ⇒ Dette direktiv tilsigter således især, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 1, 18, 19, 21, 23, 24 og 47 i nævnte charter fremmes, og skal gennemføres i overensstemmelse hermed. ⇐

↓ ny

- (48) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (49) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet —

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fastsætte ⇒ fælles ⇐ ~~minimumsstandarder for~~ procedurer for tildeling og fratagelse af ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ ~~flygtningestatus~~ ⇒ i henhold til direktiv [...]/.../EU [direktivet om anerkendelse] ⇐ ~~i medlemsstaterne~~.

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) "Genève-konventionen": konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967

~~b) "ansøgning" eller "asylansøgning": en ansøgning indgivet af en tredjelandstatsborger eller statsløs, hvis det må antages at være en anmodning om en medlemsstats internationale beskyttelse i henhold til Genève-konventionen. Enhver anmodning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre den pågældende udtrykkelig anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan ansøges om særskilt~~

↓ ny

b) "ansøgning" eller "ansøgning om international beskyttelse": en anmodning, der indgives af en tredjelandstatsborger eller statsløs om beskyttelse fra en medlemsstat, hvor der er grund til at antage, at ansøgeren søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, og hvor vedkommende ikke udtrykkeligt anmoder om anden form for beskyttelse, der ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv [.../..EU] [direktivet om anerkendelse], og som kan søges særskilt

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

c) "ansøger" eller "~~asyl~~ansøger om ⇒ international beskyttelse ⇐ ": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ~~asyl~~ansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om

↓ ny

d) "ansøger med behov for særlige procedurmæssige garantier": en ansøger, som på grund af alder, køn, seksuel orientering, kønsidentitet, handicap, alvorlig fysisk sygdom, psykisk sygdom, posttraumatiske syndromer eller følger af tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter har brug for særlige garantier for at kunne udnytte rettighederne og overholde forpligtelserne i dette direktiv

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

e ~~d~~) "endelig afgørelse": en afgørelse om hvorvidt en tredjelandstatsborger eller statsløs kan indrømmes flygtningestatus ⇐ eller subsidiær beskyttelsesstatus ⇐ i henhold til direktiv [.../.../EU][direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF, og for hvilken der ikke findes flere

retsmidler i henhold til kapitel V i dette direktiv, uanset om et sådant retsmiddel bevirker, at ansøgere får tilladelse til at blive i den berørte medlemsstat, indtil afgørelsen er truffet, ~~jf. dog bilag III i dette direktiv~~

f) "besluttende myndighed": enhver domstolslignende eller administrativ instans i en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgninger om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow , og som er kompetent til at træffe afgørelse i første instans i sådanne sager, ~~jf. dog bilag I~~

g) "flygtning": en tredjelandstatsborger eller statsløs, som opfylder kravene i artikel 2, litra d, i direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] ~~Genève-konventionens artikel 1, jf. direktiv 2004/83/EF~~

\Downarrow ny

h) "person, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, som opfylder kravene i artikel 2, litra f), i direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse]

i) "international beskyttelsesstatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som flygtning eller som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse

\Downarrow 2005/85/EF (tilpasset)

j) "flygtningestatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller \boxtimes en \boxtimes statsløs som flygtning

\Downarrow ny

k) "subsidiær beskyttelsesstatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse

l) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs under 18 år

\Downarrow 2005/85/EF

\Rightarrow ny

m) "uledsaget mindreårig": \Rightarrow en mindreårig som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] \Leftarrow ~~en person, der ikke er fyldt 18 år, og som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for ham/hende ifølge lov eller sædvane, så længe den pågældende ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt, eller en mindreårig, der er blevet efterladt uden ledsagelse efter at være rejst ind på medlemsstaternes område~~

n) "repræsentant": en \Rightarrow person eller organisation, der er udpeget af de kompetente myndigheder til som værg at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurerne

i dette direktiv med henblik på at varetage barnets tarv og om nødvendigt udøve retlig handleevne for den mindreårige. Hvis det er en organisation, der fungerer som repræsentant, skal den udpege en person, der er ansvarlig for at varetage værgens opgaver i forhold til den mindreårige i overensstemmelse med dette direktiv ~~⇨ person, der handler på vegne af en organisation, der repræsenterer en uledsaget mindreårig som værg, en person, der handler på vegne af en national organisation, der er ansvarlig for mindreåriges omsorg og trivsel, eller en anden relevant repræsentation, der er udpeget til at varetage den mindreåriges tarv~~

o ~~†~~) "fratagelse af ~~⇨ international beskyttelsesstatus~~ ⇨ ~~flygtningestatus~~": en afgørelse truffet af en kompetent myndighed om at tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en persons flygtningestatus ⇨ eller subsidiære beskyttelsesstatus ⇨ i henhold til direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF

p ~~Ⓢ~~) "forblive i medlemsstaten": at forblive på medlemsstatens område, herunder ved grænsen i den medlemsstat, hvor ~~asylansøgningen om~~ ⇨ international beskyttelse ⇨ er indgivet eller behandles, eller i transitområder i den pågældende medlemsstat.

⇩ ny

q) "forny et ansøgning": en ny ansøgning, der indgives, efter at der er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning, herunder i tilfælde, hvor ansøgeren udtrykkeligt har trukket sin ansøgning tilbage, og i tilfælde, hvor den besluttende myndighed har afslået ansøgningen, efter at den implicit er blevet trukket tilbage i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1.

⇩ 2005/85/EF (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle ~~asylansøgninger om~~ ⇨ international beskyttelse ⇨, der indgives på medlemsstaternes område, herunder ved grænsen ⇨, i søterritoriet ⇨ eller i transitområderne i medlemsstaterne, samt på fratagelse af ⇨ international ⇨ ~~flygtningestatus~~ ⇨ beskyttelsesstatus ⇨.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
- ~~3. Hvis medlemsstaterne anvender eller indfører en procedure, hvorefter asylansøgninger både behandles som ansøgninger på grundlag af Genève-konventionen og som ansøgninger om andre former for international beskyttelse, der ydes under omstændigheder som defineret i artikel 15 i direktiv 2004/83/EF, anvender de dette direktiv under hele deres procedure.~~

~~3. 4.~~ Medlemsstaterne kan ~~endvidere~~ beslutte at anvende dette direktiv som led i procedurer for behandling af ansøgninger om enhver anden form for international beskyttelse \Rightarrow , der falder uden for anvendelsesområdet for direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] \Leftarrow .

Artikel 4

Ansvarlige myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger med henblik på alle procedurer en besluttende myndighed, der skal være ansvarlig for en hensigtsmæssig behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med dette direktiv, ~~navnlig artikel 8, stk. 2, og artikel 9.~~ \Rightarrow Medlemsstaterne sikrer, at myndigheden råder over de fornødne midler, herunder et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte, til at varetage sine opgaver i overensstemmelse med direktivet. \Leftarrow

~~I overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 343/2003, skal asylansøgninger, der indgives i en medlemsstat til myndighederne i anden medlemsstat, der foretager indrejsekontrol der, behandles af den medlemsstat, på hvis område ansøgningen er indgivet.~~

2. Medlemsstaterne kan ~~dog~~ fastsætte, at en anden myndighed \boxtimes end den i stk. 1 omhandlede \boxtimes er ansvarlig for:

a) \Rightarrow at behandle sagerne i henhold til forordning (EU) nr. [.../...] [Dublinforordningen] og \Leftarrow ~~at behandle sager, hvor det overvejes at overføre ansøgeren til en anden stat i henhold til reglerne om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, indtil overførslen finder sted, eller indtil den anmodede stat har afslået at overtage eller tilbagetage ansøgeren, og/eller~~

b) ~~at træffe afgørelse om ansøgninger på baggrund af nationale sikkerhedsbestemmelser, efter at den besluttende myndighed på forhånd er blevet hørt om, hvorvidt ansøgeren kan anerkendes som flygtning i henhold til direktiv 2004/83/EF~~

e) ~~at foretage en indledende undersøgelse i overensstemmelse med artikel 32, såfremt denne myndighed har adgang til ansøgerens sagsakter for så vidt angår den tidligere ansøgning~~

d) ~~at behandle sager inden for rammerne af proceduren i artikel 35, stk. 1~~

b e) \Rightarrow på grundlag af den besluttende myndigheds udtalelse \Leftarrow at \Rightarrow tillade eller \Leftarrow nægte indrejse på inden for rammerne af proceduren i artikel \Rightarrow 43 \Leftarrow ~~35, stk. 2-5~~, jf. dog de særlige betingelser, der er fastlagt deri. \ddagger

f) ~~at godtgøre, at ansøgeren forsøger at rejse ind i eller er rejst ind i medlemsstaten fra et sikkert tredjeland i henhold til og på de vilkår, der er fastlagt i artikel 36.~~

↓ ny

3. Medlemsstaternes sikrer, at den besluttende myndigheds personale er ordentligt uddannet. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for uddannelse og i fornødent omfang efteruddannelse, som omfatter de elementer, der opregnes i artikel 6, stk. 4, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 439/2010. Medlemsstaterne skal desuden indtænke de uddannelsesaktiviteter, som Det Europæiske Asylstøttekontor udvikler og udbyder.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

4. ~~3.~~ Udpeges en anden myndighed ~~andre myndigheder~~ i overensstemmelse med stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at den pågældende myndigheds ~~sådanne myndigheds~~ personale har det relevante kendskab ~~til~~ eller får den nødvendige uddannelse, så det kan opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv.

↓ ny

5. Ansøgninger om international beskyttelse, der indgives i en medlemsstat til myndighederne i en anden medlemsstat, som foretager grænse- eller indvandringskontrol dér, behandles af den medlemsstat, på hvis område ansøgningen indgives.

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

Artikel 5

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde gunstigere standarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~Flygtningestatus~~, for så vidt sådanne standarder er forenelige med dette direktiv.

KAPITEL II

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 6

Adgang til proceduren

1. Medlemsstaterne kan kræve, at asylansøgninger om international beskyttelse indgives personligt og/eller på et nærmere angivet sted, jf. dog stk. 2, 3 og 4.

↓ ny

2. Medlemsstaterne sikrer, at en person, der ønsker at indgive en ansøgning om international beskyttelse i praksis har mulighed for at indgive ansøgningen så hurtigt som muligt.
3. Når en person erklærer at ville indgive en ansøgning om international beskyttelse, sikrer medlemsstaterne, at den pågældende hurtigst muligt og inden 72 timer registreres som ansøger.

Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at personalet hos de myndigheder, til hvilke det må forventes, at sådanne erklæringer rettes, modtager de relevante instrukser og den nødvendige uddannelse.

Ved gennemførelsen af dette stykke indtænker medlemsstaterne de relevante retningslinjer fra Det Europæiske Asylstøttekontor.

4. Hvis et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er umuligt at overholde 72-timers-fristen, jf. stk. 3, kan medlemsstaterne vælge at forlænge fristen til syv arbejdsdage.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

- ~~2. Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndig person, der har rets- og handleevne, har ret til at indgive en asylansøgning på egne vegne.~~
- ~~3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en ansøger kan indgive en ansøgning på vegne af de personer, denne har forsørgerpligt over for. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at myndige personer, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, giver deres samtykke til, at ansøgeren indgiver en ansøgning på deres vegne; ellers skal de have mulighed for selv at indgive en ansøgning på egne vegne.~~

~~Der anmodes om samtykke på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, eller senest når den personlige samtale med den myndige person, over for hvem der består forsørgerpligt, finder sted.~~

~~4. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte:~~

- ~~a) de tilfælde, hvor en mindreårig kan indgive en ansøgning på egne vegne~~
- ~~b) de tilfælde, hvor ansøgningen fra en uledsaget mindreårig skal indgives af en udpeget repræsentant, jf. artikel 17, stk. 1, litra a)~~
- ~~e) de tilfælde, hvor indgivelse af en asylansøgning anses for også at være indgivelse af en ansøgning om asyl til ugifte mindreårige.~~

~~5. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der kan forventes at modtage henvendelser fra personer, der ønsker at indgive en asylansøgning, er i stand til at rådgive ansøgerne om, hvordan og hvor de kan indgive en sådan ansøgning, og/eller medlemsstaterne kan kræve, at disse myndigheder videregiver ansøgningen til den kompetente myndighed.~~

↓ 2005/85/EF artikel 6
⇒ ny

Artikel 7

Ansøgninger på vegne af personer, over for hvem der består forsørgerpligt, eller over for mindreårige

- ~~1. 2.~~ Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndig person, der har rets- og handleevne, har ret til at indgive en ~~asyl~~ansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ på egne vegne.
- ~~2. 3.~~ Medlemsstaterne kan fastsætte, at en ansøger kan indgive en ansøgning på vegne af de personer, denne har forsørgerpligt over for. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at myndige personer, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, giver deres samtykke til, at ansøgeren indgiver en ansøgning på deres vegne; ellers skal de have mulighed for selv at indgive en ansøgning på egne vegne.

Der anmodes om samtykke på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, eller senest når den personlige samtale med den myndige person, over for hvem der består forsørgerpligt, finder sted. ⇒ Inden der anmodes om samtykke, skal hver enkelt myndig blandt disse personer i fortrolighed underrettes om de relevante proceduremæssige konsekvenser og om vedkommendes ret til at indgive en særskilt ansøgning om international beskyttelse. ⇐

↓ ny

3. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige har ret til at indgive en ansøgning om international beskyttelse enten på egne vegne, såfremt vedkommende i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret har procesabilitet, eller gennem vedkommendes forældre eller andre myndige familiemedlemmer eller andre myndige, der er ansvarlige for vedkommende enten retligt eller efter national sædvane i den pågældende medlemsstat, eller en repræsentant.

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

Artikel 9 ~~7~~

Ret til at forblive i medlemsstaten under behandlingen af ansøgningen

1. Ansøgere har lov til at forblive i medlemsstaten, men kun med henblik på proceduren og indtil den besluttende myndighed har truffet afgørelse efter de procedurer i første instans, der er fastsat i kapitel III. Denne ret til at forblive giver ikke ret til opholdstilladelse.
2. Medlemsstaterne må kun indrømme en undtagelse fra denne regel, hvis ⇒ en person indgiver ⇐ en fornyet ansøgning ~~ikke vil blive realitetsbehandlet, jf. artikel 32 og 34, ⇒ , jf. artikel 41, ⇐~~ eller hvis de vil overgive eller udlevere en person til enten en anden medlemsstat i henhold til forpligtelser, der følger af en europæisk arrestordre¹¹, eller til et tredjeland ⇒ med undtagelse af den pågældende ansøgers hjemland ⇐, eller til internationale straffedomstole eller -tribunaler.

↓ ny

3. En medlemsstat kan kun udlevere en ansøger til et tredjeland i medfør af stk. 2, hvis de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at en afgørelse om udlevering ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med medlemsstatens internationale forpligtelser.

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

Artikel 10 ~~8~~

Krav til behandlingen af ansøgninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ~~ansøgninger om~~ ⇒ international beskyttelse ⇐ hverken afslås eller udelukkes fra behandling alene med den begrundelse, at de ikke er indgivet hurtigst muligt, ~~jf. dog artikel 23, stk. 4, litra i).~~

¹¹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

↓ ny

2. Ved behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse afgør den besluttende myndighed først, hvorvidt ansøgerne kan anerkendes som flygtninge, og hvis ikke, om de kan indrømmes subsidiær beskyttelse.

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

3. ~~2.~~ Medlemsstaterne sikrer, at den besluttende myndigheds afgørelser om ~~asyl~~ ansøgninger om ⇒ international beskyttelse ⇐ træffes efter en passende behandling af ansøgningerne. Til det formål sikrer medlemsstaterne:

- a) at ansøgningerne behandles og afgørelserne træffes individuelt, objektivt og upartisk
- b) at der indhentes præcise og ajourførte oplysninger fra forskellige kilder, f.eks. fra ⇒ Det Europæiske Asylstøttekontor og ⇐ De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissær (UNHCR), om den generelle situation i ~~asyl~~ ansøgernes hjemlande og om nødvendigt i de lande, de er rejst igennem, og at disse oplysninger stilles til rådighed for det personale, der har ansvaret for at behandle ansøgningerne og træffe afgørelse
- c) at det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelse, har viden om de relevante standarder, der finder anvendelse inden for asyl- og flygtningeretten.

↓ ny

- d) at det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelser, bliver instrueret og altid har mulighed for at søge nødvendig rådgivning fra eksperter om særlige spørgsmål, for eksempel af lægelig art eller vedrørende kultur, børn eller køn.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

4. ~~3.~~ De myndigheder, der er omhandlet i kapitel V, skal gennem den besluttende myndighed eller ansøgeren eller på anden måde have adgang til de generelle oplysninger, der er omhandlet i stk. ~~3~~ 2, litra b), og som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

5. ~~4.~~ Medlemsstaterne ~~kan~~ ⇒ fastsætter ⇐ ~~fastsætte~~ regler for oversættelse af dokumenter, der er relevante for behandlingen af ansøgninger.

Artikel 11 ~~9~~

Krav til den besluttende myndigheds afgørelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om ~~asyl~~ansøgninger om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow meddeles skriftligt.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at de faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen i tilfælde af afslag på ansøgninger \Rightarrow med hensyn til flygtningestatus og/eller subsidiær beskyttelsesstatus \Leftarrow , og at der gives skriftlige oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en negativ afgørelse.

~~Medlemsstaterne behøver ikke begrunde afslag på ansøgninger om flygtningestatus i afgørelsen, såfremt ansøgeren har fået tildelt en status, der giver samme rettigheder og fordele i henhold til national ret og fællesskabsret som flygtningestatus i henhold til direktiv 2004/83/EF. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at begrundelsen for ikke at tildele flygtningestatus anføres i ansøgerens sagsakter, og at ansøgeren har adgang til sine sagsakter efter anmodning.~~

~~Endvidere behøver medlemsstaterne~~ Medlemsstaterne behøver ikke give skriftlige oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en negativ afgørelse sammen med denne afgørelse, hvis ansøgeren tidligere skriftligt eller ved et elektronisk middel, som ansøgeren har adgang til, har fået disse oplysninger.

3. Medlemsstaterne kan i forbindelse med artikel 7, stk. 2 ~~6, stk. 3~~, og hvis ansøgningen hviler på samme grundlag, træffe en enkelt afgørelse, der omfatter alle de personer, over for hvem der består forsørgerpligt \Rightarrow , medmindre dette vil medføre, at en ansøgers særlige forhold videregives, hvorved dennes interesser skades, især i tilfælde af forfølgelse på grund af køn, seksuel orientering, kønsidentitet og/eller alder \Leftarrow .

Artikel 12 ~~10~~

Garantier for ~~asyl~~ansøgere om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow

1. I forbindelse med de procedurer, der er omhandlet i kapitel III, sikrer medlemsstaterne, at enhver ~~asyl~~ansøger om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow :
 - a) på et sprog, som ansøgeren \Rightarrow forstår eller \Leftarrow med rimelighed ~~kan~~ formodes at forstå, modtager oplysning om den procedure, der skal følges, om rettigheder og forpligtelser under proceduren og om de eventuelle følger, det kan få, hvis vedkommende ikke opfylder sine forpligtelser og ikke samarbejder med myndighederne. Ansøgeren informeres om tidsrammen, ~~og~~ om de midler, som vedkommende har til sin rådighed med henblik på at opfylde sin pligt til at forelægge de elementer, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv [...]/EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF \Rightarrow , og om konsekvenserne af udtrykkeligt eller implicit at trække ansøgningen tilbage \Leftarrow . Disse oplysninger skal gives tidligt nok til, at ansøgeren dels kan udøve de rettigheder, der er garanteret i nærværende direktiv, og dels kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dets artikel 13 ~~11~~

- b) hvis det er nødvendigt, får stillet en tolk til rådighed med henblik på forelæggelsen af sagen for de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne betragter det som nødvendigt at stille en tolk til rådighed, i det mindste når ~~den besluttende myndighed indkalder ansøgeren~~ deltager i ~~en~~ en samtale i henhold til artikel ~~14, 15, 12 og 13~~ ⇒ 16, 17 og 34, og der ikke kan sikres kommunikation uden tolk. I sådanne tilfælde og i andre tilfælde, hvor de kompetente myndigheder indkalder ansøgeren, afholdes udgifterne til tolkning af det offentlige
- c) får mulighed for at kontakte UNHCR eller en anden organisation, der yder juridisk eller anden rådgivning til ansøgere om international beskyttelse i overensstemmelse med arbejder på vegne af UNHCR på medlemsstatens område ~~efter aftale med den pågældende medlemsstat~~ ⇒ medlemsstats nationale ret

↓ ny

- d) i lighed med deres eventuelle juridiske rådgivere, får adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra b), hvis den besluttende myndighed lader oplysningerne indgå i grundlaget for afgørelsen om deres ansøgning

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

- ~~e~~ inden for en rimelig frist underrettes om den besluttende myndigheds afgørelse om ~~asylansøgningen~~ ⇒ international beskyttelse . Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver lovmæssigt repræsenterer ansøgeren, kan medlemsstaterne vælge at underrette denne om afgørelsen i stedet for ~~asylansøgeren~~ ⇒ international beskyttelse
- ~~f~~ underrettes om resultatet af den besluttende myndigheds afgørelse på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed ~~kan~~ formløst antages at forstå, når de ikke bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, ~~og når der ikke er adgang til gratis juridisk bistand~~. De oplysninger, der gives, skal omfatte oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en negativ afgørelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel ~~11~~ , stk. 2.

2. For så vidt angår procedurerne i kapitel V sikrer medlemsstaterne, at alle ~~asylansøgere~~ nyder garantier svarende til dem, der er anført i denne artikels stk. 1, litra b), c) , d) og ~~ed~~ .

Artikel ~~13~~

~~Asylansøgenes forpligtelser~~ ⇒ Forpligtelser for ansøgere om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne pålægger ansøgere om international beskyttelse at samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på at fastslå deres identitet og andre af de i artikel 4, stk. 2, i direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] omhandlede elementer. Medlemsstaterne kan pålægge ~~asylansøgerne~~ ⇒ andre forpligtelser til at samarbejde

med de kompetente myndigheder, for så vidt sådanne forpligtelser er nødvendige for behandlingen af en ansøgning.

2. Medlemsstaterne kan navnlig fastsætte:

- a) at asylansøgere skal melde sig til de kompetente myndigheder eller give personligt fremmøde for disse enten straks eller på et nærmere angivet tidspunkt
- b) at asylansøgere skal udlevere de dokumenter, de er i besiddelse af, og som er relevante for behandlingen af ansøgningen, f.eks. deres pas
- c) at asylansøgere snarest muligt skal oplyse de kompetente myndigheder om deres aktuelle bopæl eller adresse og om enhver ændring heraf. Medlemsstaterne kan fastsætte, at ansøgeren skal modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse, som vedkommende har oplyst
- d) at de kompetente myndigheder kan undersøge ansøgeren og de genstande, som vedkommende medbringer ⇒, forudsat at undersøgelsen foretages af en person af samme køn ⇐
- e) at de kompetente myndigheder kan fotografere ansøgeren, og
- f) at de kompetente myndigheder kan registrere ansøgerens mundtlige erklæringer, forudsat at vedkommende han/hun på forhånd oplyses herom.

Artikel 14 ~~12~~

Personlig samtale

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse, skal asylansøgeren tilbydes en personlig samtale om sin asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ med en person, der i henhold til den nationale lovgivning er kompetent til at forestå en sådan samtale. ⇒ Samtaler om substansen i en ansøgning om international beskyttelse forestås af den besluttende myndigheds personale. ⇐

~~Medlemsstaterne kan ligeledes tilbyde en personlig samtale til hver af de myndige personer, over for hvem der består forsørgerpligt, som omhandlet i artikel 6, stk. 3.~~

↓ ny

Hvis et stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger international beskyttelse, og det derfor i praksis er umuligt for den besluttende myndighed at afholde samtaler om substansen i en ansøgning i rette tid, kan medlemsstaten midlertidigt inddrage en anden myndigheds personale i afholdelsen af sådanne samtaler. I så fald uddannes den pågældende myndigheds personale på forhånd i fornødent omfang, herunder i de elementer, der opregnes i artikel 6, stk. 4, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 439/2010 og artikel 18, stk. 5, i dette direktiv.

Hvis en person har indgivet en ansøgning om international beskyttelse på vegne af en person, over for hvem vedkommende har forsørgerpligt, tilbydes samtlige myndige personer en personlig samtale.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte, i hvilke tilfælde en mindreårig skal tilbydes en personlig samtale.

2. En personlig samtale om substansen i ansøgningen kan undlades:

a) hvis den besluttende myndighed kan træffe en positiv afgørelse ⇒ med hensyn til flygtningestatus ⇐ på grundlag af de foreliggende bevismidler, eller

~~b) hvis den kompetente myndighed allerede har holdt et møde med ansøgeren med henblik på at bistå denne med at udfylde ansøgningen og forelægge de væsentlige oplysninger i forbindelse med ansøgningen i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF, eller~~

~~e) hvis den besluttende myndighed på grundlag af en fuldstændig gennemgang af de oplysninger, ansøgeren har indgivet, betragter ansøgningen som grundløs i sager, hvor de omstændigheder, der er nævnt i artikel 23, stk. 4, litra, a), c), g), h), og j), gør sig gældende.~~

~~3. En personlig samtale kan også undlades:~~

~~b) hvis en sådan ikke er praktisk mulig, navnlig hvis den ⇒ besluttende ⇐ kompetente myndighed mener, at ansøgeren er uegnet eller ude af stand til at deltage i en samtale på grund af omstændigheder, som vedkommende den pågældende ikke selv er herre over. I tvivlstilfælde ⇒ konsulterer den besluttende myndighed en speciallæge for at fastslå, om den tilstand, der medfører, at ansøgeren er uegnet eller ude af stand til at deltage i samtalen, er forbigående eller permanent ⇐ kan medlemsstaterne kræve en læge- eller psykologerklæring.~~

Hvis ☒ der ikke afholdes nogen personlig samtale ☒ ~~medlemsstaten ikke giver ansøgeren mulighed for en personlig samtale~~ i henhold til litra b) ~~dette stykke~~ eller eventuelt ☒ med ☒ den person, over for hvem der består forsørgerpligt, skal der gøres en rimelig indsats for at give ansøgeren eller den person, over for hvem der består forsørgerpligt, mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger.

3. 4. Det forhold, at der ikke finder en personlig samtale sted i henhold til denne artikel, forhindrer ikke, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om en asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐.

4. 5. Det forhold, at der ikke finder en personlig samtale sted i henhold til stk. 2, litra b) ~~og c)~~, ~~samt stk. 3~~, har ikke negativ indvirkning på den besluttende myndigheds afgørelse.

5. 6. Uanset artikel 28, stk. 1, ~~20, stk. 1~~, kan medlemsstaterne, når de tager stilling til asylansøgningen om ⇒ international beskyttelse ⇐, tage i betragtning, at ansøgeren er udeblevet fra den personlige samtale, medmindre vedkommende havde en gyldig grund til at udeblive.

Krav til den personlige samtale

1. En personlig samtale finder normalt sted, uden at der er andre familiemedlemmer til stede, medmindre den besluttende myndighed finder det nødvendigt af hensyn til en tilfredsstillende sagsbehandling, at der er andre familiemedlemmer til stede.
2. En personlig samtale skal finde sted under forhold, der sikrer passende fortrolighed.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personlige samtaler finder sted under forhold, som giver ansøgerne mulighed for at give en fyldestgørende redegørelse for grundene til deres ansøgning. Til det formål skal medlemsstaterne:
 - a) sikre, at den person, som skal forestå samtalen, er ~~tilstrækkelig~~ kompetent til at tage hensyn til de personlige \Rightarrow og \Leftarrow ~~eller~~ generelle omstændigheder i forbindelse med ansøgningen, herunder ansøgerens kulturelle oprindelse \Rightarrow , køn, seksuel orientering, kønsidentitet \Leftarrow eller sårbarhed \Rightarrow i henhold til artikel 22 i direktiv [.../.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold] \Leftarrow ~~hvis det er muligt at tage sådanne hensyn, og~~

\Downarrow ny

- b) så vidt muligt lade samtalen med ansøgeren forestås af en person af samme køn, hvis den pågældende ansøger anmoder herom

\Downarrow 2005/85/EF (tilpasset)

\Rightarrow ny

- c ~~b~~) vælge en \Rightarrow kompetent \Leftarrow tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, der forestår samtalen. Kommunikationen skal ~~behøver ikke nødvendigvis at~~ finde sted på det sprog, som ~~ansøgeren foretrækker,~~ medmindre ~~hvis~~ der er et andet sprog, som vedkommende den pågældende med rimelighed kan formodes at forstår, og som ansøgeren kan kommunikere \Rightarrow klart \Leftarrow på. \Rightarrow Så vidt muligt sørger medlemsstaterne for en tolk af samme køn, hvis ansøgeren anmoder herom \Leftarrow

\Downarrow ny

- d) sikre, at den person, der forestår en samtale om substansen i en ansøgning om international beskyttelse, ikke bærer uniform fra militær eller retshåndhavende myndigheder
 - e) sikre, at samtaler med mindreårige foregår på en børnevenlig måde.

↓ 2005/85/EC

4. Medlemsstaterne kan fastsætte regler om tredjeparters tilstedeværelse under den personlige samtale.

~~5. Denne artikel finder også anvendelse på det møde, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra b).~~

↓ ny

Artikel 16

Indholdet af en personlig samtale

Når den besluttende myndighed forestår en personlig samtale om substansen i en ansøgning om international beskyttelse, sikrer den, at ansøgeren får passende mulighed for at forelægge de elementer, der er nødvendige for at underbygge ansøgningen i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] så fuldstændigt som muligt. Herunder skal ansøgeren have mulighed for at give en forklaring på de elementer, som måtte mangle, og/eller på enhver uoverensstemmelse eller modsigelse i vedkommendes erklæringer.

↓ 2005/85/EC

Artikel 14

~~Den status, som rapporten om den personlige samtale tillægges under proceduren~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes en skriftlig rapport om alle personlige samtaler, som mindst indeholder de væsentlige oplysninger i forbindelse med ansøgningen som forelagt af ansøgeren i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF.~~

~~2. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne i rette tid får adgang til rapporten om den personlige samtale. Hvis der kun indrømmes adgang efter den besluttende myndigheds afgørelse, sikrer medlemsstaterne, at denne adgang står åben på et så tidligt tidspunkt, at en klage kan forberedes og indgives rettidigt.~~

~~3. Medlemsstaterne kan anmode ansøgeren om at godkende substansen i rapporten.~~

~~Hvis en ansøger nægter at godkende indholdet i rapporten, skal begrundelsen herfor optages i ansøgerens sagsakter.~~

~~Hvis ansøgeren nægter at godkende substansen i rapporten om den personlige samtale, forhindrer dette ikke den besluttende myndighed i at træffe afgørelse om den pågældendes ansøgning.~~

~~4. Denne artikel finder også anvendelse på det møde, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra b).~~

↓ ny

Artikel 17

Rapporter og optagelser ved personlige samtaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ved enhver personlig samtale udarbejdes en grundig rapport, der indeholder alle væsentlige elementer.
2. Medlemsstaterne kan foretage en lyd- eller videooptagelse af den personlige samtale. I så fald sikrer medlemsstaterne, at optagelsen af den personlige samtale vedlægges rapporten.
3. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgeren har lejlighed til at fremsætte bemærkninger til og/eller afklare eventuelle oversættelsesfejl eller misforståelser i rapporten ved afslutningen af den personlige samtale eller inden for en bestemt frist, og inden den besluttende myndighed træffer afgørelse. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, om nødvendigt med tolkebistand, at ansøgeren er fuldt informeret om rapportens indhold. Medlemsstaterne anmoder derefter ansøgeren om at godkende rapportens indhold.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anmode modtageren om at godkende rapportens indhold, såfremt samtalen er optaget i henhold til stk. 2, og såfremt optagelsen kan anvendes som bevismateriale i de procedurer, der er omhandlet i kapitel V.

4. Hvis en ansøger nægter at godkende rapportens indhold, skal begrundelsen herfor anføres i ansøgerens sagsakter.

At en ansøger nægter at godkende rapportens indhold, er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen.

5. Ansøgerne må ikke nægtes adgang til rapporten og eventuelle optagelser, inden den besluttende myndighed træffer afgørelse.

Artikel 18

Lægeerklæringer

1. Medlemsstaterne tillader, at ansøgere kan få foretaget en lægeundersøgelse med henblik på at forelægge den besluttende myndighed en lægeerklæring, der kan understøtte vedkommendes erklæringer om tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren forelægger resultatet af lægeundersøgelsen for den besluttende myndighed inden for en rimelig tidsfrist, efter at ansøgeren er blevet informeret om sine rettigheder i henhold til denne artikel. Hvis ansøgeren uden gyldig grund undlader at forelægge resultatet af lægeundersøgelsen inden for tidsfristen, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.

2. Med forbehold af stk. 1 sikrer den besluttende myndighed, at der med ansøgerens samtykke foretages en lægeundersøgelse i de tilfælde, hvor den finder, at der grund til at tro, at ansøgerens evne til at deltage i en samtale og/eller fremkomme med præcise og sammenhængende erklæringer er ikke-eksisterende eller begrænset som følge af posttraumatiske stressforstyrrelser, tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast. Hvis ansøgeren nægter at gennemgå en sådan lægeundersøgelse, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.
3. Medlemsstaterne sørger for, at betingelserne er til stede for at kunne sikre en uvildig og kvalificeret lægefaglig ekspertise ved de i stk. 2 nævnte lægeundersøgelser.
4. Medlemsstaterne fastsætter yderligere regler og ordninger til identifikation og dokumentation af symptomer på tortur og andre former for fysisk, seksuel eller psykisk vold, som er relevante for anvendelsen af denne artikel.
5. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der forestår samtaler med ansøgere i henhold til dette direktiv, modtager uddannelse, der bevidstgør dem om symptomer på tortur og om helbredsproblemer, der kan have negativ indvirkning på ansøgerens evne til at deltage i samtalen.
6. Resultaterne af de i stk. 1 og 2 nævnte lægeundersøgelser vurderes af den besluttende myndighed sammen med andre elementer i ansøgningen.

Artikel 19

Gratis juridisk og proceduremæssig information ved procedurer i første instans

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere, der anmoder om det, modtager gratis information i forbindelse med procedurer i første instans, som er omhandlet i kapitel III. Som minimum informeres om proceduren i lyset af ansøgernes særlige situation, og i tilfælde af afslag forklares de faktiske og retlige grunde hertil.
2. Den gratis juridiske og proceduremæssige information ydes på de betingelser, der er fastsat i artikel 21.

Artikel 20

Gratis juridisk bistand og repræsentation i klageprocedurer

↓ 2005/85/EF artikel 15, stk. 2
⇒ ny

1. ~~Hvis den besluttende myndighed har truffet en negativ afgørelse, sikrer medlemsstaterne~~ Medlemsstaterne sikrer, at der efter anmodning ydes gratis juridisk bistand og ~~eller~~ repræsentation, ~~medmindre andet er fastsat i stk. 3.~~ ⇒ i klageprocedurer efter kapitel V. Som minimum skal dette omfatte forberedelsen af de nødvendige proceduremæssige

dokumenter og deltagelsen i høringen ved en domstol i første instans på vegne af ansøgeren. ⇐

↓ ny

2. Medlemsstaterne kan tillige yde gratis juridisk bistand og/eller repræsentation i procedurer i første instans, der er omhandlet i kapitel III.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ikke ydes gratis juridisk bistand og repræsentation, hvis der efter rettens vurdering ikke er reel udsigt til, at ansøgeren vil få medhold i sin klage.

I så fald sikrer medlemsstaterne, at den juridiske bistand og repræsentation ikke indskrænkes vilkårligt, og at ansøgerens faktiske adgang til retlig prøvelse ikke hindres.

4. Gratis juridisk bistand og repræsentation ydes på de betingelser, der er fastsat i artikel 21.

Artikel 21

Betingelser for gratis juridisk og proceduremæssig information samt for gratis juridisk bistand og repræsentation

1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den juridiske og proceduremæssige information, der er omhandlet i artikel 19, samt den juridiske bistand og repræsentation, der er omhandlet i artikel 20, ydes af ikke-statslige organisationer, embedsmænd eller særlige statslige tjenester.

↓ 2005/85/EF artikel 15 (tilpasset)
⇒ ny

~~1. Medlemsstaterne giver asylansøgere, der selv afholder omkostningerne, mulighed for på en effektiv måde at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt eller har tilladelse som sådan i henhold til den nationale lovgivning, om spørgsmål, der vedrører deres asylansøgninger.~~

~~2. 3.~~ Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte, at ⇒ en sådan gratis juridisk og proceduremæssig information, der er omhandlet i artikel 19, samt ⇐ en sådan gratis juridisk bistand og/eller repræsentation ☒, der er omhandlet i artikel 20, ☒ kun kan ydes:

~~a) i forbindelse med procedurerne ved en ret i overensstemmelse med kapitel V og ikke til eventuel videre klage eller prøvelse i henhold til national ret, herunder ny behandling af en klage efter en videre klage eller prøvelse, og/eller~~

~~a b)~~ til ansøgere, der ikke har tilstrækkelige midler, og/eller

b) ~~e)~~ gennem ~~de~~ juridiske rådgivere eller andre rådgivere, som specifikt i den nationale lovgivning er udpeget til at bistå og/eller repræsentere ~~asylansøgere om~~ international beskyttelse ~~og eller~~.

~~d) hvis det er sandsynligt, at klagen eller prøvelsen ender med et positivt resultat.~~

~~Medlemsstaterne sikrer, at juridisk bistand og/eller repræsentation, der ydes i henhold til litra d), ikke indskrænkes vilkårligt.~~

~~3. 4)~~ De nærmere bestemmelser for indgivelse og behandling af anmodninger om juridisk og proceduremæssig information i henhold til artikel 19 samt juridisk bistand og ~~eller~~ repræsentation i henhold til artikel 20 kan fastsættes af medlemsstaterne.

~~4. 5)~~ Medlemsstaterne kan desuden:

a) fastsætte økonomiske og/eller tidsmæssige begrænsninger for ydelse af gratis juridisk og proceduremæssig information, som er omhandlet i artikel 19, samt for ydelse af gratis juridisk bistand og/eller repræsentation , som er omhandlet i artikel 20 , medmindre sådanne begrænsninger vilkårligt indskrænker adgangen til juridisk og proceduremæssig information og juridisk bistand og ~~eller~~ repræsentation

b) bestemme, at behandlingen af ansøgere for så vidt angår gebyrer og andre omkostninger ikke må være gunstigere end den behandling, der generelt indrømmes landets egne borgere i spørgsmål vedrørende juridisk bistand.

~~5. 6)~~ Medlemsstaterne kan anmode om helt eller delvist at få godtgjort alle de udgifter, som de har betalt, hvis og når ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt, eller hvis afgørelsen om at betale sådanne ydelser er blevet truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren.

↓ 2005/85/EF artikel 15, stk. 1
(tilpasset)
 ny

Artikel 22

Ret til juridisk bistand og repræsentation i alle faser af proceduren

1. ~~Medlemsstaterne giver asyl. Ansøgerne ansøgere, der selv afholder omkostningerne,~~ skal have mulighed for på egen regning på en effektiv måde at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt eller har tilladelse som sådan i henhold til den nationale lovgivning, om spørgsmål, der vedrører deres ~~asylansøgninger~~ om international beskyttelse, i alle faser af proceduren, herunder efter en negativ afgørelse .

↓ ny

2. Medlemsstaterne kan tillade, at ikke-statslige organisationer yder juridisk bistand og/eller repræsentation til ansøgere om international beskyttelse i de procedurer, der er omhandlet i kapitel III og kapitel V.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

Artikel 23 ~~16~~

Omfanget af juridisk bistand og repræsentation

1. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt eller har tilladelse som sådan i henhold til den nationale lovgivning, og som bistår eller repræsenterer en ~~asyl~~ansøger om ⇒ international beskyttelse ⇐ i overensstemmelse med national lovgivning, har adgang til de oplysninger i ansøgerens sagsakter, ⇒ på grundlag af hvilke der er eller vil blive truffet afgørelse ⇐ ~~som kan forventes at blive behandlet af de myndigheder, der er omhandlet i kapitel V, for så vidt disse oplysninger er relevante for behandlingen af ansøgningen.~~

Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, hvis videregivelse af oplysninger eller kilder ville bringe statens sikkerhed, sikkerheden for de organisationer eller personer, der giver oplysningerne, eller sikkerheden for den eller de personer, som oplysningerne vedrører, i fare, eller hvis efterforskningsinteresser i forbindelse med den behandling af ~~asyl~~ansøgninger om ⇒ international beskyttelse ⇐, som medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager, eller medlemsstaternes internationale forbindelser ville blive bragt i fare. I sådanne tilfælde ☒ skal medlemsstaterne: ☒

↓ ny

- a) give adgang til de pågældende oplysninger eller kilder til en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, som har været gennem en sikkerhedsundersøgelse, eller som minimum til særlige statslige tjenester, som har hjemmel i den nationale ret til at repræsentere ansøgeren i denne specifikke situation, for så vidt som oplysningerne er relevante for behandlingen af ansøgningen eller for at kunne træffe afgørelse om fratagelse af international beskyttelse

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

- b) ☒ give ☒ de myndigheder, der er omhandlet i kapitel V, ~~dog have~~ adgang til de pågældende oplysninger eller kilder, ~~medmindre en sådan adgang er udelukket i sager, der vedrører statens sikkerhed.~~

2. Medlemsstaterne sikrer, at den juridiske rådgiver eller anden rådgiver, som bistår eller repræsenterer en asylansøger, har adgang til lukkede områder, såsom forvaringscentre og transitområder, med henblik på at rådføre sig med ansøgeren ⇨ i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, og artikel 18, stk. 2, litra b) og c), i direktiv [...]/EU [direktivet om modtagelsesforhold] ⇨. ~~Medlemsstaterne må kun begrænse mulighederne for at besøge ansøgere i lukkede områder, hvis en sådan begrænsning i henhold til den nationale lovgivning er objektivt nødvendig for områdets sikkerhed, offentlige orden eller administrative forvaltning eller for at sikre en effektiv behandling af ansøgningen, for så vidt den juridiske rådgivers eller den anden rådgivers adgang ikke derved begrænses væsentligt eller umuliggøres.~~

⇩ ny

3. Medlemsstaterne tillader ved den personlige samtale ansøgeren at være ledsaget af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er anerkendt eller godkendt som sådan i henhold til national ret.

⇩ 2005/85/EC
⇨ ny

4. ~~3.~~ Medlemsstaterne kan fastsætte regler for juridiske rådgiveres eller andre rådgiveres tilstedeværelse under alle samtaler under proceduren, uden at dette i øvrigt berører denne artikel eller artikel 25, stk. 1, litra b) ~~17, stk. 1, litra b)~~.

- ~~4. Medlemsstaterne kan bestemme, at ansøgeren ved den personlige samtale har lov til at lade sig ledsage af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er anerkendt eller godkendt som sådan i henhold til den nationale lovgivning.~~

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren selv er til stede ved den personlige samtale, selv om en sådan juridisk rådgiver eller anden rådgiver repræsenterer vedkommende i henhold til den nationale lovgivning, og kan kræve, at ansøgeren selv besvarer de spørgsmål, der stilles.

Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver ikke er til stede, forhindrer dette ikke den kompetente myndighed i at afholde den personlige samtale med ansøgeren ⇨, jf. dog artikel 25, stk. 1, litra b) ⇨.

⇩ ny

Artikel 24

Ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere, der har behov for særlige proceduremæssige garantier, identificeres i rette tid. Med henblik herpå kan medlemsstaterne anvende den

mekanisme, der er fastsat i artikel 22 i direktiv [...]/.../EU [direktivet om modtagelsesforhold].

Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel også finder anvendelse, hvis det i en senere fase i proceduren viser sig, at en ansøger har behov for særlige proceduremæssige garantier.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier har tilstrækkelig tid og relevant støtte til at fremlægge elementerne i ansøgningen så fuldstændigt som muligt og med alle foreliggende bevismidler.

I de tilfælde hvor den besluttende myndighed vurderer, at en ansøger har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, finder artikel 31, stk. 6, og artikel 32, stk. 2, ikke anvendelse.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

Artikel 25 ~~17~~

Garantier for uledsagede mindreårige

1. Med forbehold af artikel 14 ⇒ , 15, 16 ⇐ og 17 ~~12 og 14~~ skal medlemsstaterne i forbindelse med alle de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv:
 - a) ☒ træffe foranstaltninger ⇐ så snart som muligt ~~træffe foranstaltninger~~ for at sikre, at en repræsentant repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige ⇒ , for at denne kan udnytte de rettigheder og overholde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv ⇐ i forbindelse med behandlingen af ansøgningen. ⇒ Repræsentanten besidder den fornødne ekspertise hvad angår bistand til børn og udfører sine opgaver i overensstemmelse med princippet om barnets tarv. ⇐ ~~Denne repræsentant~~ ☒ Repræsentanten ⇐ kan også være den repræsentant, der er omhandlet i direktiv [...]/.../EU [direktivet om modtagelsesforhold] artikel 19 i direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne¹²
 - b) sikre, at repræsentanten får mulighed for at oplyse den uledsagede mindreårige om betydningen og de mulige følger af den personlige samtale og om nødvendigt om, hvordan vedkommende den pågældende kan forberede sig på den personlige samtale. Medlemsstaterne ⇒ sikrer, at ⇐ ~~tillader~~ ☒ en ⇐ repræsentanten ⇒ og/eller en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt som sådan, er ⇐ ~~at være~~ til stede under den personlige samtale og ⇒ har lejlighed til ⇐ at stille spørgsmål eller fremsætte bemærkninger inden for de rammer, der fastlægges af den person, der forestår samtalen.

Medlemsstaterne kan kræve, at den uledsagede mindreårige selv er til stede ved den personlige samtale, selv om repræsentanten er til stede.

¹² EUT L 31 af 06-02-2003, s. 18.

2. Medlemsstaterne kan undlade at udpege en repræsentant, hvis den uledsagede mindreårige:
- a) ~~efter al sandsynlighed når myndighedsalderen fylder ⇒ 18 år ⇐, inden der træffes afgørelse i første instans, eller~~
 - b) ~~gratis kan benytte en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der er godkendt som sådan i henhold til den nationale lovgivning, til at udføre de opgaver, der ovenfor er tillagt repræsentanten, eller~~
 - c) ~~er eller har været gift.~~

~~3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med de nationale love eller forskrifter, der er gældende den 1. december 2005, også undlade at udpege en repræsentant, hvis den uledsagede mindreårige er fyldt 16 år, medmindre den pågældende ikke er i stand til at gå videre med sin ansøgning uden en repræsentant.~~

3. 4. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at når en uledsaget mindreårig deltager i en personlig samtale om sin ~~asyl~~ansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ i overensstemmelse med artikel ~~14, 15, ⇒ 16, ⇐ 17 og ⇒ 34 ⇐ ~~12, 13 og 14~~~~, forstås denne samtale af en person, der har det nødvendige kendskab til mindreåriges særlige behov
- b) at det er en embedsmand med det nødvendige kendskab til mindreåriges særlige behov, der forbereder den besluttende myndigheds afgørelse om ansøgningen fra en uledsaget mindreårig.

↓ ny

4. Uledsagede mindreårige modtager gratis juridisk og proceduremæssig information som omhandlet i artikel 19, også i forbindelse med de procedurer for fratagelse af international beskyttelsesstatus, som er omhandlet i kapitel IV.

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

5. Medlemsstaterne kan i forbindelse med behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ lade den uledsagede mindreåriges alder fastslå ved en lægeundersøgelse ⇒ , hvis medlemsstaterne ud fra vedkommendes almindelige erklæringer og andre relevante bevismidler stadig er i tvivl om vedkommendes alder. Hvis lægeundersøgelsen ikke afklarer spørgsmålet, antager medlemsstaten, at ansøgeren er mindreårig ⇐.

↓ ny

Alle lægeundersøgelser skal foregå under fuld respekt for individets værdighed, og de undersøgelser, der vælges, skal være mindst muligt invasive.

↓ 2005/85/EF
⇒ ny

Hvis medlemsstaterne lader alderen fastslå ved en lægeundersøgelse, skal de sikre:

- a) at uledsagede mindreårige inden behandlingen af deres asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ underrettes på et sprog, som de med rimelighed kan formodes at forstå, om muligheden for at deres alder kan bestemmes ved hjælp af en lægeundersøgelse. De skal blandt andet underrettes om undersøgelsesmetoden og de mulige konsekvenser af resultatet af undersøgelsen for behandlingen af deres asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐, herunder hvad der vil ske, hvis de nægter at lade sig undersøge
- b) at uledsagede mindreårige og/eller deres repræsentanter indvilliger i, at der gennemføres en undersøgelse for at fastslå de pågældende mindreåriges alder, og
- c) at en afgørelse om at afslå en asylansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ fra en uledsaget mindreårig, som har nægtet at lade sig underkaste en sådan lægeundersøgelse, ikke udelukkende baseres på denne vægring.

Det forhold, at en uledsaget mindreårig har nægtet at lade sig underkaste en sådan lægeundersøgelse, er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om asylansøgningen om ⇒ international beskyttelse ⇐.

↓ ny

6. Artikel 20, stk. 3, artikel 31, stk. 6, artikel 32, stk. 2, artikel 33, stk. 2, litra c), artikel 38 og artikel 43 finder ikke anvendelse på uledsagede mindreårige.

↓ 2005/85/EC

- ~~7. 6.~~ Den mindreåriges tarv kommer i første række, når medlemsstaterne anvender denne artikel.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~26~~ ~~18~~

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne frihedsberøver ikke en person alene med den begrundelse, at vedkommende er asylansøger om ⇒ international beskyttelse ⇐. ⇒Begrundelser og betingelser for frihedsberøvelse samt garantier for frihedsberøvede ansøgere om

international beskyttelse skal være i overensstemmelse med direktiv [.../.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold]. ⇐

2. Hvis en asylansøger om ⇐ international beskyttelse ⇐ frihedsberøves, sikrer medlemsstaterne, at der er mulighed for hurtig domstolsprøvelse ⇐ i overensstemmelse med direktiv [.../.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold] ⇐.

Artikel 27 ~~19~~

Procedure, hvis ansøgningen trækkes tilbage

1. Hvis medlemsstaterne giver mulighed for udtrykkeligt at trække ansøgningen tilbage i henhold til national lovgivning, sikrer de, såfremt en asylansøger udtrykkelig trækker sin asylansøgning om ⇐ international beskyttelse ⇐ tilbage, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om enten at afbryde sagsbehandlingen eller at afslå ansøgningen.
2. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den besluttende myndighed kan beslutte at afbryde sagsbehandlingen uden at træffe afgørelse. I så fald sikrer medlemsstaterne, at den besluttende myndighed anfører dette i ansøgerens sagsakter.

Artikel 28 ~~20~~

Procedure, hvis ansøgningen implicit trækkes tilbage eller opgives

1. Hvis der er rimelig grund til at antage, at en asylansøger om ⇐ international beskyttelse ⇐ implicit har trukket sin asylansøgning tilbage eller har opgivet den, sikrer medlemsstaterne, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om enten at afbryde sagsbehandlingen eller ⇐, under forudsætning af, at den besluttende myndighed på grundlag af en passende undersøgelse af ansøgningens substans i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv [.../.../EU][direktivet om anerkendelse] betragter ansøgningen som grundløs og forinden har afholdt en personlig samtale, ⇐ afslå ansøgningen med den begrundelse, at den pågældende ikke er berettiget til flygtningestatus i henhold til direktiv 2004/83/EF.

Medlemsstaterne kan antage, at ansøgeren implicit har trukket sin asylansøgning om ⇐ international beskyttelse ⇐ tilbage eller opgivet den, navnlig hvis det konstateres:

- a) at ansøgeren ikke har besvaret anmodninger om at give oplysninger, der er afgørende for vedkommendes ~~den pågældendes~~ ansøgning, jf. artikel 4 i direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF, eller er udeblevet fra en personlig samtale, jf. ☒ dette direktivs ☒ artikel 14, 15, ⇐ 16 ⇐ og 17 ~~12, 13 og 14~~, medmindre ansøgeren inden for et rimeligt tidsrum kan påvise, at udeblivelsen skyldtes omstændigheder, som vedkommende ikke selv var herre over
- b) at ansøgeren er rømmet eller uden tilladelse har forladt det sted, hvor vedkommende var indkvarteret eller var anbragt i varetægt, uden at ansøgeren har kontaktet den kompetente myndighed inden for et rimeligt tidsrum, eller ikke inden for et rimeligt tidsrum har opfyldt sin meldepligt eller andre forpligtelser til at kommunikere.

Medlemsstaterne kan fastsætte tidsfrister eller retningslinjer for gennemførelsen af disse bestemmelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en ansøger, der igen melder sig til den kompetente myndighed, efter at der er truffet afgørelse om at afbryde sagsbehandlingen, jf. stk. 1 i denne artikel, har ret til at anmode om at få sin sag genoptaget \Rightarrow eller har ret til at indgive en ny ansøgning, som ikke er omfattet af proceduren i artikel 40 og 41 \Leftarrow , ~~med mindre anmodningen behandles i henhold til artikel 32 og 34.~~

Medlemsstaterne kan fastsætte en tidsfrist et tidspunkt \Rightarrow på mindst et år \Leftarrow , efter hvilken hvilket ansøgerens sag ikke længere kan genoptages \Rightarrow , eller efter hvilken den nye ansøgning kan behandles som en fornyet ansøgning, der er omfattet af proceduren i artikel 40 og 41 \Leftarrow .

Medlemsstaterne sikrer, at vedkommende den pågældende ikke udsendes i modstrid med non-refoulement-princippet.

Medlemsstaterne kan tillade, at den besluttende myndighed genoptager sagen på det trin af sagsbehandlingen, hvor den blev afbrudt.

\Downarrow ny

3. Denne artikel berører ikke forordning (EU) nr. [.../...][Dublinforordningen].

\Downarrow 2005/85/EF (tilpasset)
 \Rightarrow ny

Artikel ~~29~~ 21

UNHCR's rolle

1. Medlemsstaterne giver UNHCR mulighed for:
 - a) at besøge asylansøgere om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow , herunder asylansøgere, der er frihedsberøvet eller befinder sig \Rightarrow ved grænsen og \Leftarrow i ~~transitområder~~ \boxtimes transitområderne \Leftarrow i ~~lufthavne eller havne~~
 - b) med asylansøgerens samtykke at få adgang til oplysninger om individuelle asylansøgninger om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow , om udviklingen i proceduren og om de afgørelser, der træffes
 - c) som led i udførelsen af sine overvågningsopgaver i henhold til Genèvekonventionens artikel 35 at fremlægge sine synspunkter om individuelle asylansøgninger om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow for en hvilken som helst kompetent myndighed i en hvilken som helst fase af proceduren.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på en organisation, der arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af UNHCR efter aftale med den pågældende medlemsstat.

Indsamling af oplysninger om individuelle sager

I forbindelse med behandlingen af individuelle sager må medlemsstaterne ikke:

- a) direkte give oplysninger til asylansøgeres formodede ~~forfølger(e)~~ aktører bag forfølgelse ~~⇒~~ eller alvorlig overlast ~~⇐~~ om individuelle ~~asyl~~ansøgninger om ~~⇒~~ international beskyttelse ~~⇐~~ eller om, at der er indgivet en ansøgning
- b) indhente oplysninger i nogen form fra de formodede aktører bag forfølgelse ~~forfølgere~~ ~~⇒~~ eller alvorlig overlast ~~⇐~~ på en måde, der vil føre til, at sådanne aktører ~~forfølgere~~ får direkte oplysninger om, at vedkommende ~~den pågældende~~ har indgivet ansøgning, hvis dette vil indebære en risiko for ansøgerens fysiske integritet eller sådan risiko for personer, som vedkommende har forsørgerpligt over for, eller risiko for vedkommendes ~~den pågældendes~~ familiemedlemmers frihed og sikkerhed, hvis de stadig bor i det oprindelige hjemland.

KAPITEL III

PROCEDURER I FØRSTE INSTANS

AFDELING I

Behandlingsprocedure

1. Den behandlingsprocedure, medlemsstaterne anvender i forbindelse med behandling af ~~asyl~~ansøgninger om ~~⇒~~ international beskyttelse ~~⇐~~, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.
2. Medlemsstaterne sikrer ~~skal sørge for~~, at denne procedure bliver så kort som muligt, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet sagsbehandling.

↓ ny

3. Medlemsstaterne sikrer, at en procedure bliver afsluttet senest seks måneder, efter at ansøgningen er indgivet.

Medlemsstaterne kan forlænge fristen med en periode, som ikke må overstige yderligere seks måneder, hvis:

- a) de faktiske og retlige forhold er komplekse

- b) et stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse samtidigt søger om international beskyttelse, og det derfor i praksis er umuligt at afslutte proceduren inden for seks månedersfristen
- c) forsinkelsen klart kan tilskrives det forhold, at ansøgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 13.

Medlemsstaterne kan udsætte afslutningen af proceduren, hvis den besluttende myndighed ikke med rimelighed kan forventes at træffe afgørelse inden for de tidsfrister, der er fastsat i dette stykke, på grund af en usikker situation i oprindelseslandet, som forventes at være kortvarig.

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

4. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte ansøger, når der ikke kan træffes afgørelse inden for seks måneder:

- a) enten underrettes om forsinkelsen, ⇒ og ⇐
- b) eller på vedkommendes ~~den pågældendes~~ anmodning modtager oplysninger om ⇒ grundene til forsinkelsen og ⇐ den tidsramme, inden for hvilken afgørelsen om ansøgningen forventes at foreligge. ~~Sådanne oplysninger forpligter ikke medlemsstaten til over for den pågældende asylansøger at træffe afgørelse inden for denne tidsramme.~~

↓ ny

Konsekvenserne, såfremt der ikke bliver truffet en afgørelse inden for de i stk. 3 fastsatte frister, fastsættes i overensstemmelse med national ret.

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

5. ~~3.~~ Medlemsstaterne kan prioritere ~~eller fremskynde~~ behandlingen ⇒ af en ansøgning om international beskyttelse ⇐ i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II, ~~bl.a. hvis ansøgningen forekommer begrundet, eller ansøgeren har særlige behov.~~

↓ ny

- a) hvis ansøgningen sandsynligvis er velbegrunderet
- b) hvis ansøgeren er sårbar, jf. artikel 22 i direktiv [.../.../EU] [direktivet om modtagelsesforhold] eller har behov for særlige proceduremæssige garantier, navnlig uledsagede mindreårige

c) i andre tilfælde, med undtagelse af de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 6.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

6. 4. Medlemsstaterne kan ~~ligeledes~~ fastsætte, at en behandlingsprocedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II ~~prioriteres eller~~ fremskyndes ⇒ og/eller foretages ved grænsen i overensstemmelse med artikel 43 ⇐, såfremt:

a) ansøgeren ved indgivelsen af sin ansøgning og fremlæggelsen af sagens faktiske omstændigheder kun har fremlagt elementer, der ikke er relevante ~~eller kun har minimal relevans~~ for at fastslå, om vedkommende den pågældende kan anerkendes som flygtning ⇒ eller som person, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse ⇐ i henhold til direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF, eller

~~b) ansøgeren tydeligvis ikke kan anerkendes som flygtning eller indrømmes flygtningestatus i en medlemsstat i henhold til direktiv 2004/83/EF, eller~~

~~e) asylansøgningen betragtes som grundløs~~

b i) ~~fordi~~ ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland i dette direktivs forstand jf. artikel 29, 30 og 31, eller

~~ii) fordi landet, som ikke er en medlemsstat, betragtes som et sikkert tredjeland for ansøgeren, jf. dog artikel 28, stk. 1, eller~~

c d) ansøgeren har vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter vedrørende sin identitet og/eller nationalitet, som kunne have fået negativ indvirkning på afgørelsen, eller

~~e) ansøgeren har indgivet en anden asylansøgning, hvor han/hun har opgivet andre personoplysninger, eller~~

d f) ~~ansøgeren ikke har fremlagt oplysninger, der gør det muligt at fastslå den pågældendes identitet eller nationalitet med rimelig sikkerhed, eller det er sandsynligt, at~~ ansøgeren vedkommende i ond tro har tilintetgjort eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument, der ville have bidraget til at fastslå vedkommendes den pågældendes identitet eller nationalitet, eller

e g) ansøgeren har afgivet ~~inkonsekvente, modstridende,~~ ⇒ klart usande eller åbenbart ⇐ usandsynlige ~~eller utilstrækkelige~~ forklaringer, ⇒ som er i modstrid med tilstrækkeligt kontrollerede oplysninger om oprindelseslandet, ⇐ hvilket klart gør det utroværdigt, ⇒ at vedkommende skulle kunne anerkendes som flygtning eller indrømmes subsidiær beskyttelse i henhold til ⇐ ~~at ansøgeren skulle have været udsat for forfølgelse som omhandlet i~~ direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF, eller

~~h) ansøgeren har indgivet en fornyet ansøgning, der ikke indeholder nye elementer af relevans for vedkommendes særlige omstændigheder eller for situationen i hans/hendes oprindelsesland, eller~~

- ~~i) ansøgeren uden gyldig grund har undladt at indgive sin ansøgning tidligere, selv om han/hun havde mulighed for det, eller~~
- f) ansøgeren udelukkende indgiver en ansøgning for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en tidligere eller forestående afgørelse, som ville medføre udsendelse af vedkommende ham/hende, eller
- ~~k) ansøgeren uden god grund ikke har opfyldt forpligtelserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/83/EF, eller i nærværende direktivs artikel 11, stk. 2, litra a) og b) og artikel 20, stk. 1, eller~~
- ~~l) ansøgeren er indrejst ulovligt på medlemsstaternes område eller har forlænget sit ophold ulovligt og uden gyldig grund enten har undladt at melde sig til myndighederne eller at indgive en asylansøgning, så snart det var muligt i betragtning af omstændighederne omkring vedkommendes indrejse, eller~~
- g) ~~m)~~ ⇒ tungtvejende grunde taler for, at ⇐ ansøgeren ⇨ kan betragtes som ⇐ ~~udgør~~ en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed ☒ eller ☒ og offentlige orden i henhold til national ret, eller
- ~~n) ansøgeren nægter at opfylde sin pligt til at få taget fingeraftryk i henhold til den relevante fællesskabslovgivning og/eller nationale lovgivning, eller~~
- ~~o) ansøgningen er indgivet af en ugift mindreårig, som er omfattet af artikel 6, stk. 4, litra e), efter at den ansøgning, som den eller de forældre, der er ansvarlige for den mindreårige, har indgivet, er blevet afslået, og der ikke foreligger nye elementer for så vidt angår hans/hendes særlige omstændigheder eller situationen i hans/hendes oprindelsesland.~~

↓ ny

7. Medlemsstaterne fastsætter rimelige frister for, hvornår der skal være truffet afgørelse ved proceduren i første instans i henhold til stk. 6, således at der sikres en korrekt og fuldstændig sagsbehandling.
8. At en ansøgning om international beskyttelse indgives efter en ulovlig indrejse i området eller ved grænsen, herunder i transitområder, at der mangler dokumenter, eller at der anvendes forfalskede dokumenter, medfører ikke i sig selv, at proceduren i første instans i henhold til stk. 6 automatisk benyttes.

↓ 2005/85/EC

Artikel 24

Specifikke procedurer

- ~~1. Medlemsstaterne kan fastsætte følgende specifikke procedurer som en undtagelse fra de grundlæggende principper og garantier i kapitel II:
 - ~~a) en indledende undersøgelse med det formål at behandle sager, der er omfattet af afdeling IV~~
 - ~~b) procedurer med henblik på at behandle sager, som der tages stilling til inden for rammerne af bestemmelserne i afdeling V.~~~~
- ~~2. Medlemsstaterne kan også indføre en undtagelse med hensyn til afdeling VI.~~

↓ 2005/85/EF artikel 28
⇒ ny

Artikel 32

Grundløse ansøgninger

1. Med forbehold af artikel 27 ~~19 og 20~~ kan medlemsstaterne kun anse en ~~asyl~~ ansøgning for grundløs, hvis den besluttende myndighed fastslår, at ansøgeren ikke kan indrømmes ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ ~~flygtningestatus~~ i henhold til direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] ~~2004/83/EF~~.
2. ~~I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 23, stk. 4, litra b), samt I i tilfælde af grundløse asylansøgninger, hvor en hvilken som helst af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 31, stk. 6, ⇒ litra a)-f) ⇐ ~~23, stk. 4, litra a) og litra e) o),~~ gør sig gældende, kan medlemsstaterne også anse en ansøgning, hvis defineret således i national lovgivning, for åbenbart grundløs.~~

AFDELING II

Artikel ~~33~~ 25

Ansøgninger, der kan afvises

1. Ud over tilfælde, hvor en ansøgning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [.../...] [Dublinforordningen] (~~EF~~) nr. ~~343/2003~~ ikke behandles, behøver medlemsstaterne ikke at tage stilling til, hvorvidt ansøgeren kan indrømmes ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~kan anerkendes som flygtning~~ i henhold til direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse] ~~2004/83/EF~~, hvis en ansøgning i henhold til denne artikel afvises.
2. Medlemsstaterne kan ⇒ udelukkende ⇐ afvise en ~~asyl~~ ansøgning om ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~i henhold til denne artikel~~, hvis:
 - a) en anden medlemsstat har givet flygtningestatus
 - b) et land, der ikke er en medlemsstat, betragtes som ansøgerens første asylland i henhold til artikel ~~35~~ 26
 - c) et land, der ikke er en medlemsstat, betragtes som et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til artikel ~~38~~ 27
 - ~~d) ansøgeren har tilladelse til at forblive i den pågældende medlemsstat af andre årsager, som er lagt til grund for, at den pågældende har fået tildelt en status, der giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til direktiv 2004/83/EF~~
 - ~~e) ansøgeren har tilladelse til at forblive på den pågældende medlemsstats område af andre årsager, der beskytter vedkommende mod udvisning så længe resultatet af en procedure vedrørende fastlæggelse af status i henhold til litra d) endnu ikke foreligger~~
- ~~d f)~~ ⇒ ansøgningen er en fornyet ansøgning, hvori der ikke er fremkommet, eller fra ansøgerens side er blevet fremlagt, nye elementer eller oplysninger af betydning for, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning eller som person, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse i henhold til direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse] ⇐ ~~ansøgeren har indgivet en identisk ansøgning, efter at der er truffet en endelig afgørelse~~
- ~~e g)~~ en person, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, indgiver en ansøgning, efter ~~at vedkommende~~ i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2 ~~6, stk. 3~~, at have ~~har~~ indvilget i, at ~~hans/hendes~~ få sin sag behandlet ~~behandles~~ som led i ~~sammen med~~ en ansøgning, der er indgivet på ~~vedkommendes~~ ~~hans/hendes~~ vegne, og der ikke er kendsgerninger i forbindelse med ~~vedkommendes~~ ~~den pågældendes~~ situation, der begrundet en separat ansøgning.

↓ ny

Artikel 34

Særlige regler for samtalen om ansøgningens antagelse til behandling

1. Medlemsstaterne tillader, at ansøgerne fremsætter deres synspunkter til anvendelsen af de i artikel 33 anførte begrundelser i deres særlige situation, inden der træffes en afgørelse om at afvise en ansøgning. Med henblik herpå afholder medlemsstaterne en personlig samtale om ansøgningens antagelse til behandling. Medlemsstaterne må kun gøre en undtagelse i henhold til artikel 42 i tilfælde af en fornyet ansøgning.
2. Stk. 1 berører ikke artikel 5 i forordning (EU) nr. [.../...] [Dublinforordningen].
3. Medlemsstaterne sikrer, at den person, der forestår samtalen om ansøgningens antagelse til behandling, ikke bærer uniform fra militær eller retshåndhævende myndigheder.

↓ 2005/85/EC

⇒ ny

AFDELING III

Artikel 35 ~~26~~

Begrebet første asylland

Et land kan betragtes som første asylland for en bestemt ~~asylansøger~~ om ⇒ international beskyttelse ⇐ første asylland, hvis:

- a) ~~asylansøgeren~~ i det pågældende land er blevet anerkendt som flygtning, og vedkommende fortsat kan opnå denne beskyttelse, eller
- b) ~~asylansøgeren~~ nyder en i øvrigt tilstrækkelig beskyttelse i dette land og bl.a. er omfattet af non-refoulement-princippet,

og det pågældende land vil tilbagetage ~~asylansøgeren~~.

Ved anvendelse af begrebet første asylland i forbindelse med den særlige situation de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for en ~~asylansøger~~ om ⇒ international beskyttelse ⇐, kan medlemsstaterne tage hensyn til artikel 38, stk. 1 ~~27, stk. 1~~. ⇒ Ansøgeren skal have mulighed for at anfægte anvendelsen af begrebet første asylland i vedkommendes særlige situation. ⇐

Artikel 27

Begrebet sikkert tredjeland

- ~~1. Medlemsstaterne må kun anvende begrebet sikkert tredjeland, hvis de kompetente myndigheder er overbevist om, at en person, som søger om asyl, behandles i overensstemmelse med følgende principper i det pågældende tredjeland:~~
 - ~~a) ansøgernes liv og frihed må ikke være truet på grund af deres race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe, eller politiske overbevisning~~
 - ~~b) non-refoulement princippet skal overholdes i overensstemmelse med Genèvekonventionen~~
 - ~~c) forbud mod udsendelse skal overholdes, hvis udsendelse ville være i strid med retten til frihed for tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling som fastsat i international ret, og~~
 - ~~d) det skal være muligt at søge om flygtningestatus, og hvis flygtningestatus anerkendes, at opnå beskyttelse i overensstemmelse med Genèvekonventionen.~~
- ~~2. Anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland er underlagt de regler, der er fastlagt i national lovgivning, herunder:~~
 - ~~a) regler, der kræver en sådan forbindelse mellem den person, der søger asyl, og det pågældende tredjeland, at det ville være rimeligt, at personen tog til det pågældende land~~
 - ~~b) regler om den metode, hvorved de kompetente myndigheder sikrer sig, at begrebet sikkert tredjeland kan anvendes på et særligt land eller en særlig ansøger. En sådan metode omfatter en gennemgang fra sag til sag af landets sikkerhed for en bestemt ansøger og/eller en national udpegelse af, hvilke lande der generelt betragtes som sikre~~
 - ~~c) regler i henhold til international ret, der gør det muligt at foretage en individuel vurdering af, om tredjelandet er sikkert for en bestemt ansøger, der som minimum giver ansøgeren mulighed for at gøre indsigelse mod anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland, fordi vedkommende risikerer at ville blive udsat for tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.~~
- ~~3. Når medlemsstaterne gennemfører en afgørelse, der udelukkende bygger på denne artikel, skal de~~
 - ~~a) give ansøgeren de nødvendige oplysninger, og~~
 - ~~b) forsyne ham/hende med et dokument, der på det pågældende tredjelands sprog orienterer myndighederne i dette land om, at ansøgningen ikke har været realitetsbehandlet.~~

- ~~4. Hvis tredjelandet ikke giver asylansøgeren ret til at rejse ind på dets område, sikrer medlemsstaterne, at der gives adgang til en procedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.~~
- ~~5. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om, hvilke lande dette begreb anvendes på i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.~~

Artikel 28

Grundløse ansøgninger

- ~~1. Med forbehold af artikel 19 og 20 kan medlemsstaterne kun anse en asylansøgning for grundløs, hvis den besluttende myndighed fastslår, at ansøgeren ikke kan indrømmes flygtningestatus i henhold til direktiv 2004/83/EF.~~
- ~~2. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 23, stk. 4, litra b), samt i tilfælde af grundløse asylansøgninger, hvor en hvilken som helst af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 23, stk. 4, litra a) og litra c) o), gør sig gældende, kan medlemsstaterne også anse en ansøgning, hvis defineret således i national lovgivning, for åbenbart grundløs.~~

↓ 2005/85/EC

Artikel 29

Fælles minimumsliste over tredjelande, som anses for sikre oprindelseslande

- ~~1. Rådet vedtager med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, en fælles minimumsliste over tredjelande, som medlemsstaterne skal betragte som sikre oprindelseslande i overensstemmelse med bilag II.~~
- ~~2. Rådet kan med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, ændre den fælles minimumsliste ved at tilføje eller fjerne tredjelande i overensstemmelse med bilag II. Kommissionen behandler enhver anmodning fra Rådet eller en medlemsstat om at fremsætte et forslag til ændring af den fælles liste.~~
- ~~3. Når Kommissionen fremsætter sit forslag i henhold til stk. 1 og 2, skal den inddrage oplysninger fra medlemsstaterne, sine egne oplysninger og om nødvendigt oplysninger fra UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.~~
- ~~4. Hvis Rådet anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om at fjerne et tredjeland fra den fælles minimumsliste, suspenderes medlemsstaternes forpligtelse i henhold til artikel 31, stk. 2, hvad angår dette tredjeland med virkning fra dagen efter, at Rådet har vedtaget at anmode om et sådant forslag.~~
- ~~5. Hvis en medlemsstat anmoder Kommissionen om at forelægge Rådet et forslag om at fjerne et tredjeland fra den fælles minimumsliste, skal medlemsstaten skriftligt underrette Rådet om sin anmodning til Kommissionen. Denne medlemsstats forpligtelse i henhold til~~

~~artikel 31, stk. 2, suspenderes hvad angår det pågældende tredjeland med virkning fra dagen efter, at Rådet er blevet underrettet.~~

~~6. Europa-Parlamentet underrettes om suspensioner i henhold til stk. 4 og 5.~~

~~7. Suspensioner i henhold til stk. 4 og 5 bortfalder efter tre måneder, medmindre Kommissionen inden udløbet af denne periode fremsætter forslag om at fjerne tredjelandet fra den fælles minimumsliste. Suspensionerne bortfalder under alle omstændigheder, hvis Rådet forkaster et forslag fra Kommissionen om at fjerne tredjelandet fra listen.~~

~~8. Efter anmodning fra Rådet aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt situationen i et land på den fælles minimumsliste fortsat stemmer overens med bilag II. Kommissionen kan i forbindelse med forelæggelsen af sin rapport fremsætte henstillinger eller forslag, hvis den finder det relevant.~~

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

Artikel 30

National udpegelse af tredjelandsområder som sikrede oprindelseslande

~~1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med bilag II i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger opretholde eller indføre ny lovgivning, der gør det muligt at udpege andre tredjelandsområder end dem, der er opført på den fælles minimumsliste, som sikrede oprindelseslande, jf. dog artikel 29. Dette kan omfatte udpegelsen af en del af et land som sikkert, hvis betingelserne i bilag II er opfyldt for så vidt angår denne part.~~

~~2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne dog opretholde lovgivning, der er gældende den 1. december 2005, og som gør det muligt at udpege andre tredjelandsområder end dem, der er opført på den fælles minimumsliste, som sikrede oprindelseslande med henblik på behandling af asylansøgninger, såfremt det må antages, at personer i de pågældende tredjelandsområder generelt hverken er udsat for~~

~~a) forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2004/83/EF, eller~~

~~b) tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.~~

~~3. Medlemsstaterne kan også opretholde lovgivning, der er gældende den 1. december 2005, og som gør det muligt at udpege en del af et land som sikkert eller et land eller en del af et land som sikkert for en bestemt gruppe personer i dette land, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt for denne del eller gruppe.~~

~~4. Ved vurderingen af, om et land er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med stk. 2 og 3, tager medlemsstaterne hensyn til de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen og de generelle politiske omstændigheder i det pågældende tredjeland.~~

- ~~5. Vurderingen af, om et land er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med denne artikel bygger på en række informationskilder, herunder især oplysninger fra andre medlemsstater, UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.~~
- ~~6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de lande, der er udpeget som sikre oprindelseslande i overensstemmelse med denne artikel.~~

↓ 2005/85/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~36~~ 34

Begrebet sikkert oprindelsesland

1. Et tredjeland udpeget som sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med dette direktiv ~~enten artikel 29 eller 30~~ kan efter en individuel behandling af ansøgningen kun betragtes som et sikkert oprindelsesland for en bestemt asylansøger, såfremt
- a) vedkommende den pågældende er statsborger i det pågældende land, eller
- b) vedkommende den pågældende er statsløs eller tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land
- og ikke har anført nogen væsentlige argumenter, der giver anledning til at antage, at det ikke er et sikkert oprindelsesland under hensyn til vedkommendes hans/hendes særlige situation omstændigheder med hensyn til opnåelse af flygtningestatus ⇒ eller opfyldelse af kravene til subsidiær beskyttelse ⇐ i henhold til direktiv [.././EU] [direktivet om anerkendelse] ~~2004/83/EF~~.
- ~~2. Medlemsstaterne betragter i overensstemmelse med stk. 1 asylansøgningen som grundløs, hvis tredjelandet er udpeget som sikkert i henhold til artikel 29.~~
2. ~~3~~ Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale lovgivning yderligere regler og bestemmelser for anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland.

↓ 2005/85/EF artikel 30
⇒ ny

Artikel 37

National udpegelse af tredjelande som sikre oprindelseslande

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med bilag I ~~H~~ H i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger om ⇒ international beskyttelse ⇐ opretholde eller indføre ny lovgivning, der gør det muligt at udpege andre tredjelande end dem, der er opført på den fælles

~~minimumsliste, som sikre oprindelseslande, jf. dog artikel 29. Dette kan omfatte udpegelsen af en del af et land som sikkert, hvis betingelserne i bilag II er opfyldt for så vidt angår denne part.~~

~~2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne dog opretholde lovgivning, der er gældende den 1. december 2005, og som gør det muligt at udpege andre tredjelande end dem, der er opført på den fælles minimumsliste, som sikre oprindelseslande med henblik på behandling af asylansøgninger, såfremt det må antages, at personer i de pågældende tredjelande generelt hverken er udsat for~~

~~a) forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2004/83/EF, eller~~

~~b) tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.~~

~~3. Medlemsstaterne kan også opretholde lovgivning, der er gældende den 1. december 2005, og som gør det muligt at udpege en del af et land som sikkert eller et land eller en del af et land som sikkert for en bestemt gruppe personer i dette land, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt for denne del eller gruppe.~~

~~4. Ved vurderingen af, om et land er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med stk. 2 og 3, tager medlemsstaterne hensyn til de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen og de generelle politiske omstændigheder i det pågældende tredjeland.~~

↓ ny

2. Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig overvågning af situationen i de tredjelande, der er udpeget som sikre i overensstemmelse med denne artikel.

↓ 2005/85/EF artikel 30

⇒ ny

3. 5. Vurderingen af, om et land er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med denne artikel bygger på en række informationskilder, herunder især oplysninger fra andre medlemsstater, ⇒ Det Europæiske Asylstøttekontor, ⇐ UNHCR, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.

4. 6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de lande, der er udpeget som sikre oprindelseslande i overensstemmelse med denne artikel.

↓ 2005/85/EF artikel 27
⇒ ny

Artikel 38

Begrebet sikkert tredjeland

1. Medlemsstaterne må kun anvende begrebet sikkert tredjeland, hvis de kompetente myndigheder er overbevist om, at en person, som søger om ⇒ international beskyttelse ⇐ asyl, behandles i overensstemmelse med følgende principper i det pågældende tredjeland:
- a) ansøgenes liv og frihed må ikke være truet på grund af deres race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe, eller politiske overbevisning

↓ ny

- b) der er ikke risiko for alvorlig overlast som omhandlet i direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse]

↓ 2005/85/EF artikel 27
⇒ ny

- c ~~b~~) non-refoulement-princippet skal overholdes i overensstemmelse med Genève-konventionen
- d ~~e~~) forbud mod udsendelse skal overholdes, hvis udsendelse ville være i strid med retten til frihed for tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling som fastsat i international ret, og
- e ~~d~~) det skal være muligt at søge om flygtningestatus, og hvis flygtningestatus anerkendes, at opnå beskyttelse i overensstemmelse med Genève-konventionen.
2. Anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland er underlagt de regler, der er fastlagt i national lovgivning, herunder:
- a) regler, der kræver en sådan forbindelse mellem den person, der søger om ⇒ international beskyttelse ⇐ asyl, og det pågældende tredjeland, at det ville være rimeligt, at personen tog til det pågældende land
- b) regler om den metode, hvorved de kompetente myndigheder sikrer sig, at begrebet sikkert tredjeland kan anvendes på et særligt land eller en særlig ansøger. En sådan metode omfatter en gennemgang fra sag til sag af landets sikkerhed for en bestemt ansøger og/eller en national udpegelse af, hvilke lande der generelt betragtes som sikre

- c) regler i henhold til international ret, der gør det muligt at foretage en individuel vurdering af, om tredjelandet er sikkert for en bestemt ansøger, der som minimum giver ansøgeren mulighed for at gøre indsigelse mod anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland, fordi ⇒ det pågældende tredjeland ikke er sikkert i vedkommendes særlige situation ⇐ ~~vedkommende risikerer at ville blive udsat for tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.~~ ⇒ Ansøgeren skal også have mulighed for at anfægte, at der består en forbindelse mellem vedkommende og tredjelandet i overensstemmelse med litra a). ⇐
3. Når medlemsstaterne gennemfører en afgørelse, der udelukkende bygger på denne artikel, skal de
- a) orientere ansøgeren herom, og
- b) forsyne vedkommende med et dokument, der på det pågældende tredjelands sprog orienterer myndighederne i dette land om, at ansøgningen ikke er behandlet med hensyn til substansen.
4. Hvis tredjelandet ikke giver ~~asyl~~ansøgeren om ⇒ international beskyttelse ⇐ ret til at rejse ind på dets område, sikrer medlemsstaterne, at der gives adgang til en procedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.
5. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om, hvilke lande dette begreb anvendes på i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

↓ 2005/85/EF artikel 36
⇒ ny

Artikel 39

Begrebet europæiske sikkert sikre tredjelande

1. En medlemsstat kan fastlægge, at der ikke foretages nogen, eller nogen fuldstændig, ~~behandling undersøgelse~~ af ~~asyl~~ansøgningen om ⇒ international beskyttelse ⇐ og af ansøgerens sikkerhed i forbindelse med vedkommendes særlige situation omstændigheder, som beskrevet i kapitel II, såfremt en kompetent myndighed ud fra de faktiske kendsgerninger har fastslået, at ~~asyl~~ansøgeren om ⇒ international beskyttelse ⇐ forsøger at rejse ind på eller er rejst ind på medlemsstatens område fra et sikkert tredjeland som defineret i stk. 2.
2. Et tredjeland kan kun anses for et sikkert tredjeland med henblik på stk. 1, hvis det:
- a) har ratificeret og overholder Genève-konventionens bestemmelser uden nogen geografiske begrænsninger
- b) har indført en asylprocedure ved lov og

- c) har ratificeret den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og overholder dens bestemmelser, herunder standarderne vedrørende effektive retsmidler ~~og~~

~~d) er blevet udpeget af Rådet i overensstemmelse med stk. 3.~~

~~3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager eller ændrer efter høring af Europa-Parlamentet en fælles liste over tredjelande, der kan anses som sikre tredjelande med henblik på stk. 1.~~

43. De berørte medlemsstater fastsætter i deres nationale lovgivning proceduren for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og følgerne af afgørelser truffet i henhold til disse bestemmelser i overensstemmelse med non-refoulement-princippet i ~~Genève-~~konventionen, herunder undtagelser fra anvendelsen af denne artikel af humanitære eller politiske årsager eller af årsager, der vedrører folkeretten.

54. Når medlemsstaterne fuldbyrder en afgørelse, der udelukkende bygger på denne artikel, skal de

- a) give ansøgeren de nødvendige oplysninger og
- b) forsyne vedkommende ham/hende med et dokument, der på det pågældende tredjelds sprog orienterer myndighederne i dette land om, at ansøgningen ikke har været realitetsbehandlet.

65. Hvis det sikre tredjeland ikke tager ~~ansy~~ansøgeren tilbage, sikrer medlemsstaten, at der gives adgang til en procedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.

↓ ny

6. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om, hvilke lande dette begreb anvendes på i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

↓ 2005/85/EF artikel 36

~~7. Medlemsstater, der har udpeget tredjelande som sikre lande i overensstemmelse med national lovgivning, der var gældende den 1. december 2005, og på grundlag af kriterierne i stk. 2, litra a) c), kan anvende stk. 1 på disse tredjelande, indtil Rådet har vedtaget den fælles liste i stk. 3.~~

AFDELING IV

Artikel ~~40~~ 32

Fornyede ansøgninger

1. Hvis en person, som har søgt om ~~asyl~~ ⇒ international beskyttelse ⇐ i en medlemsstat, afgiver yderligere forklaringer eller indgiver en fornyet ansøgning i samme medlemsstat, ~~kan~~ ⇒ behandler ⇐ medlemsstaten ~~behandle~~ disse yderligere forklaringer eller elementerne i den fornyede ansøgning inden for rammerne af behandlingen af den tidligere ansøgning eller inden for rammerne af behandlingen af en afgørelse, som bliver påklaget eller prøvet, for så vidt de ansvarlige myndigheder kan tage hensyn til og behandle alle de elementer, der ligger til grund for de yderligere forklaringer eller den fornyede ansøgning inden for disse rammer.
- ~~2. Endvidere kan medlemsstaterne anvende en særlig procedure, jf. stk. 3, hvis en person indgiver en fornyet ansøgning:~~
 - ~~a) efter at have frafaldet eller opgivet sin tidligere ansøgning, jf. artikel 19 eller 20, eller~~
 - ~~b) efter at der er truffet afgørelse om den tidligere ansøgning. Medlemsstaterne kan også beslutte først at anvende denne procedure, når der er truffet endelig afgørelse.~~
- ~~2. 3~~ ⇒ Med henblik på at træffe en afgørelse om antagelse af en ansøgning om international beskyttelse til behandling i henhold til artikel 33, stk. 2, litra d), ⇐ ~~underkastes en~~ ~~En~~ fornyet ansøgning om international beskyttelse ~~underkastes~~ først en indledende undersøgelse af, om der, ~~efter at den pågældende har frafaldet sin tidligere ansøgning, eller efter den i denne artikels stk. 2, litra b), omhandlede afgørelse om den pågældendes ansøgning,~~ er fremkommet nye elementer eller oplysninger af betydning, eller ansøgeren har fremlagt sådanne, med henblik på at fastslå, om ansøgeren ~~den pågældende~~ kan anerkendes som flygtning ⇒ eller som person, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse ⇐ i henhold til direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF.
- ~~3. 4~~ Hvis det ~~der~~ ~~efter~~ i den i ~~denne artikels~~ stk. 2 3 omhandlede indledende undersøgelse konkluderes, at der er fremkommet nye elementer eller oplysninger, eller hvis ansøgeren ~~fremlægger~~ har fremlagt sådanne ~~oplysninger~~, som i væsentligt omfang gør det sandsynligt, at ansøgeren kan anerkendes som flygtning ⇒ eller som person, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse ⇐ i henhold til direktiv [.../.../EU] [direktivet om anerkendelse] 2004/83/EF, realitetsbehandles ansøgningen i overensstemmelse med kapitel II. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at en fornyet ansøgning af andre grunde skal underkastes yderligere behandling.
- ~~5. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale lovgivning beslutte at realitetsbehandle en fornyet ansøgning, hvis der er andre årsager til at genoptage en procedure.~~

~~4. 6.~~ Medlemsstaterne kan dog kun beslutte at realitetsbehandle ansøgningen, hvis ansøgeren uden egen skyld var ude af stand til at gøre rede for de forhold, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3 ~~3, 4 og 5~~ under den tidligere procedure, navnlig ved at udøve vedkommendes ret til et effektivt retsmiddel i henhold til artikel 46 ~~39~~.

↓ ny

5. Hvis en fornyet ansøgningen ikke behandles yderligere i henhold til denne artikel, skal den afvises i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, litra d).

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~6. 7.~~ Den i denne artikel omhandlede procedure kan også finde anvendelse, hvis:

a) En person, som ansøgeren har forsørgerpligt over for, indgiver en ansøgning~~en~~ efter ~~at~~ ~~den pågældende~~ i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2 ~~6, stk. 3~~, at have ~~har~~ givet sit samtykke til, at vedkommendes hans/hendes sag indgår i en ansøgning indgivet på vegne af vedkommende den pågældende. ⇒ , og/eller ⇐

b) ⇒ en ugift mindreårig, der indgiver en ansøgning, efter at en ansøgning er indgivet på vedkommendes vegne i henhold til artikel 7, stk. 5, litra c). ⇐

I ⇒ sådanne tilfælde ⇐ ~~så fald~~ går den i ~~dette artikels~~ stk. 2 ~~3~~ omhandlede indledende undersøgelse ud på at afklare, om der foreligger oplysninger vedrørende den persons forhold, over for hvem der består forsørgerpligt, ⇒ eller den ugifte mindreåriges ⇐ ~~den pågældendes~~ forhold, der berettiger en særskilt ansøgning.

↓ ny

7. Hvis en person, for hvem der er truffet en afgørelse om overførsel, som skal gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. [.../...] [Dublinforordningen], afgiver yderligere forklaringer eller indgiver en fornyet ansøgning i den medlemsstat, som skal foretage overførslen, skal disse forklaringer eller fornyede ansøgninger behandles af den ansvarlige medlemsstat som fastlagt i forordning (EU) [.../...] [Dublinforordningen] i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 41

Særlige regler, hvis en fornyet ansøgning afslås eller afvises

Hvis en person indgiver en ny ansøgning om international beskyttelse i den samme medlemsstat, efter at der er truffet en endelig afgørelse om at afvise vedkommendes ansøgning i henhold til artikel 40, stk. 5, eller efter at der er truffet en endelig afgørelse om at afslå en tidligere fornyet ansøgning som grundløs, har medlemsstaterne valget mellem at:

- a) gøre en undtagelse i retten til at forblive i området, forudsat at den besluttende myndighed finder det godtgjort, at en afgørelse om tilbagesendelse ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med den pågældende medlemsstats internationale forpligtelser og EU-forpligtelser
- b) bestemme, at behandlingsproceduren fremskyndes i overensstemmelse med artikel 31, stk. 6, litra f); i så fald kan medlemsstaterne fravige de tidsfrister, der normalt gælder for fremskyndede procedurer, i overensstemmelse med den nationale lovgivning
- c) fravige de tidsfrister, der normalt gælder for procedurer for antagelse til behandling, jf. artikel 33 og 34, i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

↓ 2005/85/EC

~~Artikel 33~~

~~Manglende fremmøde~~

~~Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre den i artikel 32 omhandlede procedure for så vidt angår asylansøgninger indgivet på en senere dato af ansøgere, som enten bevidst eller på grund af grov uagtsomhed ikke begiver sig til et modtagelsescenter eller møder op hos de kompetente myndigheder på et fastsat tidspunkt.~~

↓ 2005/85/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~42~~ 34

Procedureregler

1. Medlemsstaterne sikrer, at ~~asyl~~ansøgere om ⇒ international beskyttelse ⇐, hvis ansøgning underkastes en indledende undersøgelse, jf. artikel ~~40~~ 32, er omfattet af de garantier, der er fastlagt i artikel ~~12, stk. 1~~ 10, stk. 1.
2. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning fastsætte regler for den indledende undersøgelse, jf. artikel ~~40~~ 32. Disse regler kan bl.a.:
 - a) pålægge ansøgeren at oplyse om konkrete omstændigheder og fremlægge bevismidler, som berettiger en ny procedure
 - ~~b) kræve, at ansøgeren fremlægger de nye oplysninger inden for en bestemt tidsfrist, efter at den pågældende er kommet i besiddelse af oplysningerne~~
 - b e) tillade, at den indledende undersøgelse udelukkende foretages på et skriftligt grundlag uden en personlig samtale, ⇒ undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 40, stk. 6 ⇐.

⊗ Disse regler ~~⊗ Reglerne~~ må ikke gøre det umuligt for en asylansøger at få adgang til en ny procedure, og de må ikke medføre, at denne adgang i praksis bortfalder eller begrænses væsentligt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at:

~~a)~~ ansøgeren på passende måde underrettes om udfaldet af den indledende undersøgelse og, hvis ansøgningen ikke vil blive realitetsbehandlet, om grundene hertil og om mulighederne for at påklage eller prøve afgørelsen.

~~b)~~ den besluttende myndighed snarest muligt realitetsbehandler den fornyede ansøgning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II, hvis der foreligger en af de situationer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2.

AFDELING V

Artikel ~~43~~ ~~35~~

Grænseprocedurer

1. Medlemsstaterne kan fastlægge procedurer i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II med henblik på ved grænsen eller i medlemsstaternes transitområder at kunne træffe afgørelse om:

a) ⇒ antagelse af en ⇐ ansøgninger, der er indgivet der, ⇒ til behandling, i henhold til artikel 33 ⇐ ~~indgivet dér,~~ ⇒ og/eller ⇐

↓ ny

b) substansen i en ansøgning i forbindelse med en procedure i henhold til artikel 31, stk. 6.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~2.~~ Hvis der ikke er fastlagt procedurer som omhandlet i stk. 1, kan en medlemsstat imidlertid med forbehold af bestemmelserne i denne artikel og i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der gælder den 1. december 2005, opretholde procedurer, der fraviger fra de grundlæggende principper og garantier i kapitel II med henblik på ved grænsen eller i transitområder at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt asylansøgere, der er ankommet og har indgivet en asylansøgning dér, kan indrejse på medlemsstatens område.

~~3.~~ De i stk. 2 omhandlede procedurer skal navnlig sikre, at ansøgerne:

~~a)~~ får lov til at forblive i medlemsstatens transitområder, jf. dog artikel 7

~~b)~~ straks oplyses om deres rettigheder og forpligtelser, jf. artikel 10, stk. 1, litra a)

~~e) om nødvendigt kan få stillet en tolk til rådighed, jf. artikel 10, stk. 1, litra b)~~

~~d) inden den kompetente myndighed træffer en afgørelse i sådanne procedurer, kommer til en personlig samtale om deres asylansøgning med en person, der har den passende viden om de relevante standarder på asyl- og flygtningeområdet, jf. artikel 12, 13 og 14~~

~~e) kan rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national lovgivning er anerkendt eller har tilladelse som sådan, jf. artikel 15, stk. 1, og~~

~~f) hvis der er tale om uledsagede mindreårige, får udpeget en repræsentant, jf. artikel 17, stk. 1, medmindre artikel 17, stk. 2 eller 3, finder anvendelse.~~

~~Såfremt en kompetent myndighed nægter tilladelse til indrejse, skal denne endvidere anføre de faktiske og retlige grunde til, at ansøgningen anses for at være grundløs eller kan afvises.~~

~~2. 4.~~ Medlemsstaterne sikrer, at der træffes en afgørelse inden for rammerne af de procedurer, der er omhandlet i stk. 1 ~~2~~, inden for en rimelig tidsfrist. Hvis der ikke er truffet en afgørelse inden fire uger, skal ansøgeren have tilladelse til indrejse på medlemsstatens område, så ~~vedkommendes~~ ~~den pågældendes~~ ansøgning kan blive behandlet i overensstemmelse med dette direktivs øvrige bestemmelser.

~~3. 5.~~ Hvis ~~særlige former for ankomster eller~~ ankomster, der indebærer et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse, som indgiver ~~asylansøgninger om~~ ~~international beskyttelse~~ ved grænsen eller i et transitområde, ~~☒~~ i praksis ~~☒~~ gør det ~~praktisk~~ umuligt at anvende bestemmelserne i stk. 1 ~~eller den særlige procedure i stk. 2 og 3~~, kan disse procedurer dog anvendes, når og så længe disse tredjelandstatsborgere eller statsløse er normalt indkvarteret på steder i nærheden af grænsen eller i transitområdet.

↓ 2005/85/EC

Artikel 36

Begrebet europæiske sikre tredjelande

~~1. En medlemsstat kan fastlægge, at der ikke foretages nogen, eller nogen fuldstændig, undersøgelse af asylansøgningen og af ansøgerens sikkerhed i forbindelse med vedkommendes særlige omstændigheder, som beskrevet i kapitel II, såfremt en kompetent myndighed ud fra de faktiske kendsgerninger har fastslået, at asylansøgeren forsøger at rejse ind på eller er rejst ind på medlemsstatens område fra et sikkert tredjeland som defineret i stk. 2.~~

~~2. Et tredjeland kan kun anses for et sikkert tredjeland med henblik på stk. 1, hvis det:~~

~~a) har ratificeret og overholder Genève-konventionens bestemmelser uden nogen geografiske begrænsninger~~

- ~~b) har indført en asylprocedure ved lov~~
- ~~e) har ratificeret den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og overholder dens bestemmelser, herunder standarderne vedrørende effektive retsmidler og~~
- ~~d) er blevet udpeget af Rådet i overensstemmelse med stk. 3.~~

~~3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager eller ændrer efter høring af Europa-Parlamentet en fælles liste over tredjelande, der kan anses som sikre tredjelande med henblik på stk. 1.~~

~~4. De berørte medlemsstater fastsætter i deres nationale lovgivning proceduren for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 og følgerne af afgørelser truffet i henhold til disse bestemmelser i overensstemmelse med non-refoulement princippet i Genèvekonventionen, herunder undtagelser fra anvendelsen af denne artikel af humanitære eller politiske årsager eller af årsager, der vedrører folkeretten.~~

~~5. Når medlemsstaterne fuldbyrder en afgørelse, der udelukkende bygger på denne artikel, skal de~~

- ~~a) give ansøgeren de nødvendige oplysninger og~~
- ~~b) forsyne ham/hende med et dokument, der på det pågældende tredjelands sprog orienterer myndighederne i dette land om, at ansøgningen ikke har været realitetsbehandlet.~~

~~6. Hvis det sikre tredjeland ikke tager asylansøgeren tilbage, sikrer medlemsstaten, at der gives adgang til en procedure i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II.~~

~~7. Medlemsstater, der har udpeget tredjelande som sikre lande i overensstemmelse med national lovgivning, der var gældende den 1. december 2005, og på grundlag af kriterierne i stk. 2, litra a) e), kan anvende stk. 1 på disse tredjelande, indtil Rådet har vedtaget den fælles liste i stk. 3.~~

KAPITEL IV

PROCEDURER FOR FRATAGELSE AF ⇒ INTERNATIONAL BESKYTTELSSTATUS ⇐ FLYGTNINGESTATUS

Artikel ~~44~~ 37

Fratagelse af ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus

Medlemsstaterne sikrer, at der kan indledes en undersøgelse med henblik på fratagelse af en bestemt persons ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus, hvis der fremkommer nye elementer eller oplysninger, som viser, at der er grund til at tage det berettigede i ⇒ vedkommendes ⇐ ~~den pågældendes~~ ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus op til fornyet overvejelse.

Artikel ~~45~~ 38

Procedureregler

1. Hvis den kompetente myndighed overvejer at fratage tredjelandstatsborgere~~s~~ eller statsløse~~s~~ deres ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus i henhold til artikel 14 ⇒ eller 19 ⇐ i direktiv [...]/.../EU [direktivet om anerkendelse] ~~2004/83/EF~~, skal medlemsstaten sikre, at de berørte personer disse personer nyder følgende garantier:
 - a) de skal skriftligt underrettes om, at den kompetente myndighed tager deres ~~den pågældendes~~ ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus op til fornyet overvejelse og om grundene hertil, og
 - b) de tilbydes mulighed for i en personlig samtale i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b) 10, stk. 1, litra b), og artikel 14, 15, ⇒ 16 ⇐ og 17 ~~12, 13 og 14~~ eller i en skriftlig erklæring at fremlægge grunde, der taler imod fratagelse af at fratage dem deres vedkommendes ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus.

Desuden sikrer medlemsstaterne inden for rammerne af en sådan procedure, at:

- a) den kompetente myndighed kan indhente nøjagtige og ajourførte oplysninger fra forskellige kilder, f.eks. hvor det er relevant fra ⇒ Det Europæiske Asylstøttekontor og ⇐ UNHCR om den generelle situation i de berørte personers hjemlande, og
- b) hvis der i den enkeltes sag indsamles oplysninger med henblik på at tage dennes ⇒ internationale beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus op til fornyet overvejelse, må disse ikke indhentes fra aktøren/aktørerne bag forfølgelsen ⇒ eller den alvorlige overlast ⇐, på en sådan måde, at denne aktør/disse aktører får direkte meddelelse

om, at den berørte er en \Rightarrow person, der nyder international beskyttelse \Leftarrow ~~er en~~ flygtning, og hvis status er til fornyet overvejelse, eller på en sådan måde, at den fysiske integritet for den berørte person og den/de personer, denne har forsørgerpligt over for, eller friheden og sikkerheden for de familiemedlemmer, som fortsat er bosat i hjemlandet, bringes i fare.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndigheds afgørelse om at fratage en person \Rightarrow international beskyttelsesstatus \Leftarrow flygtningestatus meddeles skriftligt. De faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen, og der gives skriftlige oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod afgørelsen.
3. Når den kompetente myndighed har truffet afgørelse om at fratage en person \Rightarrow international beskyttelsesstatus \Leftarrow flygtningestatus, finder artikel 20 ~~15, stk. 2~~, \Rightarrow artikel 22, \Leftarrow artikel 23, ~~stk. 1~~, og artikel 29 ~~21~~ ligeledes anvendelse.
4. Uanset denne artikels stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne beslutte, at en persons \Rightarrow internationale beskyttelsesstatus \Leftarrow flygtningestatus ophører ved lov i tilfælde af ophør i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra a) d) i direktiv 2004/83/EF, eller, hvis \Rightarrow den person, der nyder international beskyttelse, \Leftarrow flygtningen utvetydigt har givet afkald på sin anerkendelse som \Rightarrow person, der nyder international beskyttelse \Leftarrow flygtning. \Rightarrow Medlemsstaterne kan fastsætte, at en persons internationale beskyttelsesstatus ophører ved lov, hvis vedkommende opnår statsborgerskab i den pågældende medlemsstat. \Leftarrow

KAPITEL V

KLAGEADGANG

Artikel 46 ~~39~~

Retten til effektive retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at asylansøgere om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow har ret til effektive retsmidler ved en ret i forbindelse med følgende:
 - a) en afgørelse, der er truffet om deres asylansøgning om \Rightarrow international beskyttelse \Leftarrow , herunder en afgørelse

\Downarrow ny

- i) om at betragte en ansøgning som grundløs hvad angår flygtningestatus og/eller subsidiær beskyttelsesstatus

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

- ~~ii i)~~ om afvisning i henhold til artikel ~~33 25~~, stk. 2
- ~~iii ii)~~ truffet ved en medlemsstats grænse eller i dens transitområder, jf. artikel ~~43~~,
~~stk. 1 35, stk. 1~~
- ~~iii)~~ om at undlade at foretage en undersøgelse i henhold til artikel ~~36~~
- b) et afslag på genoptagelse af behandlingen af en ansøgning, efter at den er afbrudt i henhold til artikel ~~27 og 28 19 og 20~~
- ~~c)~~ en afgørelse om ikke yderligere at behandle en fornyet ansøgning i henhold til artikel ~~32 og 34~~
- ~~d)~~ en afgørelse om at nægte indrejse truffet inden for rammerne af de procedurer, der er fastsat i artikel ~~35, stk. 2~~
- ~~c e)~~ en afgørelse truffet i henhold til artikel ~~45 38~~ om fratagelse af ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ flygtningestatus.

↓ ny

2. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der af den besluttende myndighed anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, har ret til effektive retsmidler som omhandlet i stk. 1, hvis der er truffet en afgørelse om at betragte en ansøgning som grundløs med hensyn til flygtningestatus.

Den berørte person skal have de rettigheder og fordele, der gælder for personer, der nyder subsidiær beskyttelse i henhold til direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse], indtil resultatet af appelprocedurerne foreligger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede effektive retsmidler omfatter en fuldstændig undersøgelse af både faktiske og retlige omstændigheder, herunder en ex-nunc-undersøgelse af behovene for international beskyttelse i henhold til direktiv [..././EU] [direktivet om anerkendelse], i det mindste i appelprocedurer ved en ret i første instans.

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

~~4. 2~~ Medlemsstaterne fastsætter ⇒ rimelige ⇐ tidsfrister eller andre nødvendige bestemmelser for ansøgerens ret til effektive retsmidler som omhandlet i stk. 1.

↓ ny

Tidsfristerne må ikke gøre det umuligt eller urimeligt vanskeligt for ansøgerne at få adgang til effektive retsmidler i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne kan også træffe bestemmelser om ex officio-prøvelse af afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 43.

↓ 2005/85/EC

~~3. Medlemsstaterne fastsætter om nødvendigt regler i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser med hensyn til~~

~~a) om retsmidlerne som omhandlet i stk. 1 skal bevirke, at ansøgere får lov til at forblive i den pågældende medlemsstat, indtil behandlingen af deres sag er afsluttet, og~~

~~b) muligheden for retsmidler eller beskyttende foranstaltninger, såfremt retsmidlet som omhandlet i stk. 1 ikke giver ansøgerne lov til at forblive i den pågældende medlemsstat, indtil behandlingen af deres sag er afsluttet. Medlemsstaten kan også fastsætte et ex officio retsmiddel, og~~

~~e) begrundelserne for at gøre indsigelse mod en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 2, litra e), i overensstemmelse med den metode, der anvendes i henhold til artikel 27, stk. 2, litra b) og e).~~

↓ ny

5. Med forbehold af stk. 6 tillader medlemsstaterne, at ansøgerne forbliver på området, indtil fristen for at udøve retten til et effektivt retsmiddel er udløbet, eller, såfremt ansøgeren har udøvet denne ret inden udløbet af fristen, indtil behandlingen af sagen er afsluttet.

6. I tilfælde af, at der træffes en afgørelse om at betragte en ansøgning som grundløs, og en hvilken som helst af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 31, stk. 6, litra a)-g) gør sig gældende, eller der træffes en afgørelse om at afvise en ansøgning i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a) eller d), og retten til at forblive i medlemsstaten, indtil sagen er afgjort, ikke er omhandlet i den nationale lovgivning, har en ret beføjelse til, enten efter anmodning fra den berørte ansøger eller af egen drift, at afgøre, om ansøgeren kan forblive på medlemsstatens område.

Dette stykke finder ikke anvendelse på de procedurer, der er omhandlet i artikel 43.

7. Medlemsstaterne tillader, at ansøgeren forbliver på området, indtil den i stk. 6 fastsatte procedure med henblik på at afgøre, hvorvidt ansøgeren kan forblive på området, er afsluttet.

8. Stk. 5, 6 og 7 berører ikke artikel 26 i forordning (EU) nr. [...] [Dublinforordningen].

9. 4. Medlemsstaterne kan med hensyn til anvendelsen af stk. 1 fastsætte tidsfrister for rettens behandling af den besluttende myndigheds afgørelse.

~~5. Hvis en ansøger er blevet indrømmet en status, der giver de samme rettigheder og fordele i henhold til national ret og EF-ret som flygtningestatus i henhold til i direktiv 2004/83/EF, kan ansøgeren betragtes som havende et effektivt retsmiddel, såfremt en ret beslutter, at retsmidlet som omhandlet i stk. 1 ikke vil kunne antages eller sandsynligvis ikke vil være effektivt, fordi ansøgeren ikke har tilstrækkelig interesse i at opretholde sagen.~~

10. 6. Medlemsstaterne kan i deres nationale lovgivning også fastsætte betingelserne for, hvornår det kan antages, at en ansøger implicit har trukket sit retsmiddel som omhandlet i stk. 1 tilbage eller har opgivet det, samt regler for den procedure, der skal følges i sådanne tilfælde.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~47~~ 40

Indsigelse ved offentlige myndigheder

Dette direktiv berører ikke offentlige myndigheders ret til at gøre indsigelse over for administrative og/eller retlige afgørelser i henhold til national lovgivning.

Artikel ~~48~~ 41

Tavshedspligt

Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der får til opgave at gennemføre dette direktiv, har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

↓ ny

Artikel 49

Samarbejde

Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt og meddeler Kommissionen dets adresse. Kommissionen videregiver oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger til etablering af et direkte samarbejde, herunder informationsudveksling, mellem de kompetente myndigheder.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 50 ~~42~~

Beretning

Senest den ⇒¹³ ⇐ ~~1. december 2009~~ aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle de oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne beretning. Efter fremlæggelsen af beretningen aflægger Kommissionen mindst hvert ⇒ femte ⇐ ~~andet~~ år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 51 ~~43~~

Gennemførelse i national lov

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv inden den 1. december 2007~~ ☒ artikel [...] [de artikler, hvori der er foretaget materielle ændringer i forhold til det tidligere direktiv] senest den [...] ☒ . ~~For så vidt angår artikel 15 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. december 2008. De~~ ☒ tilsender ☒ ~~underretter~~ straks Kommissionen ~~herom~~ ☒ disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv ☒ .

¹³ Fire år efter dette direktivs vedtagelse.

↓ ny

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 31, stk. 3, senest den [tre år fra fristen for gennemførelse i national lov]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

3. De ~~Disse~~ i stk. 1 og 2 omtalte love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de ~~De~~ nærmere regler for henvisningen ~~fastsættes af medlemsstaterne~~. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelse af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne tilsender ~~meddeler~~ Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

↓ 2005/85/EF
⇒ ny

Artikel 52 ~~44~~

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne anvender de i artikel 51, stk. 1, 42 omhandlede love og administrative bestemmelser i forbindelse med ~~ansøgninger om~~ ⇒ international beskyttelse ⇐, der indgives efter den ⇒ [...] ⇐ ~~1. december 2007~~ og i forbindelse med procedurer for fratagelse af ⇒ international beskyttelse ⇐ ~~flygtningestatus~~, der er indledt efter den ⇒ [...] ⇐ ~~1. december 2007~~. ⇒ Ansøgninger, der er indgivet inden den [...], og procedurer for fratagelse af flygtningestatus, der er indledt inden den [...], er omfattet af love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv 2005/85/EF. ⇐

↓ ny

Medlemsstaterne anvender de i artikel 51, stk. 2, omhandlede love og administrative bestemmelser i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet efter den [...]. Ansøgninger, der er indgivet før den [...], er omfattet af love og administrative bestemmelser i henhold til direktiv 2005/85/EF.

Artikel 53

Ophævelse

Direktiv 2005/85/EF ophæves for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, med virkning fra den [dagen efter den dato, der er angivet i dette direktivs artikel 51, stk. 1], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

↓ 2005/85/EC

Artikel 54 ~~45~~

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel [...] anvendes fra den [dagen efter den dato, der er angivet i artikel 51, stk. 1].

↓ 2005/85/EF (tilpasset)

Artikel 55 ~~46~~

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne ~~traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

~~Definition af "besluttende myndighed"~~

~~Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv kan Irland, for så vidt bestemmelserne i afsnit 17, stk. 1, i Refugee Act af 1996 (som ændret) stadig er gældende, anlægge den betragtning, at der ved~~

~~"besluttende myndighed", jf. artikel 2, litra e), i dette direktiv, for så vidt angår undersøgelsen af, om en ansøger kan eller ikke kan anerkendes som flygtning, skal forstås "the Office of the Refugee Applications Commissioner", og ved~~

~~"afgørelse i første instans", jf. artikel 2, litra e), i dette direktiv, skal forstås anbefalinger fra "the Refugee Applications Commissioner" om, hvorvidt en ansøger kan eller ikke kan anerkendes som flygtning.~~

~~Irland underretter Kommissionen om eventuelle ændringer af bestemmelserne i afsnit 17, stk. 1, i Refugee Act af 1996 (som ændret).~~

BILAG I H

Udpegelse af sikre oprindelseslande som omhandlet i artikel ~~37, stk. 1~~ ~~29~~ og artikel ~~30, stk. 1~~

Et land betragtes som et sikkert oprindelsesland, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen inden for rammerne af et demokratisk system og de generelle politiske omstændigheder kan påvises, at der generelt og til stadighed ikke sker forfølgelse, som defineret i artikel 9 i direktiv [...]/EU [direktivet om anerkendelse] ~~2004/83/EF~~, ingen tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og ingen trussel om vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Ved denne vurdering skal der blandt andet tages hensyn til, i hvilket omfang der ydes beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i henhold til:

- a) det pågældende lands relevante love og administrative bestemmelser og deres anvendelse i praksis
- b) respekt for de rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder og/eller Den Internationale Konvention om Civile og Politiske Rettigheder og/eller Konventionen mod Tortur, herunder navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte europæiske konvention
- c) overholdelse af non-refoulement-princippet i overensstemmelse med Genève-konventionen
- d) effektive retsmidler mod krænkelse af disse rettigheder og frihedsrettigheder.

↓ 2005/85/EC
⇒ ny

BILAG III

Definition af "ansøger" eller "asylansøger"

Ved gennemførelsen af dette direktiv kan Spanien, i det omfang bestemmelserne i "~~Ley 30/1992 de Régimen jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común~~" af 26. november 1992 og "~~Ley 29/1998 reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa~~" af 13. juli 1998 fortsat finder anvendelse, gå ud fra, at definitionen af "ansøger" eller "asylansøger" i direktivets artikel 2, litra c), i forbindelse med kapitel V vil omfatte en "appellant" som fastsat i ovennævnte retsakter.

"Appellanten" har ret til samme garantier som en "ansøger" eller en "asylansøger", som fastsat i direktivet i forbindelse med udøvelsen af vedkommendes ret til effektive retsmidler i kapitel V.

Spanien underretter Kommissionen om relevante ændringer af ovennævnte retsakter.

BILAG II IV

Del A

Ophævet direktiv (omhandlet i artikel 53)

Rådets direktiv 2005/85/EF

(EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13)

Del B

Frist for gennemførelse i national ret (omhandlet i artikel 51)

Direktiv	Frister for gennemførelse
2005/85/EF	Første frist: 1. december 2007 Anden frist: 1. december 2008

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2005/85/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)-c)	Artikel 2, litra a)-c)
-	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra d)-f)	Artikel 2, litra e)-g)
-	Artikel 2, litra h) og i)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra j)
-	Artikel 2, litra k) og l)
Artikel 2, litra h)-k)	Artikel 2, litra m)-p)
-	Artikel 2, litra q)
Artikel 3, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 1 og 2
Artikel 3, stk. 3	-
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, andet afsnit	-
Artikel 4, stk. 2, litra a)	Artikel 4, stk. 2, litra a)
Artikel 4, stk. 2, litra b)-d)	-
Artikel 4, stk. 2, litra e)	Artikel 4, stk. 2, litra b)
Artikel 4, stk. 2, litra f)	-
-	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 4
-	Artikel 4, stk. 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
-	Artikel 6, stk. 2-4

Artikel 6, stk. 2 og 3

-

-

Artikel 6, stk. 4

Artikel 6, stk. 5

-

Artikel 7, stk. 1 og 2

-

Artikel 8, stk. 1

-

Artikel 8, stk. 2, litra a)-c)

-

Artikel 8, stk. 3 og 4

Artikel 9, stk. 1

Artikel 9, stk. 2, første afsnit

Artikel 9, stk. 2, andet afsnit

Artikel 9, stk. 2, tredje afsnit

Artikel 9, stk. 3

Artikel 10, stk. 1, litra a)-c)

-

Artikel 10, stk. 1, litra d) og e)

Artikel 10, stk. 2

Artikel 11

Artikel 12, stk. 1, første afsnit

Artikel 12, stk. 2, andet afsnit

-

Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit

Artikel 7, stk. 1 og 2

Artikel 7, stk. 3

Artikel 7, stk. 4

Artikel 7, stk. 5

-

Artikel 8

Artikel 9, stk. 1 og 2

Artikel 9, stk. 3

Artikel 10, stk. 1

Artikel 10, stk. 2

Artikel 10, stk. 3, litra a)-c)

Artikel 10, stk. 3, litra d)

Artikel 10, stk. 4 og 5

Artikel 11, stk. 1

Artikel 11, stk. 2, første afsnit

-

Artikel 11, stk. 2, andet afsnit

Artikel 11, stk. 3

Artikel 12, stk. 1, litra a)-c)

Artikel 12, stk. 1, litra d)

Artikel 12, stk. 1, litra e) og f)

Artikel 12, stk. 2

Artikel 13

Artikel 14, stk. 1, første afsnit

-

Artikel 14, stk. 1, andet og tredje afsnit

Artikel 14, stk. 1, fjerde afsnit

Artikel 12, stk. 2, litra a)	Artikel 14, stk. 2, litra a)
Artikel 12, stk. 2, litra b)	-
Artikel 12, stk. 2, litra c)	-
Artikel 12, stk. 3, første afsnit	Artikel 14, stk. 2, litra b)
Artikel 12, stk. 3, andet afsnit	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit
Artikel 12, stk. 4-6	Artikel 14, stk. 3-5
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 13, stk. 3, litra a)	Artikel 15, stk. 3, litra a)
-	Artikel 15, stk. 3, litra b)
Artikel 13, stk. 3, litra b)	Artikel 15, stk. 3, litra c)
-	Artikel 15, stk. 3, litra d)
-	Artikel 15, stk. 3, litra e)
Artikel 13, stk. 4	Artikel 15, stk. 4
Artikel 13, stk. 5	-
-	Artikel 16
Artikel 14	-
-	Artikel 17
-	Artikel 18
-	Artikel 19
Artikel 15, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 20, stk. 1
-	Artikel 20, stk. 2-4
-	Artikel 21, stk. 1
Artikel 15, stk. 3, litra a)	-
Artikel 15, stk. 3, litra b) og c)	Artikel 21, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 15, stk. 3, litra d)	-
Artikel 15, stk. 3, andet afsnit	-

Artikel 15, stk. 4-6	Artikel 21, stk. 3-5
-	Artikel 22, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, første afsnit	Artikel 23, stk. 1, første afsnit
Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, første punktum	Artikel 23, stk. 1, andet afsnit, indledende tekst
-	Artikel 23, stk. 1, litra a)
Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, andet punktum	Artikel 23, stk. 1, litra b)
Artikel 16, stk. 2, andet afsnit, første punktum	Artikel 23, stk. 2
Artikel 16, stk. 2, andet punktum	-
-	Artikel 23, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 23, stk. 4, første afsnit
Artikel 16, stk. 4, første afsnit	-
Artikel 16, stk. 4, andet og tredje afsnit	Artikel 23, stk. 4, andet og tredje afsnit
-	Artikel 24
Artikel 17, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 17, stk. 2, litra a)	Artikel 25, stk. 2
Artikel 17, stk. 2, litra b) og c)	-
Artikel 17, stk. 3	-
Artikel 17, stk. 4	Artikel 25, stk. 3
-	Artikel 25, stk. 4
Artikel 17, stk. 5	Artikel 25, stk. 5
-	Artikel 25, stk. 6
Artikel 17, stk. 6	Artikel 25, stk. 7
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 27
Artikel 20, stk. 1 og 2	Artikel 28, stk. 1 og 2
-	Artikel 28, stk. 3

Artikel 21	Artikel 29
Artikel 22	Artikel 30
Artikel 23, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
Artikel 23, stk. 2, første afsnit	Artikel 31, stk. 2
-	Artikel 31, stk. 3
Artikel 23, stk. 2, andet afsnit	Artikel 31, stk. 4, første afsnit
-	Artikel 31, stk. 4, andet afsnit
Artikel 23, stk. 3	Artikel 31, stk. 5, indledende tekst
-	Artikel 31, stk. 5, litra a)-c)
Artikel 23, stk. 4, litra a)	Artikel 31, stk. 6, litra a)
Artikel 23, stk. 4, litra b)	-
Artikel 23, stk. 4, litra c), nr. i)	Artikel 31, stk. 6, litra b)
Artikel 23, stk. 4, litra c), nr. ii	-
Artikel 23, stk. 4, litra d)	Artikel 31, stk. 6, litra c)
Artikel 23, stk. 4, litra e)	-
Artikel 23, stk. 4, litra f)	Artikel 31, stk. 6, litra d)
Artikel 23, stk. 4, litra g)	Artikel 31, stk. 6, litra e)
Artikel 23, stk. 4, litra h) og i)	-
Artikel 23, stk. 4, litra j)	Artikel 31, stk. 6, litra f)
Artikel 23, stk. 4, litra k) og l)	-
Artikel 23, stk. 4, litra m)	Artikel 31, stk. 6, litra g)
Artikel 23, stk. 4, litra n) og o)	-
-	Artikel 31, stk. 7 og 8
Artikel 24	-
-	Artikel 32 (flyttet artikel 28)
Artikel 25	Artikel 33
Artikel 25, stk. 1	Artikel 33, stk. 1

Artikel 25, stk. 2, litra a)-c)	Artikel 33, stk. 2, litra a)-c)
Artikel 25, stk. 2, litra d) og e)	-
Artikel 25, stk. 2, litra f) og g)	Artikel 33, stk. 2, litra d) og e)
-	Artikel 34
Artikel 26	Artikel 35
Artikel 27, stk. 1, litra a)	Artikel 38, stk. 1, litra a)
-	Artikel 38, stk. 1, litra b)
Artikel 27, stk. 1, litra b)-d)	Artikel 38, stk. 1, litra c)-e)
Artikel 27, stk. 2-5	Artikel 38, stk. 2-5
Artikel 28	Artikel 32
Artikel 29	-
Artikel 30, stk. 1	Artikel 37, stk. 1
Artikel 30, stk. 2-4	-
-	Artikel 37, stk. 2
Artikel 30, stk. 5 og 6	Artikel 37, stk. 3 og 4
Artikel 31, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 31, stk. 2	-
Artikel 31, stk. 3	Artikel 36, stk. 2
Artikel 32, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
Artikel 32, stk. 2	-
Artikel 32, stk. 3	Artikel 40, stk. 2
Artikel 32, stk. 4	Artikel 40, stk. 3, første punktum
Artikel 32, stk. 5	Artikel 40, stk. 3, andet punktum
Artikel 32, stk. 6	Artikel 40, stk. 4
-	Artikel 40, stk. 5
Artikel 32, stk. 7, første afsnit	Artikel 40, stk. 6, litra a)
-	Artikel 40, stk. 6, litra b)

Artikel 32, stk. 7, andet afsnit	Artikel 40, stk. 6, andet afsnit
-	Artikel 40, stk. 7
-	Artikel 41
Artikel 33	-
Artikel 34, stk. 1 og stk. 2, litra a)	Artikel 42, stk. 1 og stk. 2, litra a)
Artikel 34, stk. 2, litra b)	-
Artikel 34, stk. 2, litra c)	Artikel 42, stk. 2, litra b)
Artikel 34, stk. 3, litra a)	Artikel 42, stk. 3
Artikel 34, stk. 3, litra b)	-
Artikel 35, stk. 1	Artikel 43, stk. 1, litra a)
-	Artikel 43, stk. 1, litra b)
Artikel 35, stk. 2 og stk. 3, litra a)-f)	-
Artikel 35, stk. 4	Artikel 43, stk. 2
Artikel 35, stk. 5	Artikel 43, stk. 3
Artikel 36, stk. 1 og stk. 2, litra c)	Artikel 39, stk. 1 og stk.2, litra c)
Artikel 36, stk. 2, litra d)	-
Artikel 36, stk. 3	-
Artikel 36, stk. 4-6	Artikel 39, stk. 3-5
-	Artikel 39, stk. 6
Artikel 36, stk. 7	-
Artikel 37	Artikel 44
Artikel 38	Artikel 45
-	Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 39, stk. 1, litra a), nr. i og ii	Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii og iii
Artikel 39, stk. 1, litra a), nr. iii	-
Artikel 39, stk. 1, litra b)	Artikel 46, stk. 1, litra b)
Artikel 39, stk. 1, litra c) og d)	-

Artikel 39, stk. 1, litra e)	Artikel 46, stk. 1, litra c)
-	Artikel 46, stk. 2 og 3
Artikel 39, stk. 2	Artikel 46, stk. 4, første afsnit
-	Artikel 46, stk. 4, andet og tredje afsnit
Artikel 39, stk. 3	-
-	Artikel 46, stk. 5-8
Artikel 39, stk. 4	Artikel 46, stk. 9
Artikel 39, stk. 5	-
Artikel 39, stk. 6	Artikel 41, stk. 10
Artikel 40	Artikel 47
Artikel 41	Artikel 48
-	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
Artikel 43, første afsnit	Artikel 51, stk. 1
-	Artikel 51, stk. 2
Artikel 43, andet og tredje afsnit	Artikel 51, stk. 3 og 4
Artikel 44	Artikel 52, første afsnit
-	Artikel 52, andet afsnit
-	Artikel 53
Artikel 45	Artikel 54
Artikel 46	Artikel 55
Bilag I	-
Bilag II	Bilag I
Bilag III	-
-	Bilag II
-	Bilag III

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.6.2011
KOM(2011) 319 endelig

BILAG

Detaljeret forklaring til det ændrede forslag

Ledsagedokument til

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus

(Omarbejdet)

Den detaljerede forklaring til det ændrede forslag er sammenholdt med Kommissionens forslag til ændring af direktiv 2005/85/EF fra 2009.

Artikel 1

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 2

I forhold til forslaget fra 2009 er følgende ændret:

- d) Definitionen af ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier:
 - i) er gjort terminologisk mere præcis ("ansøger med behov for særlige proceduremæssige garantier") og afspejler dermed bedre de særlige behov, som der i henhold til asylproceduredirektivet skal tages hensyn til
 - ii) opererer som noget nyt med seksuel orientering og kønsidentitet, idet ansøgere kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, fordi det i behandlingen af ansøgningen og ved den personlige samtale bl.a. skal sikres, at ansøgeren har mulighed for at fremlægge sin sag
 - iii) er i nogle tilfælde tydeliggjort, idet termen "sindslidelser" er erstattet af "alvorlig fysisk sygdom, psykisk sygdom eller posttraumatiske syndromer".
- n) Det ændrede forslag udvider anvendelsen af termen "repræsentant". Dermed præciseres det, at nogle nationale retssystemer giver mulighed for, at en uledsaget mindreårig kan repræsenteres retligt ikke blot af en person, men også af en organisation.
- q) Den nye definition af fornyet ansøgning er nødvendig for at præcisere reglerne om fornyede ansøgninger i teksten.

Artikel 3

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 4

De foreslåede ændringer forenkler reglerne og gør det lettere at gennemføre dem.

Det præciseres, at den besluttende myndighed skal råde over de fornødne midler, herunder et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte, til at varetage sine opgaver, og dens personale skal være ordentligt uddannet. Med henblik på at forenkler reglerne om den nødvendige uddannelse af personalet er det ændrede forslag bragt på linje med de relevante regler i forordningen om Det Europæiske Asylstøttekontor (forordning (EU) nr. 439/2010) gennem en henvisning til forordningens artikel 6, stk. 4, litra a)-e). Uddannelseskrauet omfatter således følgende elementer:

- a) internationale menneskerettigheder, EU's asylret, herunder specifikke juridiske emner og retspraksis
- b) emner med relation til behandlingen af asylansøgninger, som indgives af mindreårige og sårbare personer med særlige behov
- c) samtaleteknikker
- d) anvendelse af lægeerklæringer og juridiske udtalelser i asylprocedurer
- e) emner med relation til fremskaffelse og anvendelse af oplysninger om oprindelseslande
- f) modtagelsesforhold, herunder særlig opmærksomhed på sårbare grupper og torturofre.

For så vidt angår undtagelser fra princippet om én enkelt besluttende myndighed er der indføjet en ny litra b) for at tage højde for tilfælde, hvor en anden myndighed (eksempelvis grænsevagter) tillader eller nægter indrejse i forbindelse med en grænseprocedure. Det præciseres nu, at i sådanne tilfælde skal en indrejsetilladelse bygge på den besluttende myndigheds udtalelse. Ændringen har til formål at bringe direktivets regler på linje med de mange forskellige grænsekontrolordninger, der eksisterer i medlemsstaterne.

Artikel 5

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 6

For at skabe en klarere struktur er artikel 6 i forslaget fra 2009 splittet op i to artikler. I det ændrede forslags artikel 6 fastsættes således de generelle regler for let og rettidig adgang til procedurer. Den nye artikel 7 omhandler ansøgninger på vegne af personer, over for hvem der består forsørgerpligt, eller som er mindreårige.

Sprogbrugen i artiklen er tydeliggjort i forhold til både forslaget fra 2009 og det gældende direktiv. Der skelnes således klarere mellem termene "erklære at ville ansøge" og "indgive en ansøgning" om international beskyttelse. I overensstemmelse med definitionen af en ansøgning i artikel 2, litra b), "erklærer" en person at ville ansøge, så snart der er grund til at antage, at vedkommende søger om flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus fra en medlemsstat. Der stilles ikke bestemte administrative krav til en sådan erklæring. Det gør der derimod, når en ansøgning "indgives". I overensstemmelse med stk. 2 skal medlemsstaterne give enhver, der ønsker det, reel mulighed for at indgive en ansøgning så hurtigt som muligt, uagtet de praktiske begrænsninger i stk. 1.

I stk. 3 præciseres det nu, at det kun er registreringen af en person, der har erklæret at ville ansøge, som ansøger, der skal foretages inden for 72 timer, ikke den fulde registrering af ansøgningen. Reglen er klarere og i højere grad forenelig med de forskellige nationale asylsystemer.

Kravene til andre myndigheder end den besluttende myndighed om at lette adgangen til asylprocedurer er blevet forenklet. Generelt gælder nu princippet om, at personalet hos de

myndigheder, som må forventes at modtage ansøgninger, modtager de relevante instrukser og den nødvendige uddannelse, så de kan lette adgangen til proceduren. Henvisningen til Det Europæiske Asylstøttekontors retningslinjer tjener til at sikre yderligere harmonisering gennem operationelle midler.

Med henblik på at sætte medlemsstaterne i stand til at håndtere et stort antal samtidige ansøgninger fra tredjelandsstatsborgere eller statsløse mere effektivt giver forslaget mulighed for at forlænge 72-timersfristen til syv arbejdsdage.

Artikel 7

Det ændrede forslag præciserer betingelserne for, at en mindreårig selv kan erklære at ville ansøge. Blandt andet skal den mindreårige have proceshabilitet i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning eller fremsætte erklæringen gennem sine forældre eller andre myndige familiemedlemmer.

Artikel 8 (svarer til artikel 7 i forslaget fra 2009)

Artiklen forenkler reglerne i artikel 7 i forslaget fra 2009. Forenklingen har til formål at give medlemsstaterne større fleksibilitet, når de gennemfører reglerne. Især er det om tolkebistand præciseret, at den kun skal ydes i det helt basale omfang, det er nødvendigt for at lette adgangen til proceduren. Grundlæggende er målet at sætte personer, der ønsker at ansøge om international beskyttelse, i stand til det. Termen "bistand" signalerer, at medlemsstaterne har vide rammer til at beslutte, hvordan det mest hensigtsmæssigt gøres.

Artikel 9 (svarer til artikel 8 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 10 (svarer til artikel 9 i forslaget fra 2009)

Rækkefølgen er ændret, så Det Europæiske Asylstøttekontor nævnes før De Forenede Nationers Flygtningehøjkommissær. Det afspejler, at Asylstøttekontoret nu er etableret og spiller en vigtig rolle i EU's støtte til medlemsstaterne i forbindelse med asylprocedurer med hensyn til pålidelige oplysninger om oprindelseslande.

I stk. 3, litra b), er henvisningen til ansøgerens og den juridiske rådgivers ret til at få adgang til oplysninger om oprindelseslandet slettet. For at gøre teksten mere sammenhængende er den flyttet til i artikel 12, stk. 1, litra d), som er ny.

I stk. 3, litra d), er det tilføjet, at det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelser, har mulighed for at søge rådgivning fra eksperter om religiøse spørgsmål, hvilket kan være relevant i tilfælde, hvor flygtninge forfølges af religiøse grunde.

Artikel 11 (svarer til artikel 10 i forslaget fra 2009)

I stk. 3 er der tilføjet to tilfælde, hvor der ikke må træffes en enkelt afgørelse, der omfatter alle de personer, over for hvem der består forsørgerpligt, nemlig hvis særlige oplysninger enten om seksuel orientering eller kønsidentitet, der kan skade en ansøgers interesser, videregives.

Artikel 12 (svarer til artikel 11 i forslaget fra 2009)

Stk. 1, litra a) og f), er ændret. Det foreskrives i forslaget, at ansøgeren skal modtage oplysninger om proceduren på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed formodes at forstå. Med henblik på at øge ansøgerens kendskab til konsekvenserne af at trække ansøgningen tilbage indeholder litra a) nu krav om, at medlemsstaterne skal informere ansøgerne om de pågældende regler ved procedurens begyndelse. Denne sikring er nødvendiggjort af, at reglerne om tilbagetrækning er blevet ændret.

I stk. 1, litra b), præciseres det nu, at det ikke kun er den besluttende myndigheder, der kan indkalde ansøgeren til en samtale, men også andre kompetente myndigheder, i forbindelse med en samtale om en ansøgnings antagelse til behandling.

Litra d), som er ny, fastsætter, at ansøgeren og dennes eventuelle juridiske rådgiver skal have adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra b). Ændringen skaber ikke nye forpligtelser, da der er tale om en overflytning fra artikel 10 i forslaget fra 2009. At medtage adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra b), skaber større tekstlig sammenhæng i artikel 12.

Artikel 13 (svarer til artikel 12 i forslaget fra 2009)

Ordvalget i det ændrede forslag gør stk. 1 mere præcis og sammenhængende uden at ændre indholdet.

Artikel 14 (svarer til artikel 13 i forslaget fra 2009)

Reglerne om personlige samtaler er gjort mere fleksible. Det er stadig hovedreglen, at samtaler om substansen i en ansøgning skal forestås af den besluttende myndigheds personale. Hvis et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse indgiver ansøgning samtidigt, kan medlemsstaterne dog beslutte at inddrage en anden myndigheds personale i afholdelsen af samtalerne. I så fald skal personalet uddannes i samme omfang som den besluttende myndigheds personale. Der er tale om en midlertidig foranstaltning, indtil situationen er normaliseret.

Stk. 1, tredje afsnit, er gjort enklere og mere præcist, men det fastholdes, at samtlige myndige, over for hvem der består forsørgerpligt, skal tilbydes en personlig samtale.

I stk. 2, litra b), er termen "kompetent myndighed" erstattet af "besluttende myndighed" for at sikre, at det altid er den besluttende myndighed, der beslutter, om den personlige samtale kan undlades, hvis ansøgeren er uegnet eller ude af stand til at deltage i en samtale.

Artikel 15 (svarer til artikel 14 i forslaget fra 2009)

I stk. 3, litra a), er det præciseret, at den person, som forestår samtalen, skal være kompetent til at tage hensyn til de personlige og (i stedet for "eller") generelle omstændigheder i forbindelse med ansøgningen for at kunne træffe en korrekt afgørelse. Der er tale om 'både og', ikke 'enten eller'. Begge betingelser skal altså være opfyldt. Seksuel orientering og kønsidentitet er tilføjet listen over eksempler på forhold, der skal tages hensyn til under samtalen.

Ordlyden i stk. 3, litra c), er forenklet, men bestemmelsernes indhold er uændret.

I stk. 3, litra d), der fastsætter, at den person, der forestår samtalen, ikke må bære uniform, er det præciseret, at det kun drejer sig om uniformer fra militær eller retshåndhævende myndigheder.

I stk. 3, litra e), er ordlyden gjort mere præcis.

Artikel 16 (svarer til artikel 15 i forslaget fra 2009)

Artiklen er gjort enklere og dermed lettere at gennemføre for medlemsstaterne. Kravet om, at de spørgsmål, der stilles ansøgeren, skal være relevante for vurderingen, er fjernet, fordi det implicit er indeholdt i kravet om, at ansøgeren får passende mulighed for at forelægge sagens elementer.

Artikel 17 (svarer til artikel 16 i forslaget fra 2009)

Artiklen er ændret væsentligt i forhold til forslaget fra 2009. Der stilles ikke længere krav om, at medlemsstaterne skal foretage en afskrift af alle personlige samtaler. Det foreslås, at der skal udarbejdes en grundig rapport, der indeholder samtlige samtals væsentlige elementer. Medlemsstaterne kan også beslutte at foretage en lyd- eller videooptagelse af samtalen. Under alle omstændigheder skal der udarbejdes en grundig rapport, og optagelsen skal vedlægges rapporten.

Ansøgeren skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger til rapporten. Med henblik herpå skal ansøgeren informeres fuldt ud om rapportens indhold ved afslutningen af den personlige samtale eller inden for en nærmere angivet tidsfrist, inden den besluttende myndighed træffer sin afgørelse. Med termen "fuldt" markeres det, at der skal informeres udtømmende om hele rapportens indhold, om fornødent med tolkebistand.

Det foreslås, at medlemsstaterne skal anmode ansøgeren om at godkende rapportens indhold. Kravet bortfalder dog, såfremt samtalen er optaget. I så fald skal ansøgeren have mulighed for at anvende optagelsen, der som bevismateriale er vedlagt rapporten, som bevismateriale i klageprocedurer.

Hvis en ansøger nægter at godkende rapporten, skal det anføres i sagsakterne. Vægningen er dog ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse.

Artikel 18 (svarer til artikel 17 i forslaget fra 2009)

Der foreslås betydelige ændringer af reglerne om lægeerklæringer. Termen "rets-" er fjernet fra artiklens titel for bedre at afspejle artiklens faktiske indhold.

I stk. 1, første punktum, fastsættes det almene princip, at ansøgeren skal kunne få foretaget en lægeundersøgelse med henblik på at forelægge den besluttende myndighed en lægeerklæring, der kan understøtte vedkommendes ansøgning. En sådan lægeerklærings anvendelsesområde er begrænset; den anvendes til støtte for ansøgerens ansøgning for så vidt angår tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast. Dermed ønskes det præciseret, at lægeerklæringen ikke i sig selv beviser, at der har været tale om forfølgelse. Medlemsstaterne kan kræve, at lægeerklæringen forelægges inden for en rimelig tidsfrist, således at sagsbehandlingen og afgørelsen ikke forsinkes. For at øge procedurernes effektivitet og undgå misbrug eller unødige forsinkelser rummer bestemmelsen mulighed for, at der kan træffes afgørelse uden at tage hensyn til en lægeerklæring, hvis denne ikke er forelagt inden for tidsfristen, og der ikke er nogen gyldig grund hertil.

En lægeundersøgelse kan være specielt relevant for behandlingen af ansøgningen, hvis ansøgeren ikke fuldt ud er i stand til at underbygge sin ansøgning. Derfor stilles der i stk. 2 krav om, at den besluttende myndighed af egen drift med ansøgerens samtykke skal foretage en lægeundersøgelse i de tilfælde, hvor den finder, at der er grund til at tro, at ansøgeren lider af en posttraumatisk stressforstyrrelse eller lider under tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast, som gør vedkommende ude af stand til at deltage i en samtale. Hvis ansøgeren nægter at gennemgå lægeundersøgelsen, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer sin afgørelse.

I den nye stk. 5 præciseres det, hvordan medlemsstaterne skal uddanne de personer, der forestår samtalen med ansøgerne. Termen "bevidstgør" angiver, at målet er at sikre, at de personer, der forestår samtalen med ansøgere, kan genkende potentielle symptomer på tortur og andre helbredsproblemer, der kan gøre ansøgeren ude af stand til at deltage i samtalen.

Artikel 19—22 (svarer til artikel 18 i forslaget fra 2009)

De nye artikler 19-22 har til formål at tilpasse og præcisere reglerne om juridisk bistand og repræsentation med henblik på at gøre dem mere fleksible, samtidig med at de, der anmoder om det, og som ikke har tilstrækkelige ressourcer, kan få gratis juridisk og proceduremæssig information. Det er nemlig et vigtigt aspekt ved "frontloading". For valget af denne tilgang taler resultatet af det såkaldte "Solihulpilotprojekt" i Det Forenede Kongerige, der blev fremlagt på ministerkonferencen om asyl i september 2010. Projektet bekræftede hypotesen om, at "frontloading" i asylprocessen, der især består i at give asylansøgere adgang til kompetent juridisk rådgivning i begyndelsen af proceduren, i høj grad forbedrer kvaliteten af de afgørelser, der træffes i første instans.

I forhold til forslaget fra 2009 er terminologien ændret for at undgå en mulig sammenblanding af tre forskellige begreber: 1. minimumsniveauet for gratis juridisk og proceduremæssig information ved procedurer i første instans, 2. gratis juridisk bistand i klageprocedurer for at sikre reel adgang til retslig prøvelse og 3. ansøgers ret til for egen regning at rådføre sig med en juridisk rådgiver. Med henblik på at skabe klarere regler og struktur er artikel 18 i forslaget fra 2009 splittet op i to artikler. Dermed tydeliggøres det, at begreberne knytter sig til forskellige faser af proceduren.

Artikel 19

I artiklen fastsættes reglerne for gratis juridisk og proceduremæssig information ved procedurer i første instans. Artiklen har til formål at tydeliggøre, at medlemsstaterne er forpligtet til at yde ansøgere, der anmoder om det, gratis juridisk og proceduremæssig information i forbindelse med procedurer i første instans, og at den ikke skal betragtes som "juridisk bistand og repræsentation". Derfor er det, i overensstemmelse med flere medlemsstaters nationale retssystemer, heller ikke nødvendigt at udpege en advokat for alle ansøgere for at opfylde denne forpligtelse.

Artiklen indeholder også minimumsbestemmelser om juridisk og proceduremæssig information. For det første forklares de forskellige trin i proceduren, værktøjer, rettigheder og forpligtelser, som kan forventes at være relevante for ansøgerens sag, herunder forpligtelsen til at samarbejde og forelægge de elementer, der er omhandlet i artikel 4 i direktivet om anerkendelse. For det andet skal der i tilfælde af afslag informeres om de faktiske, materielretlige og proceduremæssige grunde til afslaget, således at ansøgeren er bedre rustet

til at beslutte, om vedkommende vil gøre brug af retten til et effektivt retsmiddel. Drøftelserne om det tidligere forslag viste, at denne præcisering var nødvendig.

Bemærk at det i artikel 20, stk. 2, præciseres, at hvis medlemsstater yder gratis juridisk bistand og/eller repræsentation i procedurer i første instans, formodes den at indeholde gratis juridisk og proceduremæssige information.

Stk. 2 henviser til yderligere betingelser herfor som omhandlet nedenfor under artikel 21.

Artikel 20

Artiklens titel angiver, at medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klageprocedurer. I det ændrede forslag betegner termen gratis juridisk bistand og repræsentation, at ansøgerne bistås og repræsenteres af en kompetent person. I flere medlemsstaters nationale systemer betyder det en kvalificeret advokat. Der angives desuden minimumskrav, som omfatter forberedelse af de nødvendige proceduremæssige dokumenter og deltagelse i høringen ved en domstol. Kravet om bistand og repræsentation i form af deltagelse i høringen ved en domstol omfatter dog kun almindelige klageprocedurer. Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at yde gratis juridisk bistand og repræsentation i yderligere klageinstanser. I og med at minimumskravene i bestemmelsen omfatter både bistand (dokumentforberedelse) og repræsentation (høringsdeltagelse), er det nu præciseret, at bestemmelsen omfatter både juridisk bistand "og" (i stedet for "og/eller") repræsentation.

Stk. 2 henviser til, at det i flere medlemsstater er praksis, at der ydes gratis juridisk bistand og/eller repræsentation (af advokater) allerede i procedurer i første instans (f.eks. i administrative procedurer, som den besluttende myndighed skal træffe afgørelse i). Dette stykke tager hensyn til deres systemer ved at præcisere, at i så fald er medlemsstaterne ikke forpligtet til tillige at yde juridisk og proceduremæssig information i henhold til artikel 19, idet dette behov allerede er dækket af den juridiske bistand og repræsentation af en advokat.

I stk. 3 beskrives muligheden af en såkaldt "vurdering af sagens indhold". Medlemsstaterne kan således fastsætte, at der ikke ydes gratis juridisk bistand og repræsentation, hvis der ikke er reel udsigt til, at ansøgeren vil få medhold i sin klage. Om det er tilfældet, skal dog vurderes af en domstol, ikke af den besluttende myndighed. I andet afsnit begrænses anvendelsen af vurderinger af sagens indhold, idet der henvises til artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, hvori det er fastsat, at der ydes retshjælp til personer, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse. Afsnittet bør derfor sammenholdes med direktivets artikel 21, stk. 2, litra a), hvori den generelle regel er fastsat, at det er muligt kun at yde gratis juridisk og proceduremæssig information i første instans og gratis juridisk bistand og repræsentation i klageprocedurer til ansøgere, der ikke har tilstrækkelige ressourcer.

Artikel 21

I denne artikel er de generelle betingelser for gratis juridisk og proceduremæssig information samt for gratis juridisk bistand og repræsentation fastsat. Formålet med den nye stk. 1 er at give medlemsstaterne råderum til at beslutte, hvordan de vil opfylde disse betingelser. Udpegelsen af en advokat betragtes som en standardløsning, men medlemsstaterne kan faktisk opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 19 og 20 gennem ikke-statslige organisationer,

embedsmænd eller særlige statslige tjenester. Dermed tager bestemmelsen hensyn til de systemer, der allerede eksisterer i flere medlemsstater.

Artikel 22

I denne artikel fastholdes ansøgerens ret til at rådføre sig med en advokat i alle procedurernes faser. Det, der i alt væsentligt adskiller dens bestemmelser fra bestemmelserne i artikel 19-21, er, at den kun omfatter retten til for egen regning at rådføre sig med en advokat. Det er også fastsat, at medlemsstater kan tillade, at ikke-statslige organisationer yder denne bistand.

Artikel 23 (svarer til artikel 19 i forslaget fra 2009)

Det ændrede forslag laver om på bestemmelserne om adgang til oplysninger i procedurer af relevans for statens sikkerhed. Af hensyn til princippet om processuel ligestilling af parterne og fast retspraksis åbner det mulighed for, at medlemsstaterne kan nøjes med at give særlige statslige tjenester (advokater) adgang til oplysninger, hvis statens sikkerhed ellers kan bringes i fare. Bestemmelsen skal sikre, at ansøgeren repræsenteres korrekt, men uden at følsomme eller fortrolige oplysninger røbes. Reglerne giver mulighed for, at repræsentanten (embedsmanden, advokaten) slet ikke kommer i kontakt med ansøgeren.

Artikel 24 (svarer til artikel 20 i forslaget fra 2009)

Det foreslås at forenkle bestemmelserne om personer med særlige behov. I forslaget fastlægges principperne, mens det overlades medlemsstaterne at beslutte, hvilke virkemidler der bedst egner sig.

Artiklens titel angiver i overensstemmelse med artikel 2, litra d), at direktivets procedurer skal tage hensyn til den særlige situation for ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier. Dermed præciseres det navnlig, at særlige proceduremæssige behov og særlige modtagelsesbehov kan være to forskellige ting.

I stk. 1 fastsættes det, at ansøgere, der har behov for særlige proceduremæssige garantier, skal identificeres rettidigt. Denne bestemmelse stemmer fuldt ud overens med de relevante bestemmelser i det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold. Medlemsstaterne kan således anvende den mekanisme, der er omhandlet i artikel 22 i det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold.

Det foreslås at give medlemsstaterne vide rammer til at beslutte, hvordan ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier skal identificeres, hvis et sådan behov viser sig senere i proceduren. Det gælder særlig for visse traumatiske forstyrrelser, som først viser sig på længere sigt.

I stk. 2 fastsættes det, at ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier skal have tilstrækkelig tid og relevant støtte til at fremlægge elementerne i deres ansøgning. Det er målet at give medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet til selv at beslutte, hvordan de konkret vil gennemføre bestemmelsen i de forskellige sager.

Artikel 25 (svarer til artikel 21 i forslaget fra 2009)

I det ændrede forslag udvides repræsentantens forpligtelse til at bistå en uledsaget mindreårig. Omfanget af denne bistand er præciseret og udvidet med henblik på uledsagede mindreåriges særlige proceduremæssige behov. Bestemmelsen indeholder nu krav om, at repræsentanten

skal bistå den mindreårige, så vedkommende kan udnytte alle de rettigheder og overholde alle de forpligtelser, der er fastsat i direktivet. Kravet om upartiskhed er fjernet, da repræsentanten skal handle i den uledsagede mindreåriges interesse. Samtidig er det dog præciseret, at repræsentanten skal handle i overensstemmelse med princippet om barnets tarv.

Stk. 2, litra b), er fjernet, fordi en mindreårigs nuværende eller tidligere ægteskab ikke i sig selv indebærer, at vedkommende ikke har behov for bistand. Dermed tages der højde for mulige tvangsægteskaber.

I stk. 3, litra a), er kravet om, at samtaler skal forestås af en person, der har det nødvendige kendskab til mindreåriges særlige behov, udvidet til at omfatte samtaler om ansøgningers antagelse til behandling.

I stk. 4 præciseres det, at både den uledsagede mindreårige og dennes repræsentant skal have gratis juridisk og proceduremæssig information i forbindelse med alle direktivets procedurer, herunder i forbindelse med fratagelse af status.

I stk. 5 sker der ændringer med hensyn til lægeundersøgelser, der skal fastslå en mindreårigs alder. Hvis der stadig består tvivl om alderen, skal ansøgeren betragtes som mindreårig.

I stk. 6 fjernes muligheden for at lade gratis juridisk bistand og repræsentation i klageprocedurer betinge af en "vurdering af sagens indhold". Det sker for at sikre, at de uledsagede mindreåriges interesser beskyttes.

Artikel 26 (svarer til artikel 22 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 27 (svarer til artikel 23 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 28 (svarer til artikel 24 i forslaget fra 2009)

I denne artikel gives mulighed for at afslå en ansøgning som ubegrundet, såfremt den betragtes som implicit trukket tilbage, og på betingelse af, at der har været afholdt en personlig samtale, og at ansøgningen derefter er blevet passende behandlet.

I stk. 2 gives mulighed for, at ansøgere, der igen melder sig efter implicit at have trukket deres ansøgning tilbage, kan indgive en ny ansøgning, efter at sagsbehandlingen blev afbrudt. Som hovedregel kan en sådan ny ansøgning ikke betragtes som en fornyet ansøgning. Det følger heraf, at den ikke kan afvises på det grundlag, at den ikke indeholder nye elementer. Hvis ansøgeren melder sig mere end et år efter, at den tidligere ansøgning blev betragtet som trukket tilbage, forpligter direktivet dog ikke medlemsstaterne til at genoptage sagen, og de kan da behandle den nye ansøgning som en fornyet ansøgning. Bestemmelserne har til formål at bekæmpe misbrug i form af gentagne ansøgninger.

Artikel 29 (svarer til artikel 25 i forslaget fra 2009)

Ordlyden i stk. 1, litra a), er bragt på linje med andre af direktivets artikler, men bestemmelsens indhold er uændret.

Artikel 30 (svarer til artikel 26 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 31 (svarer til artikel 27 i forslaget fra 2009)

Det ændrede forslag indeholder flere ændringer med hensyn til behandlingsproceduren i første instans og fremskyndede procedurer. Med ændringerne tages der hensyn til medlemsstaternes forskellige nationale systemer, og der sikres større fleksibilitet og mere effektive midler mod misbrug.

I stk. 3 fastholdes den generelle seksmånedersfrist for afslutning af procedurer i første instans. Der er dog indført yderligere to undtagelser: hvis et stort antal ansøgere samtidigt indgiver ansøgninger, eller hvis det er umuligt for den besluttende myndighed at overholde fristen, fordi ansøgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser.

Medlemsstaterne får også mulighed for at udsætte afslutningen af proceduren i sager, hvor den besluttende myndighed ikke kan træffe afgørelse på grund af en usikker situation i oprindelseslandet, som forventes at være kortvarig. I sidstnævnte tilfælde har medlemsstaterne lov at overskride tidsfristen på 6+6 måneder. Ansøgeren bevarer dog sin ansøgerstatus.

Grundlaget for prioriteringen er ændret for at bringe direktivet på linje med det ændrede forslag til direktivet om modtagelsesforhold. Medlemsstaterne kan prioritere behandlingen af en ansøgning, hvis ansøgeren er sårbar. Terminologien er også tilpasset den nye term "ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier". Uledsagede mindreårige nævnes desuden eksplicit som et tilfælde, hvor der i særlig grad kan være grund til at prioritere.

I stk. 6 præciseres det, at stykket kan anvendes som grundlag for både fremskyndelse og sagsbehandling ved grænsen. Med disse ændringer tages hensyn til nationale systemer i de medlemsstater, som anvender den almindelige procedure ved grænsen. Listen over tilfælde, hvor behandlingsproceduren kan fremskyndes eller foretages ved grænsen, er dog stadig udtømmende.

To tilfælde, hvor der er grundlag for at fremskynde (og sagsbehandle ved grænsen), er genindsat i forslaget:

Litra e) svarer til litra g) i direktivet fra 2005. Der gives her mulighed for effektivt at håndtere misbrug. Ordlyden er rettet til, så det er fastsat, at dette fremskyndelsesgrundlag kan anvendes, når ansøgeren har afgivet klart usande eller åbenbart usandsynlige forklaringer, som er i modstrid med tilstrækkeligt kontrollerede oplysninger om oprindelseslandet. Ændringen har til formål at tilføje et objektivelement til grundlaget.

Litra g) svarer til litra m) i direktivet fra 2005 og omhandler tilfælde, hvor den nationale sikkerhed eller offentlige orden bringes i fare. Det er præciseret, at en ansøgning kan

fremskyndes, hvis tungtvejende grunde taler for, at ansøgeren må betragtes som en fare for statens sikkerhed.

Stk. 7 i forslaget fra 2009 er slettet. Kravet om en korrekt og fuldstændig sagsbehandling er flyttet til den nye stk. 7. Regler om åbenlyst grundløse ansøgninger er slettet, eftersom artikel 28 i direktivet fra 2005 (der dækker disse regler) er genindsat.

Artikel 32 (svarer til artikel 28 i forslaget fra 2005)

Artikel 32 svarer til artikel 28 i forslaget fra 2005. Den indholdsmæssige ændring angår sager, der vedrører statens sikkerhed, der udgør det eneste tilfælde, hvor fremskyndelsen af sagsbehandlingen ikke skyldes, at ansøgningen anses for åbenlyst ubegrundet. Artikel 28 i forslaget fra 2009 er slettet, da den dækkede de samme regler.

Artikel 33 (svarer til artikel 29 i forslaget fra 2009)

Litra d) er ændret, fordi termen "samme" var for restriktiv og i praksis gjorde det umuligt at anvende denne afvisningsgrund, ligesom anvendelsen af den er uforenelig med de regler om fornyede ansøgninger, som den skulle passe til. Det ændrede forslag præciserer, at denne afvisningsgrund kan anvendes, hvis den fornyede ansøgning ikke indeholder nye elementer. Forbindelsen til fornyede ansøgninger (og definitionen af disse) er tydeliggjort.

Artikel 34 (svarer til artikel 30 i forslaget fra 2009)

Reglerne er bragt på linje med de generelle regler om den personlige samtale med hensyn til kravet om, at den person, der forestår samtalen, ikke må bære uniform fra militær eller retshåndhævende myndigheder.

Artikel 35 (svarer til artikel 31 i forslaget fra 2009)

Det ændrede forslag giver eksplicit ansøgeren mulighed for at anfægte anvendelsen af begrebet første asylland i vedkommendes særlige situation.

Artikel 36 (svarer til artikel 34 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 37 (svarer til artikel 33 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 38 (svarer til artikel 32 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 39 (svarer til artikel 38 i forslaget fra 2009)

For at skabe større sammenhæng er der tilføjet et nyt stk. 6, der pålægger medlemsstaterne regelmæssigt at informere Kommissionen om, hvilke lande begrebet europæisk sikkert tredjeland anvendes på, jf. den tilsvarende forpligtelse for begrebet sikkert tredjeland.

Artikel 40 (svare til artikel 35, stk. 1-9, i forslaget fra 2009)

Reglerne om gentagne og fornyede ansøgninger er gjort betydeligt mere præcise med henblik på en sikrere sagsbehandling. Definitionen af termen "forny et ansøgning" afgrænser klart reglernes anvendelsesområde. En forny et ansøgning kan afvises, hvis den ikke indeholder nye elementer, der i væsentligt omfang sandsynliggør, at ansøgeren kan indrømmes international beskyttelsesstatus. Det skal gennem en indledende undersøgelse efterprøves, om der foreligger nye elementer. Hvis der foreligger nye elementer, skal den forny et ansøgning behandles i overensstemmelse med de almindelige regler. Hvis ikke skal den afvises. Reglerne om forny et ansøgninger kan også anvendes, hvis en ugift mindreårig indgiver en særskilt ansøgning.

Artikel 41 (svare til artikel 35, stk. 8-9, i forslaget fra 2009)

Indholdsmæssigt er reglerne de samme, men teksten er gjort klarere.

Artikel 42 (svare til artikel 36 i forslaget fra 2009)

Stk. 3, litra b), er overflødig og er derfor slettet. Reglen er omfattet af artikel 40, stk. 3.

Artikel 43 (svare til artikel 37 i forslaget fra 2009)

Artiklen er uændret. Ændringerne i artikel 31 og 33 udvider dog artiklens mulige anvendelsesområde gennem henvisninger. De flere tilfælde, hvor sagsbehandlingen kan fremskyndes, gør det muligt for medlemsstaterne at behandle disse sager efter grænseproceduren. Ændringerne i reglerne om afvisning af ansøgninger, der ikke indeholder nye elementer, muliggør ligeledes større anvendelse af grænseprocedurer.

Artikel 44 (svare til artikel 39 i forslaget fra 2009)

Uændret i forhold til forslaget fra 2009.

Artikel 45 (svare til artikel 40 i forslaget fra 2009)

Stk. 4 er ændret. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den internationale beskyttelsesstatus ophører ved lov, hvis den person, der er indrømmet international beskyttelsesstatus, opnår statsborgerskab i den pågældende medlemsstat.

Artikel 46 (svare til artikel 41 i forslaget fra 2009)

Reglerne om retten til effektive retsmidler er i alt væsentligt fastholdt for at sikre overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols faste retspraksis.

Ændringerne vedrører:

I stk. 5 er det præciseret, at ansøgerne har ret til at blive på medlemsstatens område, indtil fristen for at påklage afgørelsen er udløbet.

I stk. 6 er tilføjet et tilfælde, hvor der ikke automatisk er opsættende virkning, nemlig hvis ansøgningen betragtes som grundløs, fordi en anden medlemsstat allerede har indrømmet flygtningestatus. Det er præciseret, at der kun kan gøres undtagelse fra den automatiske

opsættende virkning i tilfælde, hvor reglerne om fremskyndelse eller afvisning finder anvendelse. Som følge af udvidelsen af antallet af tilfælde, hvor sagsbehandlingen i medfør af artikel 31, stk. 6, kan fremskyndes, har dette stykke et større anvendelsesområde end i forslaget fra 2009.

I stk. 9 er forpligtelsen til at fastsætte tidsfrister for, hvornår retten skal træffe afgørelse i klagesager, fjernet for at tage hensyn til de forskellige nationale retssystemer.

Stk. 5 i direktivet fra 2005 er slettet for at sikre overensstemmelse med stk. 2 og direktivet om anerkendelse.